

هۆکاره کانی زیادو که می پاوره

نوسینی
عبدالرزاق کوری عبدالمحسن البدر
وهرگیرانی
زرلانا فاروق محمد رشید

www.lqra-ahlamontada.com

لەکتەب (کوردی، عەرەبی، فارسی)

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈش پىنگە

(مىنى ئىبراھىم ئىبراھىم)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپىنى پەنجى پىنگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپىنى پىنگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

ھۆکارەکانى زیادو کەمى باوەر

أسبابُ زیادةِ الإيمانِ ونقصانهِ

نــاوی کتــیب هۆکاره کانی زیادوکه می باوه پ

دانـــــراوی دکتۆر عبدالرزاق بن عبدالمحسن البدر

وه رگتپرانـــــی زانا فاروق همه په شید

پیداچـــــوونه وه ئاکۆ جلیل کریم ((گۆخلانی))

نۆره و سالی چاپ یه که م ۲۰۱۴ ز

ژماره ی سپاردن (۲۱۸۱) ی سالی (۲۰۱۳) ی پیدراوه .

أسباب زيادة الإيمان ونقصانه

هۆکاره کانی
زیادو که می باوه

نوسینی
عبدالرزاق کوری عبدالحسن البدر
ومرگیپانی
زانا فاروق حمه رشید

پیشه کی وەرگیر

سوپاس بۆ خوای گهوره و میهره بان که مؤلّهت و دهرفتهی دام بۆ وەرگیرانی نهم پەرتوو که به نرخه ﴿أسبابُ زیادهِ الإيمانِ ونقصانه﴾ که باس له زیادبوون و کهمبوونی باوهر دهکات ، هی مامۆستای پایه بهرز عبدالرزاق البدر خوای گهوره بیاریزیت .

خۆشه‌ویستان شه‌ره‌ف و ریزی مروّفی موسولمان له‌وه‌دایه که ههمیشه له پیشبرکیدا بیت بۆ نزیکبونه‌وه له خوای په‌روه‌ردگار به‌لام نه‌و نزیکبونه‌وه‌یه نایه‌ته به‌ره‌م به پاراستنی سنووره‌کانی خوای گه‌وره نه‌بیت له‌گه‌ن دوور که‌وتنه‌وه له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی وه ههر نه‌ه‌شه هۆکاری زیادبوون و به‌رزبوونه‌وی باوهری به‌نده‌یه لای په‌روه‌ردگاری مه‌زغان ، به‌لام به‌داخه‌وه نه‌مرو جیاوازیه‌کی زۆر ده‌بینریت له‌ناو نومه‌تی نی‌سلامیدا له‌و پرووه‌وه له‌گه‌ن نه‌وه‌ی چینی سه‌ره‌تای نهم نومه‌ته خۆش‌حال و خۆش‌گوزهران بوون به‌هۆی بوونی باوهرپنکی دامه‌زراو و نزیکبونه‌ویان له‌خوای په‌روه‌ردگار به‌لام نهم رۆ ده‌بینن که که‌سیک رۆزێک کارپنکی چاکه نه‌نجام بدات نه‌وا چهند رۆزێک له‌کار ده‌که‌ویت نه‌ویش به‌هۆی په‌له‌کردنه له‌گه‌شتن به‌به‌ربووم و پنگه‌یشتنی ، نه‌مه‌ش به‌بۆنه‌ی که‌م زانسته له‌به‌رنامه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و پشت‌کردنه له‌ناینی په‌روه‌ردگار به‌لام ههر که‌سیک بیه‌ویت بۆلای په‌روه‌ردگار ب‌روات و باوهرپنکی دامه‌زراوی هه‌بیت نه‌وا با شوین پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بکه‌ویت چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَانُ الْمُبِيتِ﴾ ﴿النور: ۵۴﴾ واته ﴿پێمان بلی : گوێرايه‌لی راسته‌قینه‌ی خواو گوێرايه‌لی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بن خۆنه‌گه‌ر پرویان وەرگیراو راستیان نه‌وت نه‌وا به‌راستی زیانتان ههر به‌خۆتان گه‌یاندوه چونکه نه‌و په‌یامبه‌ره ﷺ ته‌نها نه‌رکی راگه‌یاندنی په‌یامی خوای له‌سه‌ره ئیوه‌ش به‌رپرسی نه‌رکی سه‌رشانی خۆتان ده‌بن ، خۆنه‌گه‌ر فه‌رمانبه‌ردارو گوێرايه‌لی نه‌و بن نه‌وا ریتوین و به‌ختیار ده‌بن دلنیا‌ش بن که پێغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌نها راگه‌یاندنی ناشکراو پروونی له‌سه‌ر شانه ﴾ .

جاهه‌ر که‌سیک باوهری ته‌واو و دامه‌زراوی هه‌بیت نه‌وا خۆی سوود مه‌ند ده‌بیت له‌دونیاو دوا رۆژدا .

خوینتەری بەرێژ : پایه کانی باوەر شەشن ئەویش باوەرپێتێکە بەباوەرپێکی تەواو بێ هیچ گومان و دوودلیەک بەخوای گەورەو فریشتەکانی و پەرتووکی ئاسمانیەکانی و پێغەمبەرانی سەلامی خوا لەهەموویان بێت و روژی دواوی و قەزاو قەدەر بەچاک و خراپییەوه هەروەک لەفەرمودەکەی جیبریلدا هاتوووە لەگێڕانەوهی (عومەری کوری خطاب) هەوێ زەزای خوای لی بێت کەدەفەرمویت : قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ « أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ »^۱. واتە : جبریل سەلامی خوای لی بێت فەرمووی هەوالم بەدری دەربارەی باوەر ئەویش فەرمووی : ((باوەر ئەویە کە باوەرێت هەبێت بە خواو فریشتەکانی و پەرتووکی کانی و پێغەمبەرەکانی سەلامی خوا لەهەموویان بێت و روژی دواوی و باوەرێت بەقەزاو قەدەر هەبێت بەخێر و شەریەوه)) .

وله کۆتایدا ئەوێ شایه‌نی باسه دواى سوپاسی خوی گه‌وره‌ و په‌روه‌ردگار ریزو سوپاسی
خۆم ده‌رده‌بێم بۆ برائ به‌ریزو خوشه‌ویستم مامۆستا ئاکۆی به‌ریز له‌سه‌ر یارمه‌تی دان و
ماندوبونی له‌گه‌لمدا بۆ ته‌واو کردنی ئەم کاره ، داوا کارم له‌خوای گه‌وره‌ منیش و نه‌ویش
و هه‌موو موسلمانێک موفه‌ق بکات بۆ کاری چا که .

زانا فاروق حمہ رشید

۱۹ - سوال - ۱۴۳۴ کوچی

شاری سلیمانی

^١ صحيح مسلم للنيسابوري (١ / ٢٨)

﴿ پيشه کی دانہ ربو چاپی به که م ﴾

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَتَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

شاراوه نیه باوهر چهند پله به کی بهرز و چهند جینگایه کی بلندی هیهه گرنگزینی گرنکه کان و پیوستزینی پیوستیه کان و گهوره ترین و بهنرخزینیانه به ره های ، وه هه موو چاکه به که له دنیاو دواړوژدا وه ستاوه له سهر بوونی باوهر و دروستیه تی و سه لامه تیه که ی ، وه بو باوهر هیهه چهن دین سوودی زور و بهروبوومی گه یو و خوش و خوار دنی بهرده وام وه چاکه ی هه می شه ی .

وه لیړه دا چست و چالا که کان به خیرایی هه ستان و پیشبر کی کاره کان ده ستیان کرد به پیشبر کی بو گویدان به ته و او کردن و هینانه دی باوهر ، که سی موسولمانی سهر که وتوو پیوسته بایه خدانی به باوهر ی له هه موو شتیکی تر گه و ره تر بیت ، وه کاتیک که پیشینه ی و سهره تاو چاکترینی نه م نوم ته به کرده وه نه م راستیه یان هینایه دی بایه خدانیان به باوهر یان دیار و ناشکرا و گه و ره بوو .

نەوان رەزای خویان لیبیت پەیمانان لە گەڵ باوەرپاندا بەستبو ، وە کارەکانیان بو بەهێز بوونی باوەرپان دۆزیۆوه و نامۆزگاری یە کریان پێ دەکرد ، و تە لێانەوه دەربارە ی نەم باسە زۆرە :

۱- عومەری کۆری خەطاب (رەزای خوی لیبیت) بە هاوێلەکانی دەیفەرموو :
(وەرن ئامادەبن با باوەرمان زیاد بکەین) وە لە دەربڕینیکی تردا هاووێلەکانی دەیفەرموو :
(وەرن با باوەرمان زیاد بکەین) .

۲- وە عەبدوللای کۆری مەسعود (رەزای خوی لیبیت) دەیفەرموو : (بابەیه کەوه دابنیشین تا باوەرمان زیاد بکەین) ، وە لە دووای پارانەوه کانیدا دەیفەرموو :
(پەرورەدگارا باوەر و یەقین و تێگەشتەم زیاد بکە) .

۳- وە موغادی کۆری جەبەل (رەزای خوی لیبیت) دەیفەرموو : (بابەیه کەوه دابنیشین ساتیک باوەرمان زیاد بکەین) .

۴- وە عەبدوللای کۆری رەواحه (رەزای خوی لیبیت) دەستی چەند کەسیکی لە هاوێلانی دەگرت و دەیفەرموو : (وەرن با ساتیک بە باوەرپەرە بەسەر بەرین ، وەرن با یادێ خوی گەرە بکەین و باوەرمان زیاد بکەین بە گوێراپەلێ فەرمانەکانی ، بەشکم خوی گەرە بە لی خۆش بوون و لی بووردنی خوی باسەم بکات) .

۵- وە ئەبو دەرداء (رەزای خوی لیبیت) دەیفەرموو : (لە تێگەشتوویی بەندە ئەوێه کە بزانی تەباوەری بەروە زیاد بوون دەروا یاخود بەروە کەم بوون ، وە لە تێگەشتوویی بەندە ئەوێه کە بزانی دوودلی و وەسەسە و لەخستەبردنەکانی شەیتان لە کۆیە بۆ دیت) .

۶- وە عومەیری کۆری حەبیبی خەطمی (رەزای خوی لیبیت) دەیفەرموو : (باوەر زیاد دەکات و کەمیش دەکات ، پێ و ترا : بەچی زیاد و کەم دەکات ؟ فەرمووی : هەر کاتیک یادێ خوی گەرەمان کرد و سوپاسمان کرد و بە پاکمان راگرت) واتە : سبحان الله - مان کرد ، ئەو زیاد بوونی ، وە هەر کاتیک لی بی ناگا بووین و لەدەستمان داو لە یادمان کرد ئەو کەم بوونە کەیهتی) .

۷- وه عهلقه مەدی کوری قەیسى نوخەعی (رەحمەتى خواى لىيىت) كە يەككە لە پیاو گەورەكانى تابعى دەیفەرموو بە ھاوئەلەكانى : (بابرۆين باوەرمان زیاد بکەين) .

۸- وه پرسىار کرا لە ئەوزاعى (رەحمەتى خواى لىيىت) ئايە باوەر زیاد دەکات ؟ فەرموى : (بەلێ هەتا وەك کيوتكى لىدیت ، وه وترا كەميش دەکات ؟ فەرموى : بەلێ ئەوندە كەم دەکات هەتا واى لىدیت كە نەمىيىت) .

۹- وه پرسىار کرا لە پێشەواى ئەهلى سوونە و جەماعە ئەحمەدى کورى حەنەل (رەحمەتى خواى لىيىت) دەبارەى باوەر كە ئايە زیاد و كەم دەکات ؟ فەرموى : (زياد دەکات بە ئەندازەى ئەوەى هەتا دەگاتە سەرو حەوت ئاسمانە كە ، وه ئەوەندەش كەم دەکات هەتا دەگاتە خوارو حەوت چىنى زەوى) .

وه (رەحمەتى خواى لىيىت) دەیفەرموو : (باوەر وتە و كرده وەيه ، زياد و كەم دەکات ، كاتيك چاكەت كرد زياد دەکات وه كاتيك خراپەت كرد كەم دەکات) .

وتە لەبارەيانەو زۆر زۆرە ، وه هەروەها هەر كەسيك بىر لە ژيانىيان بکاتەو و هەوآلەكانىيان بخوێنێتەو زۆر بايەخدايان دەزانیت بە باوەرپان و گەنگيان چەندە بوى هەبوو .

بىگومان ئەو كۆمەلە هەلبژاردەيه زانىان كە بۆ باوەر چەند ھۆكارىك هەيه پى زياد دەکات و بەھىز دەيىت و نشەوغمای پى دەکات ، وه چەندىن ھۆكارىش هەيه كە پى كەم دەکات و لاوژ و بى ھىزى دەکات ، بۆيە كۆششيان كرد لەو كارانەى كە باوەرپان پى تەواو بەھىز دەيىت ، وه زۆر بە ناگا بوون لە هەموو ئەو ھۆيانەى كە باوەر پى كەم و بى ھىز دەيىت ، ئا بەو بوون بە مرۆفە چاك و بەرزە هەلبژاردەكان .

ھەر لەبەر ئەمە بىگومان لە ناسىنى ئەم ھۆكارانە مەبەستم : ھۆكارەكانى زياد بوون و كەم بوونى باوەر ، چەندىن سوو د قازانجى زۆر و چر و پر هەيه ، بەلكو پىوستى زۆرە بۆ ناسىنيان و بايەخ پىدانيان و شارەزابونيان و ناساندنيان ، چونكە باوەر بەراستى تەواويەتى بەندەيه و رىنگەى نەجات و سەر فرازيەتى ، ھەر بە باوەر پلەو پایەى لە دنیا و دواړژدا بەرز دەيىتەو ، وه ھۆكار و رىنگەى هەموو چاكەيه لە ئىستا و داھاترو شدا

بۆیه باوەر نه دهست ده کهویت و نه بههیزو پتهو و تهواو ده بیت تهنها به ناسینی رینگا و هوکاره کانی نه بیت.

بۆیه جیی خۆیه تی بو نهو کهسه موسولمانه ی به تهنگ خوشگوزهرانی خۆیه وه ده چیت و ناموژگاری دهروونی خۆی ده کات ههول بدات بو ناسینی نهو هوکارانه و بیران لی بکاته وه و پاشان جیه جیی بکات له ژیانیدا ، بو نه وه ی باوهری زیاد بکات و یه قینیشی پتهو ببیت وه ناخ و دهروونی خۆیشی له هوکاره کانی کهم بوونه وه ی باوهر دوور بخاته وه و بیشی پارێژیت له کهوتنه ناوی ، بو نه وه ی پارێژراو بیت له دواوژزه زیان بهخش و سه رنه نجامه به ئیشه که ی ، جا ههر که سیک یارمه تی درا بیت بو نه مه نه وه یارمه تی و هاوکاری کراوه بو هه موو خیر و چاکه یه ک .

شیخی زانا و پایه بهرز عه بدله مانى سه عدی (په حه تی خوا ی لی بیت) ده فه رمو یت :
به نده ی باوهر داری رینویی کراو ههول بو دوو شت ده دات :

۱- دامه زراندن و هیتانه جیی بنه ماکانی باوهر و لق و پۆپه کانی وه جیی به جیی کردنی به زانست و کرده وه و حال ی خۆی ده بیت .

۲- ههول دان بو نه هیشتنی نهو شتانه ی که نه فس و دهروونی له ناو ده بات یاخود کهم و بی نرخی ده کات له فیتنه دیار و شاراوه کان ، وه چاره سه ری نهو کهم ته رخه میه ش ده کات که تیایدا به یه کهم جار وه پاشان نه وه شی که وێراویه تی بیکات دووهم جار به تهوبه یه کی پاک و خاوین و گه یشتن به کاروان پیش له ده ست دانی ^۲ .

وه لی ره وه بو ت ده رده کهو یت برای خو شه ویستم نه م کتیبه ی که له به رده ستدا یه ، روونکردنه وه ی گرنگترین هوکاره کانی زیاد بوون و کهم بوونه وه ی باوهری تیدا یه ، له بناغه دا نه م کتیبه به شیک بوو له م کتیبه م (زیاده ایمان و نقصانه و حکم الإستثناء فیه ^۳)

^۲ (التوضیح و البیان لشجرة الإيمان) (ص : ۳۸) .
^۳ وهو مطبوع .

ھەندىك لە خۆشەويستان و بەرپۆزان داوايان لىكردم كە بە سەربەخۆيى دەرى كەم بۆ
نەوہى كە ھەمووان سوودى لى بىينن وە سوپاس بۆ خوا بە تەوفىق و منەتى خواى
گەورە نەوہ ھاتە جى .

وہ كردم بە دوو بەشەوہ :

بەشى يەكەم : ھۆكارەكانى زياد بوونى باوہر .

بەشى دووہم : ھۆكارەكانى كەم بوونەوہى باوہر .

داوالەخواى گەورە دەكەم كەنيەتم چاك بكات و لىم وەربگريّت وەپرايش بيت لىم

﴿ بهشی به کهم ﴾

هۆکاره کانی زیاد بوونی باوهپ

بیگومان خوای گهوره بۆ ههموو خوازاویک و داواکراویک هۆکار و رینگهی داناوه که دهیگهیهنیت پی ، وه له گرنگزین و گهورهترین و گشتی ترین داواکراویان که سوودی ههیت باوهپه ، وه بیگومان خوای گهوره چهندين بابتهی داناوه که بههۆیه وه باوهپ بۆخوی وابسته دهکات و بههیزی دهکات ، وه چهند هۆکارینکی زۆریش زیاد دهکات پی و نشه و نهمای پندهکات ، نه گهر بهندهکان کردیان دنیایان بههیز دهیت و باوهپیان زیاد دهیت ، وه خوای گهورهش له قورئاندا پروونی کردۆته وه و پیغمبه ره کهشی ﷺ له فهرمووده کانیدا .

بهو هیوایهی گرنگزینی نهو هۆکارانه نهمانه بیت که دیت .

فیربوونی زانستی به سوود

بینگومان گرنگیزین و به سوود ترین هۆکاره کانی زیاد بوونی باوه^۱ فیربوونی زانستی به سووده ئه ویش زانستی شه ریه تی ئیسلامه که له په رتووکی خوی بالآ ده ست و فهرمووده کانی پیغه مبه ره که ی ﷺ پیک هاتووه^۲.

حافظ ابن رجب ره حه تی خوی لیبت : پیناسه ی ئه م زانسته ده کات و ده فهرموویت : زانستی به سوود : له بهر کردنی قورئان و فهرمووده کان و تیگه شتی واتا کانیانه ، وه پابه ند بوون له وه دا به و وتانه ی که هاتووه له هاوه لانی پیغه مبه ره ﷺ وه شوین که وته کانیان و شوین که وته ی شوین که وته کانیان له واتای قورئان و فهرمووده ده بیت ، وه له و وتانه وه ی که لیانه وه هاتووه له بابه ته حه لال و حه رامه کان و ، خو پاراستن و نه رم و نیانی و ناسینی بابه ته کان ، وه جگه له وان ه ش ئیجتهاد کردن یه که م جار له سه ر جیا کردنه وه ی ساغه کانی له نه خو شه کانی ، پاشان ئیجتهاد کردن دووهم جار له سه ر وه ستانی واتا کانی و تیگه شتی ، وه ئه مه به سه بو که سینک که نه قل و هۆشی هه بیت وه خوی خه ریک بکات به زانستی به سوو ده وه و گونی پیندا ت....))^۳

^۱ سوودیک : شه یخ الاسلام ابن تیمیه ره حه تی خوی لیبت ده فهرموویت : داوا کردنی زانستی شرعی فهرزی کیفایه جگه له وه نه بیت که فهرزی عه یه نه ، وه ک داوا کردنی هه موو که سینک له و زانسته ی که خودا فهرمانی پیکردوه و لئی قه دهغه کردوه ، جا نا ته وه فهرزی عه یه نه . (الفتاوی) - ۸۰ : ۲۸ - جا فهرزی کیفائی نه وه یه که به کیک پی هه سینت له سه ر نه وانی تر لاده جیت وه ک نویزی جه نازه ، وه فهرزی عه یه نیش نه وه یه که له سه ر هه موو که س پیوسته وه ک فیر بوونی یرو باوه ر . " وه رگیز "

^۲ ((فضل علم السلف علی علم الخلف)) . (ص : ۴۵) .

وه حافظ ابن حجر رهنه خوى لنيٲ : فهرموويه تي : مه بهست به زانست : زانستى شهرعيه نه وهى كه له شاره زابونيدا سوودى نه وه ده به خشيت كه پيوسته له سهر كه سى پينگه يشتو له كاروبارى ثابنه كهى له عياده ته كاني و مامه له كاني ، وه زانست به خوداو صيفه ته كاني ، وه نه وه شى پيوسته له سهرى كه پنى ههستيت ، وه پاك راگرتنى خودا له كه م و كورتى ، وه ته وه رى نه مهش وه ستاو له سهر زانستى " ته فسير و فهرمووده و فقه " ٦ .

جا ههر كه سيك مؤفقه بكريت بو نه م زانسته نه وا مؤفقه كراوه بو گه وره ترين هو كاره كاني زياد بوونى باوه ر ، وه ههر كه سيك تيروانيت و بيربكاته وه له دهقه كاني قوربان و سوننه ته نه وا نه وه ده زانيت .

خوى گه وره ده فهرمويت : ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا

بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَرْيُومُ الْحَكِيمُ ﴾ (١٨) ال عمران: ١٨

واته : خوى گه وره له ريگه ي دروست كراوه كانيه وه شايه تي داوه ، خوهر خوى به سه بو شايه تي وه پاشان فريشته كان و زانا كانش شايه تي ده ده ن كه هيچ په رستراويك شياوى راسته قينه نيه وه هه موو كاتيكيش له نيو بوونه وه ردا داد په روه رى راگرته وه ، وه دووباره هيچ په رستراويكى تر شياوى راسته قينه نيه ، وه خودا بالا ده ست و زال و كار جوان و خاوه ن حيكمه ته .

وه رگير : - له م نايه ته دا گه وره يى خاوه ن زانا كاغمان بو ده رده كه ويٲ چونكه خوى گه وره جيايى كرده وه له كوى بوونه وه رو وه شايه تي خوى و پاشان فريشته كاني له گه ل نه واندا به ده كه وه باس كرد ، وه پيوسته له سهر خه لكيش نه و شايه تيه پر له داد وه ريه قبول بكه ن .

^٦ فتح الباري ((١ : ١٤١)) .

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿لَكِنَّ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾ النساء: ١٦٢

واته: به‌لام زانا‌کانیان ئه‌وانه‌ی که له زانستدا رۆ‌چوون و زۆر شاره‌زا و خاوه‌ن زانستن وه خه‌لکه باوه‌رداره‌کانیان ئه‌وانه‌ی که بروایان به‌و کتیه‌هیه که بۆتۆ نیردراره‌ته خواره‌وه وه به‌وانه‌شی که پیش تۆ نیردراره‌ته خواره‌وه ئه‌وانه‌ی به‌باشی نۆیژه‌کانیان به‌جی ده‌هین و وه هه‌روه‌ها زه‌کات دارانیان و ئه‌وانه‌شی باوه‌ریان به‌خوداو رۆژی دوا‌یی هه‌یه ئابه‌وانه پاداشتیکی گه‌وره ده‌به‌خشین.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾﴾

نوح: ٥٤

واته: ده‌با ئه‌و که‌سانه‌ی که زانست و زانیاری به‌سوودیان بێ به‌خشاوه چاک بزانی که ئه‌و قورئانه راست و دروسته‌و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه‌یه، جابا ئه‌وانیش باوه‌ری بێ به‌ین، وه دلا‌کانیشیان ته‌سلیمی بی‌ت و له‌گومان و نه‌ملاولا بکه‌ویت، وه بینگومان خودای گه‌وره هیدایه‌ت و رینمویی ئه‌و که‌سانه ده‌کات که باوه‌ریان هیناوه بۆ رینگه‌ی راست.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾﴾ سبا: ٦

واته: ئه‌وانه‌ش که زانستیان بێ به‌خشاوه، واته: له‌ پێغه‌مبه‌روﷺ له‌ گه‌ل هاه‌ولان ﷺ سوور ده‌زانی، ئه‌وه‌ی که بۆت نیردراره‌وه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه هه‌ر ئه‌وه راست و دروسته، وه بۆ رینگایی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن ده‌سه‌لات و سوپاس کراو رینمویی ده‌کات.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

﴿٢٨﴾ فاطر: ٢٨

واته : به راستی له به نده کانی خوادا هر زانا کان له خودا ده ترسن ، چونکه نه وان له هه موو کهس زیاتر خودا ده ناسن که خاوه نی چ ده سه لاتی که ، وه بیگومان خوای گه وره ده سه لات دارو لیو ورده به .

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿١١﴾ المجادلة: ١١

واته : نهو که سانه تان که باوه ریان هیناوه خودا به رزیان ده کاته وه وه نه وانه شتان که زانستیان پندراوه پله یان به سهر باوه رداراندا به رزده کاته وه ، وه خوای گه وره به نا گایه به و کارو کرده وانه ی که نیوه ده بکه ن .

وَفِي الصَّحِيحِينَ : مِنْ حَدِيثِ مُعَاوِيَةَ ؓ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْ فِي الدِّينِ)^٧ .

واته : له سه حیجی هه ردوو پشه و بوخاری و موسلیم ره هه تی خویان لیبت ، له فهرمووده ی موعاویه (ره زای خرای لیبت) ده لی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : (هه رکه سیلک خودا ویستی چاکه ی بی هیبت نه و تیگه شتوی ده کات له دین) .

وَفِي " الْمُسْنَدِ " وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي الدَّرْدَاءِ ؓ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا مِنْ طُرُقِ الْجَنَّةِ ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنِحَتَهَا لِطَالِبِ الْعِلْمِ ، رِضًى بِمَا يَصْنَعُ ، وَإِنَّ الْعَالِمَ لَيَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالْحَيَّاتِ فِي جَوْفِ الْمَاءِ ، وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ

^٧ أخرجه البخاري (١٦٤،١) (٢١٧،٦) (٢٩٣،١٢) فتح ، مسلم (١٥٢٤،٣)

عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ ، وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ ، وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا ، إِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ ، فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّهِ وَإِفْرِهِ ^٨ .

واته : له موسسه دی نیمام نه همد دا وه جگه له ویش له فهرمووده ی نه بی دهر دانه وه (رهزای خوی لیت) ده لی : پیغمبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : (ههر که سیك ریگایه ك بگریت که داوای زانستی تیدا بکات نهوا خوی گه وره ده یخاته سهر ریگایه ك له ریگاکانی به هه شت ، وه بیگومان فریشته بالی داده نیست بو داواکاری زانست ، له ره زامه ندی نهو کاره ی که ده یکات ، وه بیگومان مروفی زانا داوای لیسوردنی بو ده که ن چی له ناسمانه کان و چیش له زه ویدایه وه هه تا ماسیش له ناو ناودا ، وه بیگومان فه زلی مروفی زانا به سهر مروفی خوا په رست وه ك فه زلی مانگی چوارده وایه له شه ویکي سامالدا به سهر باقی نه ستیره کاندا ، وه بیگومان زانا کان میرات گری پیغمبه رانن (سه لات و سه لامی خویان لیت) ، وه بیگومان پیغمبه ران (سه لات و سه لامی خویان لیت) میراتیان لینابریت نه دینار و نه دره هم ، به لکو نهو میراته ی که لییان دهریت زانسته ، جا ههر که سیك وه ری بگریت نهوا به شیکی زوری گرتوه) .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (فَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِي عَلَى أَذْنَاكُمْ ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَاوَاتِ الْأَرْضِ ، حَتَّى الثَّمَلَةِ فِي جُحْرِهَا وَحَتَّى الْحُوتَ لَيُصَلُّونَ عَلَى مُعَلِّمِ النَّاسِ الْخَيْرِ) ^٩ .

واته : له سونه نی ترمزیدا وه بیجگه له ویش له فهرمووده ی نه بی نومامه دا (رهزای خوی لیت) ده لی : پیغمبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : (فه زلی مروفی زانا به سهر مروفی خوا په رست وه ك فه زلی من وایه به سهر پله نزم ترینانه وه ، وه بیگومان خوی بالاده ست و فریشته کان و خه لکی ناسمانه کان و زهوی ، وه هه تا میروولهش له

^٨ ((المسند)) (١٩٦،٥) ، ورواه أبو داود (٣١٧،٣) ، والترمذي (٤٩،٥) ، وابن ماجه (٨١،١) ، والدارمي (٩٨،١) ، وابن

حبان (١٥٢،١) الإحسان ، وصححه الألباني ، انظر ((صحيح الجامع)) (٣٠٢،٥) ، وقد شرحه ابن رجب في جزء مفرد فليراجع .

^٩ رواه الترمذي (٥٠،٥) ، و ذكره المنذري في ((الترغيب و الترهب)) (١٠١،١) ، و نقل عن الترمذي أنه قال : (حديث حسن صحيح) ، وصححه الألباني . انظر ((صحيح الترمذي)) (٣٤٣،٢) .

کونه که یدا وه نه ههنگیش دروود له سهر نهو ماموستایه لیده دهن که چاکه فیږی خه لک ده کات .

نهم دهقانهی که باسکرا پروونی و بهلگهی پلهو پایهی زانستی تیدایه ، وه گهورهی و
 گرنگی حالّی زانستی تیدایه ، وه نهو پلانهی که لهسه‌ری هاتووه له شوینه‌واری
 سوپاس کراو و خه‌سله‌تی به‌رزو جوان له دنیا و دواړوژدا ، وه نهو دهرئه‌نجامه‌ی که
 لیوّه‌ی دهرده‌چیت له زه‌للی و ملکه‌چی بو شهرع خودا ، وه گوپراه‌لی و کارکردن
 به فرمانی ، وه مروّقی زانا خوای خوئی دهناسیت ، وه پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی ﷺ ، وه
 فرمانه‌کانی و سنووره‌کانیشی دهناسیت ، وه جیایی ده‌کاته‌وه نه‌وه‌ی که خودا خویشی
 ده‌ویت و لیّشی رازیه وه نه‌وه‌شی پی ناخو‌شه و قه‌ده‌غه‌شی کردووه ، وه کار ده‌کات
 به فرمانی خودا نه‌وه‌ی که ده‌یکات و وازیشی لی‌ده‌هیت ، نائمه‌ نه‌گه‌ر مؤفه‌ق
 بکریّت بو نهو کارانه‌ی که زانستی پی هیه نه‌گینا زانسته‌که‌ی ده‌یت به تالی و ژان
 له‌سه‌ری .

ناجوری (دهه‌تی خوی لَییت) له پشه‌کی کتیبه‌که‌یدا (أخلاق العلماء) دا ده‌فرمویت : بیگومان خوی بالاده‌ست ناوه‌کانی به‌رز و پیروزی‌ت تایه‌ند مه‌ندی کردووه له دروست کراوه‌کانیدا ئه‌وانه‌ی که خوشی ده‌ویت ئینجا پینموی کردوون بۆ ئیمان ، پاشان تایه‌ند مه‌ندی کردووه له له باقی ئیمانداران ئه‌وه‌ی که خوشی ده‌ویت وه فەزلیشی داوون به‌سه‌ر ئه‌واندا به‌وه‌ی که فی‌ری قورئان و سونه‌تی کردوون ، وه تیشی گه‌یان‌دوون له دین ، وه فی‌ری لیک‌دانه‌وه‌ی ده‌قه‌کانیشی کردوون ، وه فەزلیشی داوون به‌سه‌ر باقی ئیمانداراندا ، وه ئه‌وه‌ش له هه‌موو کات و سه‌رده‌می‌کدا هه‌یه ، به‌رزی کردوونه‌ته‌وه به زانست وه جوان و پازاوه‌ی کردوون به له‌سه‌ر خۆی ، هه‌ر به‌وان ده‌ناسریته‌وه حه‌لل له حه‌رام ، وه راستی له به‌تال ، وه بی‌سوود له سوود به‌خش ، وه جوان له ناشرین ، وه فەزلیان گه‌وره‌یه وه بی‌وه‌وشیان فراوانه ، وه میرات‌گری پی‌غه‌مه‌برانن (سه‌لات و سه‌لامی خویان لَییت) ، وه ئارامی چاوی خۆشه‌ویستانی خودان ، ماسی له ده‌ریادا داوای لی‌یوردن‌یان بۆ ده‌کات ، وه فریشته‌بالیان بۆ داده‌خات ، وه

زانایان له رۆژی دوایدا دواى پټغمبه‌هران (سه‌لات و سه‌لامى خوايان لىيت) ، شه‌فاعه‌ت ده‌که‌ن ، دانىشته‌کانيان سوودى دانايى لىوه‌رده‌گىريت ، وه به‌کرده‌وه‌کانيان خه‌لکى بى ناگا وورىاده‌بىته‌وه ، نه‌وان فه‌زليان زياتره له مروفي خوا په‌رست ، وه به‌رزترن له دونيا نه‌ويست ، ژيانيان ده‌ست که‌وته ، مردنيان به‌لاو موصيه‌ته ، بى ناگا به‌هوش ده‌هيننه‌وه ، نه‌فامان فيرده‌که‌ن ، وه شوومى و ناره‌حه‌تيان لىوه په‌يدا ناييت ، وه ترسى نه‌هامه‌تيان لىناکريت ، به‌جوانى فيرکردنى جگه له‌خويان نه‌وانه‌ى گوپرايه لىيان ده‌که‌ن پىشپړکى ده‌که‌ن بو گوپرايه‌لى کردنيان ، وه به‌ناموزگارى جوانيان که‌م ته‌رخه‌مان ده‌گه‌رپنه‌وه له که‌م ته‌رخه‌ميان ، وه هم‌وو بوونه‌ور پىويستيان به‌زانستiane ...)) هه‌تا ده‌فهرمويت : نه‌وان روښنايى به‌نده‌کانى خودان ، وه مناره‌ى ولاتن ، وه راگرى نومهن ، وه کانى دانايين ، وه رقى شه‌يتانن ، هه‌ر به‌وان دلى خاوه‌ن راستى زيندوو ده‌بىته‌وه ، وه دلى خاوه‌ن ناره‌زووه‌کان ده‌مریت ، وه ويته‌يان له‌زه‌ويدا ويته‌ى نه‌ستيره‌کانه که‌رپى پىده‌دوژرپته‌وه له‌تاريکايکاني وشکاني ده‌رياکاندا ، کاتيک بکوژپته‌وه خه‌لکى سه‌ريان لىده‌شيويت وه کاتيک تاريکى له‌سه‌ر لاچوو ده‌بينن

((١٠

پاشان ئاجورى (به‌حه‌نى خواى لىيت) چه‌ند ده‌قيکى له‌قورئان و سونه‌ت و وته‌ى زانايان هيناه که‌پال پشتى نه‌و وتانه ده‌کات که‌خوى فهرموويه‌تى .

جا زانست پله‌يه‌کى به‌رزى هه‌يه ، وه جىگايه‌کى به‌رزى هه‌يه ، وه له‌گه‌وره‌ترين نه‌و به‌لگانه‌ى که‌فه‌زل و گه‌وره‌يمان بو روون بکاته‌وه نه‌م وته‌يه‌ى خوداى بالا ده‌سته خواى گه‌وره ده‌فهرمويت : ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ

المجادلة: ١١ ﴿١١﴾

واته : نه‌و که‌سانه‌تان که‌باوه‌ريان هيناه خودا به‌رزيان ده‌کاته‌وه وه نه‌وانه‌شتان که‌زانستيان پىدراوه پله‌يان به‌سه‌ر باوه‌رداراندا به‌رزده‌کاته‌وه .

جا و تراوه دهرباره‌ی تفسیری نهم نایه‌ته : خوای گه‌وره مروّقی باوه‌پرداری خاوه‌ن زانست به‌رز ده‌کاته‌وه به‌سهر مروّقی باوه‌پرداری بیّ زانست ، وه به‌رزی پله‌و پایه به‌لگه‌یه له‌سهر فەزل ، که‌واته مه‌به‌ست بیّ زوری پاداشته ، وه به پاداشتی‌ش پله و پایه به‌رز ده‌بیته‌وه ، وه به‌رزی پله و پایه له دونیادا ده‌گریته‌وه به به‌رزی پله‌و وه به‌باش باس کردن ، وه بینیی نه‌و پله‌و پایه‌یه له دواړوژدا به‌به‌رزی پله‌و پایه له به‌هشتدا)) ۱۱ .

وه هه‌روه‌ها وته‌ی خودای گه‌وره : ﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝۱۱۶ ﴾ طه: ۱۱۴

واته : نه‌ی په‌روه‌ردگارا زانست و زانیاریم زیاد بکه .

جا به‌لگه‌ی نهم نایه‌ته له‌سهر فەزل و گه‌وره‌یی زانست دیاره ، چونکه بی‌گومان خوای گه‌وره فه‌رمانی نه‌کردوه به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به‌داواکاری زیاده له‌هیچ شتی‌کدا جگه له زانستدا نه‌بیّت ، له‌وه‌ی که له‌سه‌ری هاتوه له زیاده‌ی باوه‌رو دامه‌زراوی له‌سه‌ری ، وه خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی : ﴿ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ ؕ كُلٌّ مِّنْ

عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝۷ ﴾ آل عمران: ۷

واته : خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی : نه‌وانه‌ش که له‌زانستدا روچوون و زور ده‌زانن ده‌لین ئیمه باوه‌رمان هه‌یه به هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌یه ، خو له‌راستیدا هه‌ر خاوه‌ن بیرو هوش و وورد بینه‌کان و وشیاره‌کان بیرده‌که‌نه‌وه .

وه نه‌و فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره که ده‌فه‌رمویّت : ﴿ لَنَكِينِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ

وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۝۱۱۷ ﴾ النساء: ۱۶۲

واته : به‌لام زانا‌کانیان نه‌وانه‌ی که له زانستدا روچوون و زور شاره‌زا و خاوه‌ن زانستن وه خه‌لکه باوه‌رداره‌کانیان نه‌وانه‌ی که بروایان به‌و کتیبه‌هه‌یه که بو‌تو نیردراره‌ته خواره‌وه وه به‌وانه‌شی که پیش تو نیردراره‌ته خواره‌وه .

وه نهو فهرمايشتهى خواى گهوره كه دهفهرمويت : ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

وَأَمَلَكْتَ كَتُّهُ وَأَوْلَا أَعْلَمَ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (۱۸) ال عمران: ۱۸

واته : خواى گهوره لهړنگهى دروست كراوه كانيه وه شايه تى داوه ، خوهر خوى بهسه بو شايه تى وه پاشان فريشته كان و زانا كانش شايه تى دهدهن كه هيچ په رستراوښك شياوى راسته قينه نيه وه هموو كاتيكش له نيو بوونه وهردا دادپهروهى راگرتووه ، وه دووباره هيچ په رستراوښكى تر شياوى راسته قينه نيه ، وه خودا بالا دهست و زال و كار جوان و خاوه ن حيكمه ته .

وه نهم نايه تى كوتايان ابن قيم (په حه تى خواى لبييت) به حسينكى چروپرى دهربارهى نووسيوه ، وه پروونى كردو ته وه به لگه كاني له سر زانست له چهند پرويه كه وه ، نزيكى ۱۵۰ پرووى ليوه باس كردووه ، له په رتوو كه به نرخه كهيدا كه ناوى ناوه (مفتاح الدار السعادة) به پروانه له له پهره ۵۲ به دواوه .

وه له م فهرمووده يه ښه مبه ردا ﷺ (مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهُ فِي الدِّينِ) ۱۲ .
(ههر كه سيك خودا ويستى چا كه ي پتى هه بيت نهوا تيگه شتوى ده كات له دين) .

له گه وړه ترين نهو شتانه ي گه وړه ي زانست و هه لگراني پروون و روشن ده كه نه وه ، وه ههر كه سيك مؤفقه كراييت بو زانست نهوا مؤفقه كراوه بو هه موو چا كه يه ك ، رپنیشانده رمان بو نهو پروونكردنه و يه وشه ي (خير) ه كه به نه ناسراوى هاتووه له فهرمووده كه دا بو نه و ي شمولى هه موو خير ه كان بكات وه كه م و زورى بگريته وه .

جا نه مه هه مووى له فزل و به خشنده ي و گه وړه ي چا كه ي خودايه به سر كه سيكه وه مؤفقه كراييت بو زانست ، وه به پيچه وانه شه وه به به لگه ي نهم فهرمووده يه ههر كه سيك زانستى لى حهرام كراييت نهوا هه موو خيريكى لى حهرام كراوه .
(مبه ست له خير نهو فزل ه گه وړه يه كه زانا كان له دونيا و دوا روژدا هه يانه)

وه رگير .

ابن قیّم (رَحْمَتِی خَوای لَبِیّت) دَهْ فەر مویت : ئەمە بەلگەیە لەسەر ئەوێ هەر کە سێک لە دین شارەزا نە کرایت ئەوا ویستی خێر بەو نەبە خشر او ، هەر وەك چۆن خودا ویستی خێری بە کە سێک هەبێت لە دین شارەزای دە کات ، وە هەر کە سێک لە دین شارەزا بیت ئەوا ویستی خێری بەو بە خشر او ، ئەگەر مەبەست بەو زانستە داواکاری کردنی کاری چاکە بکات ، بەلام ئەگەر تەنها ویستی فێربونی زانست بیت ئەوا بەلگە نە لەسەر ئەوێ کە فێری دین بوو ویستی خێری بێ بە خشراییت ، چونکە بێگومان شارەزا بوون لە دیندا لە کاتی بەخشینیدا (واتە لە لایەن پەرورددگاره وە) دهبیت بەمەر جێک بۆ کاری چاکە بێ ، کەواتە لەسەر یە کەم جار فێربونی زانست پێویستە وە خوا لە هەموو کەس زانا تره ^{۱۳} . (مەبەست لەسەر یە کەم جار واتە بڕگەی یە کەم ئەو بڕگەیە کە تێدا فەر مووی : هەر کە سێک لە دین شارەزا نە کرایت ئەوا ویستی خێر بەو نەبە خشر او ، کەواتە زانست پێویستە بۆ ئەوێ کە کاری چاکە بکات) .

وەرگیر .

وە حافظ ابن حجر رَحْمَتِی خَوای لَبِیّت : فەر موویەتی : تێگەشتن لە فەر موودە کە ئەو دهبەخشیت کە هەر کە سێک لە دین شارەزا نەبیت ، واتە : بنەماکانی ئیسلام نەزانیّت و فێر نەبوویّت لە گەل ئەو بەشانی کە پەيوهندیان پێوی هەیە ئەوا بێهش کراو لە خێر ، چونکە هەر کە سێک کاروباری دینە کە خۆی نەناسیت ئەوا نە شارەزایە لە دین و نە فێرخوای زانستیشە ، جا ئەو کاتە دروستە کە وەصف بکریّت بەوێ کە ویستی خێر بەو کەسە نەبە خشر او ، وە هەر لەمەدا دەر دەر کەوێت گەورەیی زانایان بەسەر سەر جەم خەلکید ، وە گەورەیی تێگەشتنیش لە دین بەسەر باقی زانستەکانی تر دا) ^{۱۴} بەتەنها زانستە ئەو پێگە گەورەیی دەستی خۆی خستووە لەبەر ھۆکارە بۆ گەورەترینی مەبەستەکان کە ئەویش : پەرستنی خَوای گەورەیی بەتاک و تەنها بێ هیچ ھاوبەش پەیدا کردنێک بۆی وەهەستان بەتاک گرتنی بەو شیوہیە داواکراو ، جابۆیە زانست خۆی

^{۱۳} مفتاح دار السعادة (ص ، ۶۵) وانظر : ((الفتاوى)) ۸۰، ۲۸ .

^{۱۴} فتح الباری (۱ ، ۱۶۵)

له خویدا مەبەست نیه بەلکو مەبەست لە فێربوونی بۆ جگە لە خوێهتی کە ئه‌ویش کردنی کاره جابۆیه هه‌موو زانستیکی شەری ته‌نها بۆ ئه‌وه‌یه که هۆکارێکه بۆ پەرستی خوای گه‌وره و بالا ده‌ست ، نه‌ك بۆ هیچ شتیکی تر ، وه چەند شتێک هه‌یه که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه :

یه‌که‌م : بێگومان شەری هاتوووه بۆ پەرستی خودای گه‌وره ، ئه‌وه‌ش مەبەسته له‌ ناردنی پێغه‌مبه‌رمان (سه‌لامی خویان لێت) ، وه‌کو ئه‌م وته‌یه‌ی خودای گه‌وره ﴿ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ البقرة: ۲۱

واته : ئه‌ی خه‌لکینه ته‌نها په‌روه‌ردگاری خۆتان په‌رستن ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ی که ئیوه و بونه‌هرانی پیش ئیوه‌ی دروست کردووه ، به‌لکو ئیوه پارێزکار و دووربن له‌ تاوان .

﴿ الرَّكِيبُ أَحْكَمْتُ آيَتُهُ ثُمَّ فَضَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴾ ١ ﴿ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ﴾ هود: ١
واته : ئه‌م قورئانه که له‌لایه‌ن خوداوه نێردراوه کتییکه که هه‌موو ئایه‌ته‌کانی رێک و جوان پر و اتا و راسته ، پاشان پوون کراوه‌ته‌وه له‌لایه‌ن خودای کاردروست و به‌ئاگا به‌هه‌موو شتێک { ١ } جا بۆیه خودا کتیی دابه‌زاندوووه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جگه‌ له " الله " زیاتر که‌سی تر نه‌په‌رستن .

وه هه‌روه‌ها ئه‌م ئایه‌ته‌ش : ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾ الانبياء: ۲۵

واته : پیش تو ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هیچ پێغه‌مبه‌رێکه‌مان ﷺ نه‌ناردوووه مه‌گه‌ر نیگا و سروشتمان بۆ کردوووه که هیچ په‌رستراویک مه‌په‌رستن جگه‌ له‌من نه‌بێت .

وه هه‌روه‌ها ئه‌م ئایه‌ته‌ش : ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴾ الزمر: ۲-۳

واته : بێگومان به‌پراستی ئیمه ئه‌م قورئانه‌مان بۆ تو دابه‌زاندوووه به‌پراستی و دروستی جا خودا په‌رسته به‌ ئیخلاص و نه‌تێکی پاکه‌وه وه هاوه‌لی بۆ په‌یدا مه‌که له‌هیچ

پرويه كه وه { ۲ } وه هوشيار و بهناگابه دینی جوان و چاك و پاك بنگهرد تهنهها بۆ
پهروهردگاره ، واته نهبيت بهندايهتیش تهنهها بۆ نهو بیت و دورور بیت له ههموو
خورافیات و هاوهل بۆ پهیدا کردنیک .

وه چهند ئایهتیکی تریش لهم بارهیهوه که لهژمارده نایهت و زۆری دهویت باس کردنی
ههروه موویان بهلگهن لهسهه نهوهی که مه بهست له زانست تهنهها په رستی خودای
بالادهسته ، وه نه هیشتنی سه رجهم بهندایهتی و گۆپرایه لیه کان ههه بۆ نهو نه بیت .

دووهه : نهوهی لهو بهلگانهی که بهلگهن لهسهه نهوهی که رۆح و کرۆکی زانست
کرده وهیه ، وه نه گهر وانه بیت نهوا زانست بی که لک و سوود لی وه رنه گیراوه .

بیگومان خوی گهوره دههه رمویت : ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ ﴿ ۲۸ ﴾ ﴿ فاطر : ۲۸ ﴾
واته : به راسقی له بهنده کانی خوادا ههه زانا کان له خودا ده ترسن ، چونکه نهوان
له ههموو کهس زیاتر خودا ده ناسن که خاوهنی چ ده سه لاتی که .

وه خوی گهوره دههه رمویت : ﴿ أَمَنْ هُوَ قَلْبُ عَائِاتِ الْبَلِّ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ
وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴾ ﴿ ۱ ﴾ ﴿ ۱۵ ﴾

واته : نایه نهو که سهی که گۆی رایه لهو له ساته کانی شهودا وه ستاوه بۆ نوێژ کردن و
کرنوش بردن بۆ خودا له سزای دواپوژ ده ترسیت و خوی ده پارێزیت و وه ئومیدی به
بهزهیی پهروهردگاری خوی ههیه و به تهمای بههه شیشه ، جا که سیک که واییت وهک
که سی سه ریچیکار وایه ؟ بلی نهو که سانهی که زانا و شارهزان وهک که سانی نهزان و
نه شارهزا وهک یهک وان ؟ دیاره بیگومان ههه رگیز وهک یهک نین جا بهو شیوازهش برودار
و بی باوهه وهک یهک نین ، جا بۆیه تهنهها مروقه ژیره کان بیرده که نهوه و په ند و
نامۆزگاری وه رده گرن .

جا ئەم بەلگانە و جگە لەمانەش بەلگەن لەسەر ئەوێ کە زانست ھۆیە کە لەھۆکارەکان ، وە تەنھا خۆی وێست نێە لە ڕوانگە ی شەریعەتەو ، بەلکو زانست ھۆیە کە بۆ کارکردن ، وەھەموو ئەو بەلگانە ی کە ھاتوو دەربارە ی گەورە ی زانست ئەو چەسپاو بۆی لەو ڕوانگە یەوێ کە زانست داوا لیکراو کە کردەوێ پیکریت . وە ناشرکراشە کە گەورە ترینی زانستەکان بوونی زانستە بە خودای بالادەست ، وە لەگەڵ ئەو ھەشدا ساغ و سەلامەت نێە لەوێ کە گەورە یی خاوەنە کە ی دەربخات ھەتا بەراستی نە ی سەلمینێت بە گۆڕە ی ئەو داخواریە ی کە لیکراو ئەویش باوەر ھێنانە بە خودا ^{١٦} .

سێھەم : ئەو دەقە شەریعەنە ی کە جیگیر بوو لە ھەر پەشە ی توند و توند و تیزی لە بەرامبەر ئەو کەسە ی کە کار بە زانستە کە ی ناکات ، وە بێگومان مرۆفی زانا پرسیاری لێدەکریت سەبارەت بەو زانستە ی کە چێ کردەوێ بە کێ پیکردوو ، وە بێگومان ھەر کەسێک کردەوێ بە زانستە کە ی نە کات ئەو دەبێت بە بەلا و نەرەحەتی و پەشیمانی بۆی ، خودای بەرز و بلند دەفەر مویت : ﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ البقرة: ٤٤

واتە : نایە ئێو فەرمانی چاکە بە خەڵک دەکەن و کەچی خۆتان لەبیر دەکەن و وە خۆشتان خەریکی خۆندنەوێ کتێب و خۆنەواریشن ، بۆچی ژیر نابن و ھوش ناکەنەو .

و ھەر و ھەروەھا خودای بەرز و بلند دەفەر مویت : ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ الصّف: ٢: ٣

^{١٦} انظر ((الموافقات)) للشاطبي (١: ٦٥-٦٠) .

واته : ئه‌و كه سانه‌ی كه باوه‌رتان هیناوه بۆچی شتیک ده‌لین كه‌چی كردار و ره‌فتاری پیناكهن { ۲ } زۆر مایه‌ی رق و توره‌یه لای خودا شتیک بلسین و كاری پى نه‌كه‌ن .

وه خوای گه‌وره سه‌باره‌ت به شوعه‌یب پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆمان ده‌گیرته‌وه كه فهرموویه‌تی به گه‌له‌كه‌ی : ﴿ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخْلِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَمَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴾ هود: ۸۸

واته : نامه‌وێت پیچه‌وانه‌تان بم له‌شتیکدا كه لیتان قه‌ده‌غه بکه‌م ، وه هیچ وستیکیشم نیه جگه له چاكسازی نه‌بیت بۆ ئیوه نه‌هنده‌ی بتوانم ، وه ته‌وفیق و دۆزینه‌وه‌ی رینگه‌ی راست و رینموم ته‌نها به‌خودایه ، پشتم به‌و به‌ستوه و وه‌هر بۆلای نه‌ویش ده‌گه‌ریمه‌وه .

وه جگه له‌مانه‌ش چهند ده‌قیکی تر هه‌یه كه هه‌ره‌شه‌یه بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ی كه كار به‌زانسته‌كه‌یان ناكهن .

وه بیگومان له سه‌له‌ف و پیشینه‌مانه‌وه چهند وته‌یه‌کی زۆرو به‌نرخ هاتوه ، كه زۆر گه‌وره و به‌پێژن زانایان له کتیبه‌کانیاندا هیناویانه ^{۱۷} .

شه‌یخ لإسلام ابن ته‌یمیه (ره‌حمه‌تی خوای لیبیت) فهرمویه‌تی : — ((.... هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه وتراوه : زانست دوو جو‌ر زانسته : زانستیك كه له‌دڵدايه ، وه زانستیك كه له‌سه‌ر زمانه ، جا زانستی دڵ زانستیکی به‌سووده ، وه زانستی زمان ئه‌وه به‌لگه‌ی په‌روه‌ردگاره به‌سه‌ر به‌نده‌کانیه‌وه)) ^{۱۸} ... جا ئه‌و زانایه‌ی كه دڵی تیده‌گات جیاوازه له‌و ووتار بیژه‌ی كه ته‌نها به‌ زمانی ده‌ری ده‌بریت ، جاری وا هه‌یه بۆدڵ به‌ته‌جی له‌تیگه‌شتن و زانست چهند کارێکی گه‌وره ، كه‌چی خاوه‌نه‌كه‌ی ناتوانیت ده‌ری بریت

^{۱۷} انظر بعضها في رسالة الخطيب البغدادي (اقتضاء العلم العمل) و رسالة الحافظ ابن عساكر (ذم من لا يعمل بعلمه) وكلاهما مطبوع .

^{۱۸} نمه له وته‌ی حمه‌نی به‌صریه ره‌حمه‌تی خوای لیبیت ، و أخرجه الدارمي (۱۰۲، ۱) وغيره ، وذكره شيخ الإسلام في (الفتاوى) وعزاه للحسن . انظر (۲۳ ، ۷) .

بۆ غەیری خۆی ، وە جاری واش ھەبە دەکەوتتە قسە کردن لە گەل غەیری خۆیدا بەچەند کار و فرمانیکی زۆر لە شتە ناسراوەکانی دڵ حالەکانی ، کەچی خۆشی ڕووتە لەو باس و خواستە ، وە چۆن و بەتالە لێ ((١٩ .

بەوانەیی کەراپورد جینگەو گەورەیی زانست دەناسریت ، وە گەورەیی سوود دەرنەنجامەکانی ، وە بەھیزی شوینەواری لەسەر بەھیزی باوەر و دامەزراویتیکی ، وە زانست گەورەترین ھۆکارەکانی زیاد بوون و نشو و ناو بەھیز بوونی باوەر ، ئەمەش بۆ کەسێک کە کردەوێ پێکات ، بەلکو بێگومان کردەوێ کان جیاوەزن لە کەم و زۆریاندا و ھەرگرتن و گێڕانەوێان لە پڕوانگەیی بێجیاوازی و بەرامبەریان لە گەل زانستدا ، ھەر وەك زانای پایە بەرز ابن قیم (پەحەتی خۆی لێت) دەفەر مۆیت : ((کردەوکان لە پڕوی وەرگرتن و وەرئەگرتن بۆسەر خواوەنەکانیان بە گۆڕەیی موافقەبەتیی بۆ زانست و سەرپێچەتیی بۆی ، جا کردەوێ گونجاو و موافق بە زانست ئەوێ قبول کراو ، وە کردەوێ پێچەوانە بە زانست ئەوێ دەدرێتەو بەسەر خواوەنە کەیدا ، کەواتە زانست تەرازوو پێوانەیی ((٢٠ .

و ھەر ابن قیم (پەحەتی خۆی لێت) دەفەر مۆیت : ((ھەموو زانست و کردەوێ ھەك ئیمان پێی زیاتر بەھیز نەبێت ئەو خراب و لە کەدارە ((٢١ .

و ھەستگیربوونی باوەری زیادە لە پڕوی زانستەوێ لەچەند ڕووبە کەوێ دەبێت ٢٢ :

- ١- لە پڕوی دەرچوونی خواوەنە کەبەوێ بۆ داواکردنی زانست .
- ٢- وە دانیشتیان لە کۆری ذکر و یادی خۆی پەر وەرد گاردا .
- ٣- وە یاد خستەوێ ھەندیکیان بۆ ھەندیکی تریان لە بابەتە زانستیکاندا .
- ٤- وە زیاتر ناسینیان بۆ خۆی پەر وەرد گار و شەری خودا .
- ٥- وە جیبەجێکردنی ئەوێ کە فیری بوون .

^{١٩} ((درء المعارض)) (٤٥٤ ، ٤٥٣ ، ٧)

^{٢٠} ((مفتاح دار السعادة)) (ص : ٨٩) .

^{٢١} ((الفوائد)) (١٦٢) .

^{٢٢} وەرگێڕ کردووەتی بەخاڵ .

۶- وه هدر که سینک له وانه وه فیری زانست بیّت ئهوا بۆ ئهوان پاداشتی تێدایه .
 ئهمه چهند لایه نیکه که باوهڕ پێی زیاد ده کات به هۆی زانست و دهستگیر بوویه وه .
 به لām به شه کانی زانستی شهرعی که زیاد بوونی باوهڕ به هۆیه وه دهستگیر ده بیّت زۆرن
 هه ندیکێ له مانه ی له مه ولا دین باسده که م :
یه که م :-

خویندنه وه ی قورئانی پرۆز و بیر لیکردنه وه ی

بیگومان خویندنه وه ی قورئانی پرۆز و بیر لیکردنه وه ی له گه وه ره ترین ده رگا کانی
 به خشنده ی زانسته بۆ زیاد بوونی باوهڕ و دامه زرانندی و به هیز بوونی ، بیگومان خوای
 گه وه ره دایه زاندوه کتیبه رۆشنه که ی بۆ سه ر به نده کانی تابیته ر یتیشانده ر و ره حهت و
 نور و رۆشنایی و مژده ده ر و یادخه ره وه ی یاد که ران .

خوای گه وه ره ده فه رمویت : ﴿ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۝۹۲ ﴾
 الأنعام: ۹۲

واته : ئهم قورئانه ی بۆمان دابه زاندوویت کتیبه ی پرۆزه وه به راست دانه ری
 کتیبه کانی پێش خۆشیه تی وه ک { تهورات و ئینجیل } .

وه خوای گه وه ره ده فه رمویت : ﴿ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ۝۱۵۵ ﴾ الأنعام: ۱۵۵

واته : ئهم قورئانه ی بۆمان دابه زاندوویت کتیبه ی پرۆزه وه شوینی بکه ون و بیکه ن
 به پێشه وای خۆتان وه خۆپاریژین له تاوان به شکو ره حهتان پێکریت .

وه خوای گه وه ره ده فه رمویت : ﴿ وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ۝۵۲ ﴾ الأعراف: ۵۲

واته : بیگومان نئمه له گه‌ل پیغه‌مبه‌ره کاغاندا نامه‌یه کی و امان بو هیناون که زانست و زانیاری و راست و ناراستیمان تیدا روونکردوته‌وه وه رینمایی و به‌سۆز و میهره‌بانه بو گه‌لێک که باوه‌ریتن .

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبَيِّنًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴾ النحل: ۸۹

واته : ئەم قورئانه‌مان دابه‌زانده سهرت نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تاهه‌موو شتیك روون بکاته‌وه وه ببیته رینمایی و میهره‌بانی و مژده‌ده‌ر بو موسولمانان .

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ كَتَبْنَا أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّدَّبَرُواْ ءَايَاتِهِ وَلِيَسْذَكَّرَ أُولُوْاْ الْأَلْبَابِ ﴾ ص: ۲۹

واته : کتیبکی پیروزمان بو دابه‌زاندوی نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو‌نه‌وه‌ی له‌ئایه‌ته‌کانی رابمیتن و بیری لیکه‌نه‌وه وه زیره‌کان و خاوه‌ن هۆشه‌کان نامۆزگاری لیه‌ره‌بگرن و یادی بکه‌نه‌وه .

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴾ الإسراء: ۹

واته : بیگومان ئەم قورئانه رینموی و رینیشاندهره بو به‌هیزترین و راستین رینگا وه مژده‌ده‌ره به‌وئیماندارانه‌ی که کرده‌وه‌ی چاک ده‌که‌ن که به‌راستی پاداشتیکی گه‌وره‌یان بو‌هه‌یه .

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ الإسراء: ۸۲

واته : نئمه دایده‌به‌زینین لهم قورئانه‌دا چهند ئایه‌تێک که مایه‌ی شیفاو چاکبوونه‌وه‌یه له نه‌خۆشی گومرایی و نه‌فامی و وه شفای جهسته‌ی ، وه له‌گه‌ل ئەمه‌شدا هیچ شتیك بو

سته مکاران خوانه ناسان زیاد ناکات جگه له خه سارهت و زیان نه بیټ ، چونکه نه و ان خوځان ناماده ی سوود لیوه رگرتن نین لئى .

وه خواى گه وړه ده فهر مویټ : ﴿ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرًا لِّمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴾ ۳۷ ق: ۳۷

واته : بېگومان له و باس و سهر گوزشته ی نه و پېشینانانده ناموزگاری هه یه بو نه و که سه ی که دلېکې زیندوو و ژیری هه بیټ یاخود گوئى به باشى لیبگریټ وه ناماده ش بیټ که گوئى و دلى باتى .

جا نه م نایه تانه گه وړه یی قورځانی پیروزی تېدایه که کتیبى په وړه ردگاری جیهانیانه ، وه خواى گه وړه پیروزی کردوو و کردویټى به پېنیشاندهر بو جیهان ، وه کردویټى به شیفه بو نه خوشیه کان به تایه تی نه خوشیه کانى دل جا چ نه خوشى گومان بیټ یان نه خوشى ناره زوو هه وهس بیټ ، وه گیراویټى به مژده ده ر بو باوه رداران وه سوز و میهره بانى بو جیهان وه یادخه وه بو یاد که ران ، وه گیراویټى به به هیترین و راسترین رېگا ، وه تېدا باس کردوو چه ند به لگه له گه ل چه ند هه ر شه یه ک بو نه وه ی مروقه کان خوځان له تاوان پباریزن یاخود یادى خودا بکه ن .

جا نه و که سه ی که قورځان ده خوینټه وه وه له نایه ته کانى بیرده کاته وه و لئى وورد ده بیټه وه نه و تېدا ده سټى ده که ویت چه ندین زانست و رېگه نیشاندهر که باوه رى پټى پته و بیټ و وه زیاد بکات و نشه و نما بکات پټى ، چونکه به و خویندنه وه و بیر کردنه وه یه له گوڤتاری قورځان خاوه ن مولکېکى ده ست ده که ویت که هه موو مولک هی نه وه ، وه هه موو سوپاسیک هه ر بو نه وه ، گری کردنه وه ی هه موو کاره کان به ده ست نه وه ، لای نه وه وه هاتوو گه رانه وه شى هه ر بولای نه وه ، له سهر عهرشى خوى وه ستاوه ، هیچ نه یییه کى لئى وون نابیت له کون و قورځنى مولکه که یدا ، زانایه به وه ی که له ناخى هه موو به نداکانیایه تی ، وه به ناگایه به سهر هه موو نه یئى و ناشکراکانیان ، ته نه یایه له به رپوه بردنى مولکه که یدا ، ده بیستى و ده بینیت ،

ده به خشیت و ده گریته وه ، پاداشت ده داته وه و تۆله و سزاش ده سه نیت ، ریز ده گریته و خه لکیش کهم نرخ ده کات (کاتیک خه لک کهم نرخ ده کات که نهو که سه خوی خراپه کار و سنور به زین بیت . وه رگیر) ، دروست ده کات و ریزیش ده دات ، ده مرینیت و ده شریه نیت ، قه زاو قه دهر داده نیت و کاره کانیش به ریه ده بات ، وه بنده کانیش بانگ ده کات و ریگه ی خوش گوزهرانی و سهر فرازیشیان نیشان ده دات ، وه هانیان ده دات بو نهو ریگایه ، وه ناگاداریشیان ده کاته وه له وه ی که له ناوچوونی نهوانی تیدایه ، وه خوشی پیان ده ناسینیت به ناو و سیفته جوان به رزه کانی ، وه خوشه ویستی خوی دهرده خات بویان به ناز و نیعمه ته کانی ، وه یادی ناز و نیعمه ته کانی خوی ده خاته وه بیران ، وه فه رمانیان پیده کات به وه ی که ناز و نیعمه ته کانی به ته واوی برزیت به سه ریاندا ، وه ناگاداریان ده کاته وه له پاداشت دانه وه یه ن به سزا ، وه یادیان ده خاته وه له وه ی که بویانی ناماده کردووه له ریز نه گهر گویرایه لی فه رمانه کانی بن ، وه له وه ی که بوی ناماده کردوون له سزا نه گهر سه ریچی بکه ن ، وه هه والی داوه پیان به کاره کانی دهرهق خوشه ویستان و دوژمنه کانی ، جا چونه دواروژی نهو دوو گرویه . (واته : چاکه خوازان و خراپه کاران . وه رگیر) .

وه وه صفی خوشه ویستانی ده کات به کرده وه چاکه کانیان ، وه به جوانترینی صیفاته کانیان ، وه به خراپه باسی دوژمنانی ده کات به خرابی کاره کانیان ، وه ناشرین ترین صیفاته کانیان ، وه نمونهش ده هینته وه بو هه ردوو لایه نه که ، به چه ندین به لگه ی جوړاو جوړ ، وه وه لامی گومانی دوژمنانی ده داته وه به جوانترین وه لام ، راستگو به راست داده نیت پشتگیری ده کات وه دروژنیش به دروژن داده نیت و پشتگیری ناکات ، وه چی راست بیت نه وه ده فه رمویت ، وه رینوی ده کات بو ریگه ی راست ، وه بانگه شه ده کات بو مالی سه لامه تی که به هه شته ، وه باسی صیفته کانی و جوانیه که ی و ناز و نیعمه ته کانی ده کات ، وه ناگاداریش ده دات له مالی خراپه که دوژه خه وه باسی نه شکه نه که ی و ناخوشی و نیشه کانیشی ده کات ، وه بیری

بەندەكانى دەخاتەو كەلەھەموو رۋانگەيەكەو زۆر پۈيۈستيانەو ئىحتىياجى لاي ئەون ،
 وە ئەوان دەولەمەند نىن بەئەندازەى چاۋ تروكاندنىك بەي ئەو ، وە بى پۈيۈستى خۆى
 دەردەخات بۆ بەندەكانى و كۆى بوونەوەر وە خوداى گەورە خۆى بۆ خۆى
 دەولەمەندە بەي كۆمەكى ھىچ كەسنىك ، وە ھەموو بوونەوەرنىك ھەژارى لاي ئەو ،
 وە ھىچ كەسنىك بەئەندازەى دەنكە خەرتەلەيەك و سەرۈ ئەويش خىرى پىناگات بە
 مېھرەبانى و فەزلى ئەو نەبىت ، وە ھىچ كەسنىك نارەحتى پىناگات بەئەندازەى دەنكە
 خەرتەلەيەك و سەرۈ ئەويش بە دادوهرى و دانايى ئەو نەبىت .

و ھەر لەوتەكانىدا سەرزەنشت و سەرکۆنەکردنى دەبىرنىت بەرامبەر خۆشەويستانى
 بەنەرمەزىن رەخنە ، (واتە كاتىك رەخنە لە خۆشەويستانى دەگرىت بە شىۋەيەكى نەرم
 رەخنەيان لىدەگرىت وەرگىر) ، وە خۋاى گەورە لەگەل ئەو ھەلەو خزانەكانيان
 دادەبۆشىت ، وە لەپىنخلىسكانەكانيان خۆش دەبىت ، وە عوزرەكانيان وەردەگرىت ،
 وە چاكەكارى خراپەكانيانە و بەرگرىشان لىدەكات و سەرخەر و پارىزگارنىانە وە
 لەخۆگرى چاكەكانيانە و دەربازكەريانە لە لەھەموو نارەحتىيەك و بەجىھتەرى
 پەيمانىقى وە ئەو سەرپەرشتكارىانە بىجگە لەو سەرپەرشتكارىان نىيە ، وە خۋاى گەورە
 گەورەى راستىيانە و سەرخەريانە بەسەر دوژمنانيان ، جاكەوابو ئەو چاكەزىنى
 سەرپەرشتكار و سەرخەرە .

جا بەندە ھەمىشە لەسوود و قازانچدا دەبىت ئالەم بىر كۆرۈنەويە لە كىتپى خۋاى گەورە
 وە دلى نامادەى ئەو بىر كۆرۈنەويە دەبىت بەزانست وە باۋەرپىشى پى زىاد دەكات و
 بەھىزىش دەبىت ، جا چۆن ئەو نەبىت ؟ كەئەو لە قورئاندا پادشاھەكى گەورەى
 مېھرەبانى سەخى جوانى دەست دەكەۋىت جا پادشاھەك ئەو ۋە صفى بىت چۆن خۆشى
 ناۋىت و پىشېركى ناكات بۆ نىزىكبوونەو بەرەولاي ، وە ھەناسەكانى نابەخشىت لە بۆ
 خۆشەويستى ئەو ، چۆن نەبىت بەخۆشەويستىن لەلەى بەجۆرنىك لەو خۆشەويستى
 نەبىت لەلەى ، چۆن رەزامەندى ئەو كارى تىناكات بەسەر رەزامەندى ھەر كەسنىكدا
 جگە لە خوداى گەورە ، چۆن ھۆگرى يادكردنى نەبىت وە خۆشەويستىكەى و

رۆشناییه که ی و نارامی بهو نابیت به رۆزی و هیژ و شیفا ، بهشیوازیك ئە گەر ئەو خۆشهویستی و نارامی و رۆشناییه له دهست بدات خراپ بیت و لهناوبجیت وه سوود له ژبانی نابینیت ^{۲۳} .

وه ناجوری (رهحمتی خوی لیت) دهفهرمویت : ((هەر کهسیك بیر له وته کانی خودا بکاتهوه ئەوا خودای بالا دهست دهناسیت ، وه گه وره یی مولک و دهسهلاته کهشی دهناسیت ، وه گه وره یی فهزلیشی دهناسیت بهسهر ئیماندارانهوه ، وه دهزانینیت چی لهسهر له پتویستی بهندایهتی خودا ، وه نهفسی خوی بهردهوام دهکات لهسهر واجهکان ، وه خۆشی دهپاریزیت لهوهی که خودای گه وره ئاگادار کردۆتهوه لیتی ، وه نهوهی پتخۆشه که خودای گه وره پتی خۆشه ، وه هەر کهسیك ئائمه صیفهتی بیت له کاتی خۆیندهوهی بۆ قورئان وه کاتی گوینگرتنیشی جگه لهخوی ئەوا قورئان بۆی شیفایه وه دهوله مه ندیشه بهی مان ، وه سه ره رزه بهی هۆز و عه شرهت ، وه ئاسووده و نارام ده بیت له وهی که خه لک لیتی دهتوقیت و بیتاقت ده بیت ، وه هه موو هه م و په ژاره یه کی له کاتی قورئان خۆیندندا کاتیک که دهست دهکات بهخۆیندنی سووره تیک نهویه که ی په ند و نامۆزگاری وه ربگرم بهوهی که ده بخوینم ؟ وه ویستی نه وه نییه که ی نه م سووره ته ته واو بکه م ، به لکو مه بهستی نهویه که نه قلّم بشکیت به گوفتاری خودا به رامه برمان ؟ وه که ی بگپرتنه وه له تاوان ؟ وه که ی په ند وه ربگرم ؟ چونکه قورئان خۆیندن بهندایه تییه ، نابیت بهی ئاگایی بیت ، وه خوداش ته و فیک ده ره بۆ نه وه)) ^{۲۴} .

هه رله بهر نهویه که خوی بهخشنده فه رمان دهکات به بهنده کانی و هانیان ده دات بۆ بیر کردنه وه له قورئان ده فهرمویت : ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ

لَوْجَدُوا فِيهِ آخِلَافًا كَثِيرًا ﴿۸۲﴾ النساء: ۸۲

واته : ئایه ئەو دووڕووانه بیرناکه نه وه له ماناو واتاو مه بهستی قورئان خو ئە گەر له غهیری خوداوه بووایه ئەوا جیاوازی و شیواوییه کی زۆریان تیدا دهست دهکوت .

^{۲۳} انظر ((الفوائد)) لابن القيم (ص ۶۰، ۵۸)

^{۲۴} ((أخلاق حملة القرآن)) للأجري (ص: ۱۰) .

وه دهفهرمویت : ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرِثَاتِ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴾ محمد: ۲۴

واته : نایه نهو دورورو بیباوه‌رانه بو بیرناکه‌نه‌وه و رانامیتین له قورنانه ؟ به‌لکو قوفل له‌سهر دلّیان دراوه و هیچ خیریکی تیناجیت ، بویه ناوا گومراو سهرگردان بوون .

وه خوای گه‌وره هه‌والی داوه که‌نهم قورنانه‌ی بو بیرکردنه‌وه له‌نایه‌ته‌کانی دابه‌زاندوه ، ده‌فهرمویت : ﴿ كَتَبْنَاكَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لَيْدَبَّرُوا ءَايَتِهِ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو

الْأَلْبَابِ ﴾ ص: ۲۹

واته : کتیبکی پیروزمان بو دابه‌زاندوی نه‌ی پیغمبه‌ر ﷺ بوئه‌وه‌ی له‌نایه‌ته‌کانی رابمیتن و بیری لیبه‌که‌نه‌وه وه ژیره‌کان و خاوه‌ن هوشه‌کان ناموزگاری لیوه‌ربگرن و یادی بکه‌نه‌وه .

وه خوای گه‌وره پرونی کردۆته‌وه هۆکاری نه‌بوونی هیدایه‌ت بو نه‌وه‌که‌سانه‌ی که‌گومراوونی له‌ریگه‌ی ئیسلام ، نه‌وه وازه‌نیانه له بیرکردنه‌وه له قورنانه و خو‌به‌زل زانیان له‌گوینگرتن لی ، بویه ده‌فهرمویت : ﴿ قَدْ كَانَتْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ

فَكَنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ﴾ ۶۶ ﴿ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سِمِرًا تَهْجُرُونَ ﴾ ۶۷ ﴿ أَفَلَمْ يَذْكُرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴾ ۶۸ ﴿ المؤمنون: ۶۶ : ۶۷ : ۶۸ .

واته : به‌راستی کاتیک نایه‌ته‌کانی منتان به‌سه‌ردا ده‌خویندرايه‌وه ئیوه پاشه‌وپاش ده‌که‌رانه‌وه دواوه ﴿ ۶۶ ﴾ له‌به‌رامبه‌ریشیدا خو‌تان زور به‌زل ده‌زانی و به‌دریژایی شه‌وگاریش داده‌نیشتن قسه‌ی خراپتان ده‌باره‌ی قورنانه و نه‌م په‌یامه و پیغمبه‌ر ﷺ

ده‌کرد ﴿ ۶۷ ﴾ ناخۆ نه‌وان بیرناکه‌نه‌وه‌له‌م گوفتاره (واته : قورنانه) تابه‌هۆیه‌وه بزانه کتیبکی چه‌ند به‌سوودو پربایه‌خ و پرله‌موعجیزیه یاخود نه‌م بانگه‌وازه‌ی که پیغمبه‌ر ﷺ پی هاتوه نامۆیه به‌بانگه‌وازی پیغمبه‌رانی پیشوو که باو و بایریان بیان گه‌شتوه ؟ واته : نه‌و بانگه‌وازه‌شی که پیغمبه‌ر ﷺ هاتبوو پی بو ناویان هه‌ر هاوچه‌شنی بانگه‌وازی پیغمبه‌رانی پیشوو که‌به‌باو و بایریان نامۆ نه‌بوو ﴿ ۶۸ ﴾ .

وہ خواہی گہورہ ہوالی داوہ دہبارہی قورنآن کہ باوہری بروداران زیاد دہکات کاتیک بیخویندہوہ و بیر لہنایہتہکانی بکہنہوہ ، دہفہرمویت : ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ تُذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ الأنفال: ۲

واتہ : باوہردارانی راستہقینہ ئہوانہن ہر کہناوی خودا ہیتر دلیان لہبہر گہورہی خودا دہکہویتہ لہرزہو ترسی لیدہنیشیت ، ہر کہنایہتہکانیشی بہسہریاندا دہخویندیریتہوہ باوہریان زیاد دہبیت ہر بہپہروہرد گاریشیان پشت دہبہستن .

وہ خواہی گہورہ ہوالی داوہ دہبارہی مروّفہ چاکہکانی ئہہلی کتاب کہ کاتیک قورنآن بخویندیرایہتہوہ بہسہریاندا یہکسہر کړنوشیان دہبردو دہگریان و ملکہچی باوہر و تہسلیم بوونیان زیادی دہکرد ، بویہ خواہی گہورہ دہبارہیان دہفہرمویت :

﴿ قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ؕ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ۖ وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۖ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُوتُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۖ ﴾ الإسراء: ۱۰۷: ۱۰۸: ۱۰۹ .

واتہ : ئہی پتغمبہر ﷺ بہو بیباوہرآنہ بلی باوہر بہو قورنآنہ بینن یاخود باوہری پینہہینن بایہخ و بہہای کہم ناکات و ہک خوہی دہمینتہوہ ، بہراستی ئہوانہی لہپیش نئم قورنآنہوہ زانست و زانیارییان پندراوہ (خاوہن کتیہکان و پساو چاکہکانیان دہزانن کہنئم قورنآنہ لہہمان سہرچاوہوہ ہاتوہ کہ کتیہکانی ئہوانی لیوہ ہاتوہ) ہرکات بہسہریاندا دہخویندیریتہوہ بہروودا دہکہونہ سہر زہوی بؤ کړنوش بردن سوپاسی خوا دہکہن ﴿ ۱۰۷ ﴾ و دہلین پاکی و خاوینی ہر شایستہی پہروہردگاری نیمہیہ و ہ بیگومان بہلینی پہروہردگارمان لہکاتی خویدا ہاتوہ دی کہلہو کتیبانہدا بؤ نیمہ ہاتبو ئہوا ئہمرو ئہو مژدہیہ ہاتہ دی (کہ ہاتی پتغمبہرخوا بوو ﷺ) ﴿ ۱۰۸ ﴾ و ہ بؤ سوپاسی خودا بہروودا دہکہونہ سہر زہوی بؤ کړنوش بردن ، و ہ

له ترسی خودا به کول ده گرین و فرمیسک ده پږن ، وه جار له دواى جار نه و قورپانه
ملکه چیان زیاد ده کات ﴿ ۱۰۹ ﴾ .

وہ خواہ گہورہ ہوائی داوہ نہ گہر نہم قورنانهی دابہ زانداہیہ تہ سہر کیویک نہوا
ملکہ چ دہبوو وہ پہرت پہرت دہبوو لہترسی خودای بالآدہست ، وہ نہمہشی کردووہ
بہوینہ بۆ خہلک و پرونیسی کردۆتہوہ بۆیان گہورہی نہم قورنانه ، ہەر بۆیہ
فہرمویہ تی : ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَهُ خَشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ الحشر: ٢١

واته : نه گهر نهم قورپانه مان دابه زاندايه ته سهر كيويك نهوا ده تيني به مملکه چ و پهرت پهرت بويي له ترسي خوا که و ابو نهی ئيوهی ناده ميزاد بير بکه نه وه و له خودا برسن و قورپان بکه نه بهرنامه ی خوتان وه ئيمه نهم غموانه له قورپاندا به چهند وينه و شيو ه به ک ده هيتينه وه بؤ خه لکی به لکو بير بکه نه وه و تيگن .

وہ خوی گہورہ وہ صفی قورئانی کردوہ کہ جوانترین وتہیہ وہ خوی گہورہ چہند
 نایہ تیکی هاوواتای تیدا دووبارہ کردوہ وہ بؤئہ وہی بهہویہ وہ لیی تیگن ، وہ
 بیگومان پیستی پایہ برزہ کان له دیندا کرژ دہ بیت له کاتی بیستی قورئاندا له ترسدا ،
 بؤیہ خوی گہورہ دہ فرمویت: ﴿اللّٰهُ نَزَلَ اَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِّهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ
 مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدٰى اللّٰهُ

يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾ الزمر: ٢٣

واته : خوای گه‌وره جوانترین و چاکترین قسه و فەرمووده‌ی دابەزاندووہ (ئەویش ئەم قورئانەیه بۆتەوہی پەیرەو بکریت) کتییکی وەک یەک چووہ (واتە : لەپرووی قەشەنگی و ڕەوانیژییەوہ لەیەک دەچیت) پەند و نامۆزگاری و فەرمان بەحەلāl و حەرام و چاکە و خراپە و چیرۆکەکان چەند جار تێیدا دووپات بۆتەوہ ، لەبیستی هەرەشەکانیدا ئەوانە‌ی کەلەپەرورەدگاریان دەرئەرسن پێستیان گرز دەیت پاشان پێستیان

و دلیان بۆ ذکر و یادی خودا نهرم ده بیټ ، نهم قورئانه یه رېنموی خودا هدرکه سیک
خودا بیهویت پتی شارهزا ده کات و رېنموی ده کات ، وه هدرکه سیکیش خودا
گومرای بکات بهووی لاساری خویره وه نهوا کهسی ترنیه رېنمونی بکات .

وه خوای گه وړه رهخه له نیمانداران ده گرت له سهر نه بوونی ملکه چیان له کاتی
گوی گرتیان له قورئان ، وه ناگاداریان ده کاته وه له چورنیه کیان له بیباوهره کان لهو
نه بوونی ملکه چیه دا له کاتی گوی گرتن له قورئان ، هدر بویه ده فهرمویت : ﴿ اَلَمْ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اُوتُوْا

اَلْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَكَثِيْرٌ مِنْهُمْ فَسِقُوْۤنَ ﴿۱۶﴾ الحديد: ۱۶

واته : نایه کاتی نه وه نریک نه بوته وه بوته وانه ی که باوهریان هتاه که دله کانیان نهرم و
ملکه چ بیټ بۆ یادی خودا ، بوته وی دابه زیوه له هق و راستی ، وه وه که نه وانه نه بن
که کتیبیان پیبه خشرابو له پیشه وه ، له جووله که و گاور ، جازوریان به سهر دا تیبه ری
بویه دلیان رهق بوو ، وه زوربه شیان له فهرمان و گوپرایه لی فهرمانی خودا ده رچوون .
جا نهم نایه تانه ی پیشه وه که باسکرا پروون ترین به لگه ی تیدایه له سهر گه وړه یی قورئان
و پابه ند بوونی گویدان پتی وه له سهر به هیزی نهو کاریگه ریبه ی که له سهر دله کان
هه یه تی وه قورئان گه وړه ترین هوکاری زیاد بوونی باوهره ، به نایه تی کاتیک
خویندنه وه که ی به بیرلیک رده وه و هه ولدان بۆ تیگه شتی و اتاکانی بیټ .

وه ابن القیم (رهجه تی خوای لیټ) ده فهرمویت : به گشتی هیچ شتیک نییه سوود به خش
تر بیټ بۆ دل له خویندنه وه ی قورئان و بیرلیک رده وه ی ، چونکه خویندنه وه ی قورئان
و بیرلیک رده وه ی کو ی هه موو کوکانه بۆ نهو که سانه ی نیسلام ده که نه پیگه ی خویان
وه بۆ حالی کارکه رانی نیسلام و پیگه و پله و پایه ی خواناسان ، چونکه ههر
خویندنه وه ی قورئان و بیرلیک رده وه یه تی خوشه ویستی و روشنایی و ترسان له خوداو
تکاو گه رانه وه بۆلای و پشت به ستن به وو ره زامه ندی و خوډانه ده ست نه وو سوپاس و
نارام گری و ، وه باقی حاله کانی تر که ژبانی دل و ته وای دلی پی یه ته جی به میرات

ده گريت ، وه ههروهه ها هه ر خويندنه وهى قورنآن و بيرليكردنه وهيه تى مرؤفه كان دورر ده خاته وه له كۆى ئاكار و كاره ناشرين و قيره ونه كان كه به هزيانه وه دل خراب ده بيت و له ناو ده چيت ، جانه گه ر خه لكى بيان زانايه چى ههيه له خويندنه وهى قورنآن به بيرليكردنه وهى نهوا به س خهريكى خويندنه وهى قورنآن ده بوون و جگه له قورنآن به ههچى تره وه خويان سه رقان نه ده كرد ، وه كاتيك قورنآنى خويندنه وه به تيرامان و بيرليكردنه وه وه رۆى به سه ر ئايه تيكدا نهو پيويستى بوو بو شيفا نهوا دووباره ي ده كاته وه نه گه ر سه د جاريش بيت و له يه كه شه ويشدا بيت ، جا خويندنه وهى ئايه تيك به تيرامان و بيرليكردنه وه تىگه شته وه خيره تره له خويندنه وهى تهواوى قورنآن به بى تيرامان و بيرليكردنه وه تىگه شته وه ، به لام خويندنه وهى قورنآن به تيرامان و بيرليكردنه وه وه سوود به خش تره بو دل وه زياتر لهو داخوازيانه يه بو به ده ست هينانى باوه ر و چه شتى شيرينى قورنآن ...))^{٢٥} .

وه شيخ محمد رشيد رضا (په حه تى خواى لبيت) ده فه رمويت : بزانه بيگومان هيز و پته وى دين و تهواوى باوه ر و يه قين نايه نه جى به زور خويندنه وهى قورنآن و گوى ليگرتنى نه بيت له گه ل بيرليكردنه وهى نه بيت به ويستى شوين كه وتنى و كرده وه به فه رمانى و دورر كه وتنه وه له قه ده غه كانى ، جا باوه رپكى راست و ملكه چ زياد ده كات و به هيز ده بيت و نشه و غا ده كات وه ره نگدانه وه تاييدا دپته جى به كرده وهى چاك و وازهينان له تاوان و خراپه به نه ندازه ي بير كردنه وه له قورنآن ، وه كه م ده كات و لاواز ده بيت بهو نه ندازه يه كه زياد ده كات به واز هينان له بيرليكردنه وهى ، وه زوره ي عه رب باوه رپان نه هينا جگه به گوى ليگرتن و تىگه شتى نه بيت وه فه تى ههچ شاريكيان نه كردوو وه ههچ ده وله تيكيان دانه مه زرانده و ههچ بينايه كيان بو به رز نه كرايه وه و ده سه لايتيان گه وره و فراوان نه بوو به كاريگه رى رينمايه كانى قورنآن نه بيت ، وه رينگر و مل هوره كان له گه وره پياوانى مه كه كه دزايه تى پيغه مبه ريان ﷺ

^{٢٥} ((مفتاح دار السعادة)) (ص : ٢٠٤)

نده کردو و رښگری په یامه که ی خودایان لینه ده گرد جگه به رښگری کردنی
 خویندنه وهی قورښان نه بیت به سر خه لکدا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
 وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ فصلت: ۲۶ واته : بیواوه په کان به یه کتریان دهوت گوی
 بونه و قورښانه مه گرن و بیکه نه غه لبه غه لب و ههرا و هوسه به لکو زال ببن به سر
 موحه مه ددا ﷺ ، وه نیسلام لاواز نه بوو له ناخی هه نیک له خه لکانی له ناوه راستی
 سه ده کانی ناوه راسته وه هه تا زور بهی مولک و ده سه لاتی له ده ست بدات ، به بونه ی
 پشتکردن نه بیت له بیکردنه وهی قورښان و خویندنه وهی و کار کردن پی) ۲۶ .

قورښانی پروژ له گه وره ترین به هیژ که ری باوه په ، وه سوود به خشرین داخوازیه بو زیاد
 بوونی ، وه قورښان باوه ری بنده به هیژ ده کات له چنه د پرویه کی جیاوازه وه .

وه ابن سعدی (په حنی خوی لیت) ده فهرمویت : قورښان باوه ری بنده به هیژ ده کات
 له چنه د پرویه کی جیاوازه وه ، جاباوه ردار بهس به وهی نایه ته کانی خودا ده خویندنه وه
 وه نه وانه ی که دارپژراوه تیدا له هه واله راسته کان و حوکمه جوانه کان ده یان ناسیت
 له لق و پوی باوه خیریکی زوری بو دینه جی ، نه ی ده بیت حالی چو بیت کاتیک
 به جوانی بیری لیکاته وه ، وه تیگات له ویسته کانی و نه یییه کانی ؟) ۲۷ .

به لام پیوسته بزانیته که زیاد بوونی باوه په که به خویندنه وهی قورښان زیاد ده کات
 زیاد بوون دروست نابیت تنها بو که سیک نه بیت که گوی بدات به تیگه شق له قورښان
 وه جیبه جیکردنی و کرده وه کردن پی ، نه که تنها بیخویندنه وه بی تیگه یشتن و
 بیرلیکړدنه وهی ، نه گهر وانه بیت حوکمی قورښان خوین له پروژی دوایدا قورښان ده بیت
 به به لگه بوی و وه له دژی شی ده وه ستیت .

چو قورښان ده بیت به به لگه بوی و وه له دژی شی ده وه ستیت له پروژی دوایدا ؟
 به خویندنه وه که ی ده بیت به به لگه بوی چونکه خویندنه وهی قورښان عیاده ته .

۲۶ ((مختار تفسیر المنار)) (۱۷۰:۳) .

۲۷ ((التوضیح و البیان لشجرة الإيمان)) (ص: ۲۷) .

وه نه گهر لیښی ټینه گات نهوا قورڼان ده لیت خودایه نهو خویندمیه وه به لام لیم
ټینه گه ښت . وهر گير .

فَقَدْ ثَبَتَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : (إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ)^{٢٨} .
واته : جیگیر بووه له پیغه مبهروه وه ﷺ که فهرمویه تی : (بیگومان خوایی گه ووره بهم
کتیبه چهند گهلک بهرز ده کاته وه وه چهن دینی که شی پی داده به زینیت) .

خوای گه ووره که چهند گهلک داده به زینیت واته کهم نرخیان ده کات نهوا هوکاری
نهویه که خوایان قبولی هق ناکه و وهری ناگرن جاهر که سیک خوی هق
وهر نه گریټ نهوا موسته حقی کهم نرخیه . وهر گير :-

و ثَبَتَ عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : (... وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ)^{٢٩} .

واته : ههر له پیغه مبهروه وه جیگیر بووه ﷺ که فهرمویه تی : (قورڼان به لگه یه بو تو
یاخود له سهر تو) .

به لگه یه بو تو واته : تکت بو ده کات له روژی دوايد ، یان له سهر تو واته : شکات
لیده کات . وهر گير .

جانه گهر کاری پیکه یت نهوا باوه رت زیاد ده کات و ده بیت به به لگه بوټ ، وه نه گهر
کهم تر خه می تیدا بکه یت و گوئی نه ده یت به سنووره کانی نهوا باوه رت کهم ده کات و
ده بیت به به لگه له سهرت .

قال قتادة رحمه الله تعالى :- (لَمْ يُجَالِسْ هَذَا الْقُرْآنَ أَحَدٌ إِلَّا قَامَ عَنْهُ بِزِيَادَةٍ أَوْ
نُقْصَانٍ)^{٣٠} .

وه قه تاده (په حمتی خوای لیت) فهرمویه تی : (هیچ که سیک له گهل نه م قورڼانه دا
دانانیشیت کاتیک هه ستا له لای ((قورڼان)) باوه ری یان زیاد ده کات یاخود کهم) .

^{٢٨} رواه مسلم (٥٥٩:١) .

^{٢٩} رواه مسلم (٢٠٣:١) .

^{٣٠} رواه ابن المبارك في الزهد (ص: ٢٧٢) والأجري في أخلاق حملة القرآن (ص: ٧٣) والمروزي في قيلم الليل (ص:

٧٧ مختصرة) وذكره البغوي في تفسيره (١٣٣:٣) .

نه گهر به بیرلینکړدنه ووه بېخوښتیت وه هه ستیت به جیبه جینکړدنی نه وانه ی تیایدايه وه
 دورور بکه ویتنه وه له قه ده غه کراوه کانی نهوا باوهری به یی گومان زیاد ده کات وه نه گهر
 به پتجه وانه شه وه بیت نهوا باوهری که ده کات . وهر گپړ : -

وه شیخ حه سنی به صری (په حه تی خوی لیتیت) واتای بیرلینکړدنه ووهی روونکړدوتوه و
 فهرمویه تی : (سویتد به خوا به له بهر کړدنی پته کانی و فهراموش کړدنی سنوره کانی
 نابیت ، هه تا یه کیک بلیت : بېگومان هه موو قورئانم خوینده وه ، وه هیچ پتیکم
 لینه په پړاند ، به لکو سویتد به خودا هه مووی په پړاندووه ، چونکه ناکاری قورئان
 نه له ره وشتی و نه له کړده ویدا نابینریت ، هه تا یه کیک بلیت : بېگومان من به یه ک جار
 سوره تیک ده خوینم ، سویتد به خودا نهو کومه له که سانه نه قورئان خوین و نه زانان و
 نه دانان و نه نه هلی وهرعن ، وه هدرکاتیک قورئان خوینه کان وینه نه مانه یان لیها ت
 و نه مه یان وت ! نهوا خوی گه ووه وینه یان له ناو خه لکدا زیاد نه کات) ۳۱ .

شیخ عبدالرزاق نووسه ری نه م کتیه ش (خودا لنی بیریت) ده فهرمویت : خودا په حم به
 شیخ حه سنی به صری بکات ، چی وای له حه سنی به صری کړدووه کهوا بلیت
 نه گهر هه ندیک له قورئان خوینی نه م سهرده مه ی نیمه ی بینیا یه ! که که وتونه ته فیتنه وه
 به جوړه ها ناواز و دهربرینی پته کان و زهوق پیدانی به ناره زووی خو یان قورئان ده خوین
 ، له گهل گوی پنه دان و به فیرودانی سنوره کانی ، به لکو وه ک خوشی قورئان بخوینیت
 نهوا نهو خه لکانه ی ناماده ی گوی گرتن هه ریه کهو دالغه و هوشی له شوینکی تره ،
 له باتی بیده نگ بوون و بیرکړدنه وه له وته ی خوی گه ووه .

به هدر حال رکابه ری و په خنه نییه له سهر جوان قورئان خویندن و ناواز بو دانانی و
 به جوانی دهربرینی ، به لکو رخنه له سهر نه وه هیه که به ناره حه تی پته کان دهربریت و
 هیچان له شوینی خویدا دهرنه بریت ، به یی گویدان به هه ستان به و فهرمانانه ی که قورئان
 له پشاوریدا دابه زیندراوه ، هه تا تو نابینی له هه ندیک له وانه ی که خو یان به نه هلی وهرع

۳۱ رواه عبدالرزاق في مصنفه (۳: ۳۶۳) و ابن المبارك في الزهد (ص: ۲۷۴) والآخر في اخلاق حملة القرآن (۴۱)
 والمروزي في قيام الليل (ص: ۷۶: مختصرة) .

و جی به جی کار به سنووری خودا ده زانن ، له گه‌ل نه وه شدا نایانینی که سنووری قورن‌ان بپارێژن نه له ره وه شتیاندا وه نه له کرده وه یاندا .

ده‌بینی قورن‌ان خوینێک له وان قورن‌انی پیرۆزی به ته‌واوی له‌به‌ره که‌چی له گه‌ل نه وه شدا ریشی پاک ده‌تاشیت و یاخود جله‌کانی له‌زه‌وی ده‌خشیت ، به‌ل‌کو به‌ته‌واوی گوێ به‌نوێژ نادات یان له گه‌ل جه‌ماعه‌تدا هه‌ر گیز نایکات ، بی‌جگه له‌مانه‌ش چه‌ندین کاری ناشرین و قه‌یره‌ونی تر ، هه‌تا یه‌کیک له‌وانه خوا یارمه‌تیمان با ، ده‌سه‌پێکی ئاهه‌نگی‌کی گۆزانی ئافره‌تی‌کی خراپه‌کاری به‌چه‌ند ئایه‌تی‌کی قورن‌انی پیرۆز کردۆته‌وه ، له‌نیو گۆرانیه‌کانی نه‌ودا چه‌ند ئایه‌تی‌کی قورن‌انی پیرۆزی خویندووه ، وته‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه به‌رزتره له‌وه‌ی نه‌و کۆمه‌له چه‌په‌له‌ بیانه‌وێت پرسی بکه‌ن ، وه به‌سه‌ منیش ب‌لیم هه‌روه‌ك شیخ حه‌سه‌نی به‌صری (ره‌حه‌تی خ‌وای ل‌ینیت) فه‌رمووی : هه‌ر کاتێک قورن‌ان خویننه‌کان ویننه‌ی نه‌مانه‌یان ل‌یهات و نه‌مه‌یان وت ! نه‌وا خ‌وای گه‌وره ویننه‌یان له‌ناو خه‌ل‌کدا زیاده‌کات .

وه ابن العربی (ره‌حه‌تی خ‌وای ل‌ینیت) وه‌صفی قورن‌ان خویننه‌کانی سه‌رده‌می خ‌وی کردووه به‌وه‌ی که‌خه‌ریکی جوان خویندنی بوون وه‌گو‌ییان به‌سنووره‌کانی نه‌داوه ، فه‌رموویه‌تی: ده‌ستگرتیان به‌م کاره‌وه (واته : به‌س باش خویندنه‌وه به‌ی گوێرايه‌لی کردنی) له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا قورن‌ان بۆیه دابه‌زیندراوه بۆ نه‌وه‌ی کاری پ‌یکریت ، وه‌ پاشان فه‌رموویه‌تی : کاتێک قورن‌ان خویندن بوو به‌م قورن‌ان خویندنه‌ ده‌ستیانکرده‌ فرین به‌سه‌ریداو پ‌شپ‌ر ک‌یکردن پ‌یادا ، وه‌ ته‌مه‌نی خ‌ویان به‌ف‌رۆدا به‌ی ه‌یچ پ‌ن‌ویسته‌یه‌کی نه‌وان بۆ نه‌وکاره ، جا یه‌کیک له‌وان ده‌مریت وه‌ قورن‌انی خویندووه هه‌روه‌ك په‌رداخ ر‌یزده‌کریت ، به‌لام واته‌کانی ت‌یکشکاندووه وه‌ك شکاندنی قاپ و ق‌اچاغ ، به‌ج‌ورێک واته‌ی ه‌یچیان به‌یه‌که‌وه ناگ‌و‌نجیت (٣٢) .

^{٣٢} العواصم من القواصم (٤٨٦:٢) ضمن كتاب ((آراء أبي بكر بن العربي الكلامية)) لعمار الطالبي . وانظر ما كتبه الذهبي عن أمثال هؤلاء القراء في كتابه ((زغل العلم)) (ص: ٢٧-٢٥) وه‌دانه‌ی ك‌تیب ده‌فه‌رمویت : نه‌گه‌ر ترسی درێژیه‌کی نه‌بایه هه‌موویم ده‌مه‌نا له‌به‌ر گرنگیه‌کی .

وہ ابن تیمیہ (رحمتی خوی لیت) حالی خاوەن قورپان پروون دەکاتەوہ کہ دەگات بەو پلە و جینگە بەرزە دەفەرمویت : قورپان خوین بەردەوام بیردەکاتەوہ لە واتاکانی ، وە تیرادەمیت لە وشەکانی ، وە دەولەمەندە بەواتاکانی قورپان و حوکمەکانی لە غەیری قورپان لە وتە خەلک کاتیک گوئی لە قسە و زانستی خەلکی دەبیت بەراوردی دەکات لە گەل قورپان ، جا ئە گەر قورپان شاھیدی بەپاکی بۆدا ئەوا وەری دەگریت و ئە گەر شاھەتی بەپاکی بۆنەدا ئەوا رەتی دەکاتەوہ وەری ناگریت ، وە ئە گەر قورپان شاھەتی بە قبول و رەت بۆ نەدا ئەوا دەبوەستیت ، وە توانای راوەستاوہ لەسەر ویسی پەرورەدگاری لە قسەکانیدا ، وە توانای خۆی ناخاتە کار بۆئەو زانستانەیی کەزۆربەیی خەلک پیوەی خەریکبوون دور لە قورپان ، یان لە دور دلیدا بیت لە دەربڕینی پتەکانی لە بچووک خویندەنەویان و گەورە خویندەنەویان و درێژ کردنەوہ و دەربڕینی مەدی درێژ و کورت و ناوەندی ! وە جگە لەمانەش ، ئائەمانە پەردەن بۆ دلان وەپەرچنەری دلان لە تیگەشتن لەویستی خوی پەرورەدگار) ٣٣ .

وہ پیوستە بۆ موسولمان پیش ئەوہی کە قورپان بخوینیت خۆی فیربکات کەچوون سوودی لیوہربگریت ، هەتا سوودی تەواوی لیوہربگریت ، وە ابن القیم (رحمتی خوی لیت) لەم باسەدا بناغە و بنچینەکی گەورە و زۆر بەسوودی باس کردووە ، دەفەرمویت : (کاتیک ویست سوود لەقورپان وەربگریت ، دلت کۆبکەرەوہ لەکاتی خویندەنەوی و بیستیدا ، وە باش گوئی بۆگرە ، وە نامادەیی بە نامادەیی کەسیک کە قسەیی بەقورپان لەگەڵدا بکریت کیش قسەیی پیبکات ((خودای گەورە)) لەگەڵدا ((ئەو کەسە دەبخوینیت)) خودای پاک و بیگەرد) ٣٤ .

جاھەر کەسیک ئەم یاسایە جیہ جیکات وەلەسەر ئەم رینگایە بروات لەکاتی خویندەنەوی بۆ قورپان یاخود گوئی گرتنی بۆی ئەوا بەزانست و کردەوہوہ

٣٣ ((الفتاوى)) (٥٠ : ١٦) .

٣٤ ((الفوائد)) (ص : ٥) وانظر ((الفتاوى)) لابن التيمية (١٦ : ٤٨٠ ، ٥١) و (٧ : ٢٣٦ ، ٢٣٧) .

سهرده كه ویت ، وه باوه پِشی زیاد ده كات و دامه زراو ده بیت وهك دامه زراوی کیوه دامه زراوه كان . وه خودای گه وره لیپرسراوه كه ته و فیکمان بدات بۆ هه موو چا كه یهك . پاشان بیر كرده وه له نایه ته كانی خودا دوو جوړه : (بیر كرده وه له نایه ته كانی خودا بۆ نه وهی ویستی خوا له وه دا بزانیته ، وه بیر كرده وه له واتا كانی نه وهی كه خوا به ندا كانی بۆ بانگ كرده وه كه بیرى تیا دا بكه نه وه ، جا یه كه میان بیر كرده وه له به لگه قورناییه كان ، دوو ه میان بیر كرده وه له به لگه بینراوه كان ، یه كه م بیر كرده وه یه له نایه ته بیستراوه كان ، دوو هم بیر كرده وه یه له نایه ته بینراوه كانی پهروه ردگار) ٣٥ .
 نه مه ش وتهی ابن القیم (په حتهی خوا ی لیته) .

منیش ده لیم : نهو قسانه ی كه لیړه دا باس م كرده نه وه سه باره ت به بیر كرده وه له نایه ته بیستراوه كانی خودا ، به لآم قسه كرده له سهر نایه ته بینراوه كانی خودا به م زووانه قسه كرده له سهری دیت ان شاء الله .

ناسینی ناوه جوانه کانی خوی گه وره و صیفاته به رزه کانی

بینگومان ناسینی ناو و صیفه ته کانی خوی گه وره که هاتوره له قورئان و سونه تدا ،
ئهوانه ی که به لگه ن له سهر بی کهم کورتی خوی گه وره به ره های له هه موو
روویه که وه ، له گه وره ترین ده رگا کانی زانسته که باوه ر پی زیاد بیټ ، جا خو خهریک
کردن به ناسینی ناو و صیفه ته کانی خوی گه وره وه و تیگه شتن و گه ران به دوایاندا
چهند سوو دیک ی زور و گه وره له خو ده گریت ، لهوانه :

۱- بینگومان زانستی یه کتاپه رستی و ناو و صیفه ته کان شکۆدارترینی زانسته کانه و
گه وره ترینیانه ، جا خو خهریک کردن پیوه ی و گه ران به دوایاندا له به رزترین
داخوازیه کانه وه ده سته کوتنی بۆ بهنده له شکۆدارترین به خشراوه کانه .

۲- بینگومان ناسینی پهروه ردار بانگه شه ده کات بۆ خو شه ویستی و ترس و تکاو پاکی
کرده وه بۆ خوی گه وره ، ئانه وه سه رچاوه ی خو ش گوزهرانی بهنده یه ، وه ریگه ش
نییه بۆ ناسینی پهروه ردار جگه به ناسینی ناو و صیفه ته کانی و تیگه شتن له واتا کانی
نه بیټ .

۳- بینگومان خوی گه وره بوونه وه ری درووست کردوه بۆ ئه وه ی بیناسن و بیپه رستن
ئه وه کۆتا داوا یه لیان ، خهریک بوون به ناسینی خوداو په رستی خهریک بوونه به وه ی
که بهنده بۆی درووست کراوه ، وه وازه تیان و گو ی پینه دانی گو ی پینه دانه به وه ی
که بهنده بۆی درووست کراوه ، ناشرینه بۆ بهنده ناز و نیعمه تی خودای به ردهوام
به سه ره وه بیټ و فزلی خو ی له هه موو رویه که وه دابیټ به سه ریدا که چی ئه ویش
نهزان بیټ به پهروه ردار و پشت هه لکات له ناسینی .

٤- بنگومان يه كيك له پايه كاني باوهر بهلكو چاكرينيان و بنچينه ترين باوهر بوونه به خدا ، وه باوهر هدر نهوه نيه كه بليت باوهرم بهخودا هينا بهي نهوهي كه خوا بناسيت ، بهلكو راستي باوهر نهويه كه نهو كهسه بناسيت كه باوهرې پي هيناوه وه تواناي خوشي بهخشيت بو ناسيني ناو و صيفته كاني ههتا بگاته پلهي يهقين ، وه باوهرې بهگويره ناسيني دهبيت بو خدا ، ههتا خودا زياتر بناسيت نهوا باوهرې زياتر دهبيت ، وه ههتا خودا كهمز بناسيت نهوا باوهرې كهمز دهبيت ، وه نزيكترين رينگه كه بهنده بگهيه نيت بهباوهرې زياته بير كردنهويه له صيفته و ناوه كاني پروهردگاري پاك و بهرز و بلند .

٥- بنگومان زانست به پروهردگار بنچينه ههموو شتيكه ، ههتا نهو كهسهي كه بهراستي خوا دهناسيت ، بهلگه دههينتهوه بهوهي كه دهبناسيت له صيفته و كاره كاني پروهردگار وه لهسه نهوهي كه دهيكات و دايدنهيت له حوكمه كان ، چونكه خوي گهوره هيچ كار يك ناكات بهگويره ناسي و صيفته كاني نهبيت ، كاره كاني بازنده كه له نيوان دادوهري و فزل و داناييدا ، ههر لهبه نههميه هيچ حوكميك له حوكمه كان داناييت مه گهر بهگويره سوپاس و دانايي و فزل و دادوهريكه نهبيت ، ههواله كاني ههموي ههق و راسته ، فرمانه كاني و قهدهغه كردنه كاني پر له دادوهري و داناييه ^{٣٦} .

ههر لهم سوودانه : ناسيني ناوه جوانه كاني پروهردگار و صيفته بهرزه كاني ، داخوازي كاري شوينه واريتي بهندايه تي و ملكه چي (واته : ناسيني ناوه جوانه كاني پروهردگار و صيفته بهرزه كاني رهنكدانهوي دياره له بهندهدا كه چهنده ملكه چه وه گير) ، جا بو ههموو ناويك بهندايه تيكي تاييهت هديه كه له داخوازيه كانيتي ، وه چهند پيوستيه كي زانست پي ، وه هينانه دي بهناسيني نهو صيفته ، جا نهمه خواستراوه له ههموو جوړه كاني بهندايه تي كه لهسه دل و نهندامه كاني جهستهيه .

^{٣٦} انظر تفسير ابن سعدي (١ : ٢٤ - ٢٦) ، و خلاصة تفسيره (ص : ١٥) .

روونکردنه‌وهی بۆ ئەمه ئه‌وه‌یه : کاتێک که‌به‌نده زانی سوود و زهره‌ر و به‌خشین و نه‌به‌خشین و درووست کردن و رۆزی دان و مردن و ژيان ته‌نها به‌ده‌ست خودایه ، بێگومان ئه‌وه به‌ری به‌ندایه‌تی و پشت به‌ستنی به‌په‌روه‌ردگار له‌ناخدا بۆ ده‌گریت ، وه پێوستیه‌کانی پشت به‌ستن و به‌رووبوومه‌کانی ڕوو که‌شیشی بۆ دینیته‌جی .

وه کاتێک به‌نده زانی که‌ په‌روه‌ردگار بیسه‌ر و بینه‌ره و زانایه به‌ئه‌ندازه‌ی ده‌نکه خه‌رتله‌یه‌ک شتی له‌ زه‌وی و ئاسما‌نه‌کاندا لی‌ وون ناییت ، وه خوا به‌نه‌یخی و شاره‌وه‌ش ده‌زانیت ، وه ناپاکی چاوه‌کان و ئه‌وه‌شی له‌ سینه‌کاندا به‌ده‌زانیت ، زانی‌نی ئه‌مانه به‌ری پاراستنی زمان و ئه‌ندامه‌کان و لێدانه‌کانی دلی بۆ ده‌گریت له‌هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ خوا پێی رازی نییه ، وه ئه‌م ئه‌ندامانه‌ی په‌یوه‌ست بکات به‌وه‌وه‌ی که‌ په‌روه‌ردگار خۆشی ده‌وێت و لی‌ رازییه .

وه کاتێک به‌نده زانی که‌ په‌روه‌ردگار ده‌وله‌مه‌ند و سه‌خیه و چاکه‌ خواز و میه‌ره‌بان‌ه‌و چاکه‌ زۆر ده‌کات ، ئه‌وه هێزی تکه‌کردن پێوست ده‌کات له‌سه‌ری ، جا تکه‌ش له‌لایه‌ن به‌نده‌وه به‌ری جو‌ره‌ها به‌ندایه‌تی ناخ و ڕوو که‌ش ده‌گریت به‌گوێره‌ی ناسینی و زانستی به‌خوا .

وه کاتێک به‌نده جوانی و ته‌واوی په‌روه‌ردگاری زانی ئه‌وه خۆشه‌ویستیه‌کی تایبه‌ت و چه‌زێکی زۆر پێوست ده‌کات بۆ به‌نده بۆ که‌شته‌وه‌ی به‌ په‌روه‌ردگار ، وه ئه‌مه جو‌ره‌ها به‌ری زۆر ده‌گریت له‌ به‌ندایه‌تی .

ئا به‌مانه ده‌زانریت که‌ به‌ندایه‌تی هه‌ره‌هه‌مووی ده‌که‌رێته‌وه بۆلای پێوستیه‌کانی ناو و صیفه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار . (ئه‌ویش ناسین و تیگه‌شتیتێ : وه‌رگیر)^{٣٧} .

وه کاتێک به‌ند خوای خۆی ناسی ناسینیکی راست و داواکراو و سه‌لامه‌ت له‌ رێگا‌کانی خه‌لکی لار و چه‌وت له‌ناسینی خوادا ، ئه‌و ناسینه‌ی که‌ دانراوه له‌سه‌ر گۆرین و فه‌رامۆش کردن و چۆنیه‌تی و شوبه‌اندنی ، جاهر که‌سیک سه‌لامه‌ت بوو ئا

^{٣٧} انظر ((مفتاح دار السعادة)) لابن القيم (ص: ٤٢٤، ٤٢٥) ، وانظر نحوه بوسع منه في ((الفوائد)) له (ص: ١٣١، ١٢٨) .

لهم رِیاز و رینگا بیروباوهره پووچانهی که له پراستیدا گه وره ترین بهر بهسته له نیوان بهنده و ناسینی پهروهر دگاریدا ، وه گه وره ترین رینگهیه بو که مېوونه وې باوهر و لاواز بوونی ، وه پهروهر دگاری ده ناسیت به ناو و جوانه کانی و صیفا ته بهرزه کانی که ناسراوه پئی لای درووست کراوه کانی نهو ناو و صیفاتانهی که هاتووه قورئان و سوونه تدا وه تیگه شتیسی له سهر رِیازی پتشیته چاکه کان ، جا ههر کهس و ابو نهو یار مه تی دراوه بو گه وره ترین هوکاره کانی زیاد بوونی باوهر .

وه فهرمووده به صه حیحه هاتووه له پیغه مېره وه ﷺ که فهرموویه تی : که بیگومان خوا ی گه وره نه و هت و نو ناوی ههیه ، ههر که سیٹ بیان ژمیریت ده بیت به هوکاری چوونه به هه شتی .

فَقِي - الصَّحَّاحِينَ - مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : (إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِسْمًا ، مِائَةٌ إِلَّا وَاحِدَةً ، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ) ٣٨ .

واته : له ههر دوو پهروو که صه حیحه کانی پتشیته و بوخاری و موسلیمدا (په حمتی خویان لییت) له فهرمووده ی نه بو هورهیره دا (په زای خوی لییت) ده لی : پیغه مېره ی خوا ﷺ : فهرموویه تی : (بیگومان خوا ی گه وره نه و هت و نو ناوی ههیه ، سه د یه ک دانه نه بیت ، ههر که سیٹ بیان ژمیریت ده چیت به هه شته وه) .

(جا مه بهست له ژماردن له بهر کردن و ژماردن نیو بهس ، چونکه له وانهیه خراپه کاریکیش له بهریان بکات و بیان ژمیریت ، به لکو مه بهست پئی کرده وه کردنه بیان) ٣٩ .

جا بویه پیو یسته تیگه شتن له ناو و صیفا ته کان و ناسینی نهو به لگانه ی که له سهریتی له واکانی هه تا گونجاو بیت سوودی ته وایان لیوهر بگریت .

ثیام أبو عمر الطلمنکی (په حمتی خوی لییت) ده فهرمویت : - ((له ته وای ناسینی ناو و صیفا ته بهرزه کانی خوا ی بالا دهست نه وانه ی که پیو یسته بانگخوازو که سی پاریز گاری

٣٨ أخرجه البخاري (٣٥٤:١١: ٢١٤: ٣٧٧: فتح) ، و مسلم (٢٠٦٣: ٤) .

٣٩ ((فتح الباري)) (٢٢٦: ١١) ، نعمه و ته یه کی جوان و بهر خه له و ته کانی الاصلی .

کار بیزانن نه‌وه‌یه که پیغمبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی ده‌بارهی ناسینی ناو و صیفات‌ه‌کان و نه‌و سوودانه‌شی له‌خۆیانی ده‌گرن وه‌به‌لگه‌شن له‌سه‌ری له‌پراستییه‌کان ، وه‌هه‌ر که‌سیک نه‌مانه‌ نه‌زانیت نه‌وا زانا نییه‌ به‌واتاکانی ناو و صیفات‌ه‌کان وه‌ سوود مه‌ندیش نابیت له‌و واتایانه‌ی که‌به‌لگه‌ن له‌سه‌ری باس ده‌کریت)^{۴۰} .

وه‌ ابن القیم (ره‌حه‌تی خ‌وای ل‌ینیت) سی‌ پله‌ی باس کردووه‌ بۆ نه‌وانه‌ی ناوه‌کانی خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌ژمیرن :

پله‌ی یه‌که‌م : ژماردنی ناوه‌کانی خ‌وای په‌روه‌ردگار .

پله‌ی دووهم : تیگه‌شتی واتاکانیان و وه‌به‌لگه‌شن له‌سه‌ر چی .

پله‌ی سییه‌م : پارانه‌وه‌ له‌ په‌روه‌ردگار پ‌یان ، نه‌مه‌ گشتگیره‌ بۆ پارانه‌وه‌ی به‌ندایه‌تی و پارانه‌وه‌ی داواکاری^{۴۱} . ((مه‌به‌ست به‌پارانه‌وه‌ی به‌ندایه‌تی وه‌کو نه‌نجامدانی نوێژوو سه‌رجه‌م عیاده‌ته‌کانی تر که‌نه‌مانه‌ له‌خودی خ‌وایاندا پارانه‌وه‌ن وه‌مه‌به‌ست به‌ پارانه‌وه‌ی داواکاری وه‌کو داواکردنی نه‌و پ‌یداویستیانه‌ی به‌نده‌ هه‌یه‌تی له‌په‌روه‌ردگاری - وه‌رگیر))

وه‌ شیخ ابن السعدی (ره‌حه‌تی خ‌وای ل‌ینیت) واتای (أَحْصَاهَا) ڕوونده‌کاته‌وه‌ که‌هاتووه‌ له‌ فەرمووده‌که‌ی پ‌یشوی نه‌بو ه‌وره‌یره‌ (ره‌زای خ‌وای ل‌ینیت) ، ده‌فه‌رمویت : ((واتای "أَحْصَاهَا" واته‌ : هه‌ر که‌سیک له‌به‌ریان بکات و له‌واتاکانیان تیگات و وه‌باوه‌ری پ‌یان هه‌بیت و وه‌بیانکاته‌ ه‌وکاری په‌رستی خ‌وای په‌روه‌ردگار : پاشان ده‌چ‌یت به‌هه‌شت ، وه‌ به‌هه‌شتیش ناچ‌یت ناوی باوه‌رداران نه‌بیت بۆیه‌ زانرا نه‌وانه‌ گه‌وره‌ترین هه‌لقول‌او و مادده‌ن بۆ به‌ده‌ست ه‌ینانی باوه‌ر و به‌ه‌یز بوون و دامه‌زراندنی ، وه‌ ناسینی ناوه‌ جوانه‌کانی په‌روه‌ردگار بناغه‌ی باوه‌ره‌ ، وه‌ باوه‌رپ‌یش ده‌گه‌رپ‌ته‌وه‌ بۆلای))^{۴۲} .

خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت : ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ ﴿ ۲۸ ﴾ فاطر : ۲۸

^{۴۰} ((فتح الباري)) (۱ : ۲۲۶) .

^{۴۱} ((بدائع الفوائد)) (۱ : ۱۶۴) .

^{۴۲} ((التوضيح البيان)) (ص : ۲۶) .

واته : بهراستی له‌بهنده‌کانی خوادا هەر زانا‌کان له‌خودا ده‌ترسن ، چونکه ئه‌وان له‌هه‌موو که‌س زیاتر خودا ده‌ناسن که‌خواه‌نی چ ده‌سه‌لایه‌که .

وه ئیمام ابن جریری طبري (په‌حه‌تی‌خوای‌لینیت) له‌باره‌ی‌رافه‌ی‌ئهم‌ئایه‌ته‌وه ده‌فه‌رمویت : ((په‌روه‌رگاری‌یاد‌به‌رز و‌بلند‌ده‌فه‌رمویت : ته‌ن‌ها‌زانا‌کان‌له‌خوا ده‌ترسن و‌خو‌یان‌له‌سزای‌ده‌پاریژن‌به‌گو‌پرایه‌لی‌فه‌رمانه‌کانی ، چونکه‌خوای‌گه‌وره تواناو ده‌سه‌لای‌هه‌یه‌به‌سه‌ر هه‌ر شتی‌ک‌دا که‌بیه‌ویت ، وه‌چیشی‌بویت ده‌یکات ، وه هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌مه‌ی‌زانی‌یه‌قینی‌ده‌بی‌ت که‌سزا ده‌دریت له‌سه‌ر تا‌وانه‌کانی‌بو‌یه‌له‌خوا ده‌ترسیت ترسی‌ک که‌سزای‌بدات))^{٤٣} .

وه ابن‌کثیر (په‌حه‌تی‌خوای‌لینیت) ده‌فه‌رمویت : ((ته‌ن‌ها‌زانا‌خواناسه‌کان‌به‌هه‌ق و‌راستی‌له‌خوا ده‌ترسن ، چونکه‌تا‌ناسینی‌خوای‌گه‌وره و‌زانا‌زیاتر‌بی‌ت ، ئه‌و‌خوا‌یه‌ی‌که‌وه‌صف‌کراوه‌به‌صی‌فاتی‌ته‌واو و‌ناوه‌جوانه‌کان ، هه‌تا‌ناسین و‌زانست‌پ‌یی‌زیاتر و‌ته‌واوتر‌بی‌ت ئه‌وا‌ترسان‌له‌و‌گه‌وره‌ترو‌زیاتر‌ده‌بی‌ت))^{٤٤} .

وه‌یه‌کی‌ک له‌زانا‌پ‌یشینه‌کان‌واتای‌ئه‌مه‌ی‌کو‌کردۆ‌ته‌وه‌له‌ووته‌یه‌کی‌کو‌رت‌دا ، فه‌رموویه‌تی : ((هه‌ر که‌سی‌ک په‌روه‌رد‌گار زیاتر‌بناسیت ئه‌وا‌زیاتر‌لی‌ده‌ترسیت))^{٤٥} .

وه‌پ‌یشه‌وا ابن‌ال‌قیم (په‌حه‌تی‌خوای‌لینیت) ده‌فه‌رمویت : ((رۆ‌حه‌کان‌پ‌یو‌ستیان‌به‌هه‌چ شتی‌ک‌نیه‌گه‌وره‌تر‌بی‌ت له‌پ‌یو‌ستیان‌به‌درووست‌کاریان و‌به‌دیه‌ینه‌ریان ، وه‌خۆ‌شه‌ویستی و‌یاد و‌گه‌شاوه‌یی و‌داوای‌هو‌کار و‌نزی‌کبوونه‌وه‌له‌په‌روه‌رد‌گار له‌هه‌موو شتی‌ک‌پ‌یو‌ست‌ره‌بو‌رۆ‌حه‌کان ، وه‌پ‌ی‌گه‌ش‌بو‌ئه‌وه‌نیه‌جگه‌به‌ناسینی‌ناو و‌صی‌فاته‌کانی‌نه‌بی‌ت ، چه‌نده‌به‌نده‌زان‌تر‌بی‌ت‌به‌ناو و‌صی‌فاته‌کان‌ئه‌وا‌زیاتر‌خوا ده‌ناسیت و‌داوای‌لیده‌کات و‌لی‌نزی‌ک‌تر‌ده‌بی‌ت ، وه‌تا‌که‌مه‌تر‌ناو و‌صی‌فاته‌کان‌بناسیت و‌لی‌شاره‌زا‌بی‌ت ئه‌وا‌زیاتر‌به‌خوا‌نه‌قام‌تر‌ده‌بی‌ت و‌حه‌زن‌اکات‌پ‌یی‌بگات و

^{٤٣} ((تفسیر الطبري)) (١٣٢ : ١٢) .

^{٤٤} ((تفسیر ابن‌کثیر)) (٥٥٣ : ٣) .

^{٤٥} ((الرسالة القشيرية)) لأبي القاسم القشيري (ص : ١٤١) ، بی‌زه‌ری‌نهم‌ووته‌یه : أبو‌عبد‌الله‌یه‌که‌ناوای‌أحمدی‌کوری‌عاصمی‌الأنطاکی‌یه ، بروانه‌زبانه‌کی‌له‌کینی ((السر)) (٤٠٩ : ١١) .

دوورتر ده بیټ لټی ، وه پروهردگاریش بهنده له پله یه کدا داده نیت له لای خوځی بهوشیوه یه که بهنده خوا داده نیت له لای خوځی (٤٦ . - واته : تابه نده زیاتر خوا بناسیت و خوشی بویت و بیهویت لټی نریک بیته وه نهوا زیاتر لای خوا پله بهرتر ده بیټ والله أعلم وهرگیر .

ناسینی خوای بالاده ست لایه نی ترسان له خواو چاودیتری به هیژ ده کات ، وه تکا گه وره تر ده کات له دلدا ، وه باوه ری بهنده ش زیاد ده کات ، وه چه نډین جوړی زوړ بهر و بووم ده گریت له بهندایه تی ، وه ړنگه ش نییه بو نهو ناسینه جگه به بیر کردنه وه نه بیټ له کتیبی خوای گه وره و وه نهو صیفاتانه ی که پروهردگا خوځی پتناساندووه له لای بهنده کانی له سهر زمانی نیردراوه کانی (سلامی خویان له سهر بیت) له ناو و صیفات و کرده وه کانی وه نهو هشی که خوځی لټی به پاک راگرتووه له وانه ی که شایه ن و شایسته ی پروهردگاری پاک و خاوین نییه .

وه بیر کردنه وه له روژ و کاره کانی خوا له خوشه ویستان و دووژمنانیدا که گیراویته وه به سهر بهنده کانیدا و بو ی سه لماندوون ، بو نهو ی بیټ به به لگه له سهریان که پروهردگار خوای راست و پروونه نهو خوایه ی که بهندایه تی بهس شایه نی نهو ، وه بو نهو ی بیټ به به لگه که پروهردگار به سهر هه موو شتی کدا به توانایه ، وه به هه موو شتی ک زانایه ، وه خوای گه وره تو له ی توندو به هیژه ، وه لیوورده و میهره بانیشه ، وه ده سه لات دار و دانایه ، وه چیشی بویت ده یکات ، وه خوایه کی نهو تو یه زانست و میهره بانیه که ی هه موو شتی کی گرتوته وه ، وه هه موو کاره کانی بازنه و خولگه یه له نیوان دانای و میهره بانی و دادوهری و چاکه کاریدا هېچ شتی ک له کاره کانی له مانه ده رناچیت ، وه نه مه بهر و بوومیکه ړنگه نییه بو به ده ست هیانی جگه به بیر کردنه وه نه بیټ له وته کانی و تیرامان له شوینه واری کاره کانی (٤٧ .

^{٤٦} ((الکافیة الشافیه)) (ص: ٤٠٣) .

^{٤٧} انظر ((مفتاح دار السعادة)) لابن القيم (ص: ٢٠٢) .

جا هەر کەس سەرپێچی ئەم ڕێگە یە بکات ، وە لا دا لەم ڕێگە راستە ، وە ڕێگە ی خەڵکە چەوت و لارە کان بگرتیت لە ناسینی پەر وەرد گاردا ، ئای چەندە دووری دە خاتە وە لە ناسینی پەر وەرد گاری و درووست کاری ، بە لکو دە بیست بە لاوازترین کەس لە ناسینی پەر وەرد گاری ، وە کە مەزین کە سیڤ کە ترسی لێ دە بیست .

وە پێشەوا ابن القیم (رەحمەتی خۆی لێ بیت) دوا ی ئە وە ی کە جیاوازی خەڵک ڕوون دە کاتە وە لە ناسینی خوادا ئە و جیاوازی یە دە گەر پتە وە بۆ جیاوازیان لە ناسینی دە قەکانی پێغەمبەری خوا ﷺ وە تیگە شتی و شارەزایی بە خرابی ئە و شوبهانی پێچەوانە ی راستیە کانیەتی ، دە فەر مویت : ((لاوازترین کە سی کە بیینی لە چاو ڕۆشنیدا ئە وانه کە ئە هلی عە قیدە ی پوچ و بە تالێ ، ئە وانه ی خراپ و پێشین بە خراپ باسیان کردوون ، لە بەر ئە زانیان بە دە قە کان و تیگە شتی لێی ، وە جیگیر بوونی شوبهە ی بە تال لە دلیاندا)) .

پاشان ڕوونیکردۆتە وە کە خەڵکی ئە زان حالیان زۆر باشترە لە و کۆمە لە وە ناسینی شیان بۆ خوا لە وان زیاترە ، دە فەر مویت : ((کاتیڤ بیر دە کە ی تە وە لە حالی هە موو خەڵک ئە وانه ی کە لای زۆر بە ی ئە و خاوەن عە قیدە بە تالانە باوە ڕدار نین ، کە چی دە یان بیی لە وان چاو ڕۆشن ترن وە باوە ڕیشیان پتەوترە وە لە وان زیاتریش تە سلیمی وە حی بوون وە ملکە چ تریشن بۆ هە ق و راستی)) ^{٤٨} .

وە پێشەوا ابن القیم (رەحمەتی خۆی لێ بیت) پێش ئە م وتانە ناگاداری دا لە سەر گرنگی چاو ڕۆشی لە یە کتا پەرستی ناو و صیفاتە کان و زانییان ، وە تیگە شتیان لە سەر ڕێگە ی پێشینە چاکە کان ، لە سەر گرنگی ناگادار بوون لە شوبهە کانی ئە هلی کە لام ئە وانه ی بیرو باوە ڕیان بە تال و خراپە کارن لە بە رامبەر ئە م یە کتا پەرستی یە پاکە .

پاشان ووتە یە کی بە سوودی گشتگیری بە خشنە ی باسکرد کە هۆ کارە بۆ ئە م چاو ڕۆشینی یە ، فەر مووی : ((گرتی ئە مە ئە وە یە کە دلت شایەتی بۆ خودای بەرز و بلند

^{٤٨} ((مدارج السالکین)) (١٢٥ : ١) .

بدات ، كه وه ستاوه له سهر عهرشی ، فهرمايشت ده فهرموت به كردن و قه ده غه
 كردن ، بينه ره به جو له كانی جيهان سهر و خوار و به هموو نه وانه شی تيايدايه ،
 بيسه ری ده نگه كانیانه چاودیره له سهر ناخ و نه يتيه كانیان ، وه فهرمانی هموو
 كار به دهستان و پادشاکان له ژیر به رپوه بردنی نه ودایه فرمان له خویه وه داده به زیت و
 به رزیش ده بیتوه بۆلای خوی ، وه فریشته كانی له به ردهستی خۆیدان : فهرمانه كانی
 جیه جی ده كهن له هموو قوربانه كانی دنیا دا ، وه صف كراوه به صیفه تی ته واو ، وه
 وه صف كراوه به صیفه تی گه وره یی ، پاك و بیگه رده له هموو عه بیك و
 كه مو كورتیهك و هاو وینه یهك ، بهوشپوه یه كه وه صفی خوی كردوو له كتیبه كهیدا
 ، وه له سهر و نه وه صفانه شه وه یه كه بهنده كانی وه صفی ده كهن ، زیندوو و نامریت ،
 راگری بوونه وهر و به رپوه ری كاری درووستكراوه كانی و ناخه ویت و وه نه وزیش
 نایگری ، زانایه هیچ شتیک لینی وون نابیت له ئاسمانه كان و زه ویشدا ته نانه ت
 به نه ندازه ی دهنگه خه رته له یهك ، بینه ره جو له ی میرووله یه کی رهش ده بینیت له سهر
 به ردیكی گه وره له شه ویتکی تاریكدا ، بيسه ره ته نانه ت ژاوه ژاوی دهنگه كانی
 ده بیستیت به جیاوازی زمانه كانی وه هموو داواكاری پتویسته كانی ، هموو
 ووته كانی هاوتوته جی به راستی و دادوه ری ، وه صیفاته كانی به رزتره له وه ی كه پتوانه
 بكریت به صیفاتی درووستكراوه كانی له وینه و لیکچووندا ، وه زاتی خودا به رزتره
 له وه ی كه بشوبه یتریت به شتیک له زاته كان ، وه فراوانی كرده وه كانی هموو
 درووستكراوه كانی گرتوته وه له دادوه ری و دانایی و میهره بانی و چاكه و فزێلدا ،
 هموو درووستكردن و فرمانیک بۆ نه وه وه هموو ناز نهمهت و مولك و سوپاس
 وستایش و گه وره یی هه ر بۆ نه وه ، یه كه مه و پیش نه وه هیچ شتیک نه بووه ، وه كۆتایه و
 هیچیش دوا ی نه و نامیتیت ، دیار و ناشكرایه و هیچ شتیک له سهر و نه وه نییه ،
 په نهان و نادیاره هیچ شتیک له و په نهان نییه ، ناوه كانی هه ره مووی ناوی سوپاس و
 ستایش و به گه وره دانانه ، هه ر له بهر نه وه یه ناوه كانه هه مووی جوانه ، وه صیفاته كانی
 هه مووی صیفاتی ته واو ، وه وه صفه كانی هه مووی وه صفی شكۆمهند و گه وره ن،

کاره‌کانی هه‌ره‌مووی دانایی و میهره‌بانی و چاکه و دادوه‌ریه ، هه‌مووشیک له‌درووستکراوه‌کانی به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه وه رڤنیشاندهرن بۆ‌که‌سیک که بیان بینیت به‌چاو رۆشنی ، زه‌وی و ئاسمانه‌کان و ئه‌وه‌شی له‌نیوانیاندا هه‌یه به‌به‌تال درووستی نه‌کردوه ، وه وازی‌شی له‌مرۆقه‌کان نه‌هیتاوه به‌به‌لاش بی‌هوده ، به‌لکو بوونه‌وه‌ری درووست کردوه بۆ هه‌ستان به‌پهرستی و راگرتنی یه‌ک تایی په‌روه‌ردگار ، وه ناز و نیعمه‌تی خۆی رشتوو به‌سه‌ریاندا بۆ ئه‌وه‌ی بیکه‌ن به‌هۆکاری سوپاسی و زیاتر به‌سه‌ریاندا برژینیت له‌ناز و نیعمه‌تی خۆی ، خۆی ناساندوه به‌به‌نده‌کانی به‌جۆره‌ها ناساندن ، وه چه‌ندین نیشانه‌شی بۆ هیتاونه‌ته‌وه ، له‌گه‌ل جۆره‌ها به‌لگه‌شدا ، وه بانگی‌شی کردون بۆ خۆشه‌ویستی خۆی له‌هه‌موو ده‌رگا‌کانه‌وه ، له‌په‌یمانی خۆی کردۆته‌گه‌وره‌ترین و به‌هێزترین هۆکار له‌نیوان خۆی و به‌نده‌کانیدا ، نیعمه‌ته‌ جوانه‌کانی خۆی به‌ته‌واوی داوه به‌سه‌ریاندا ، وه‌هه‌ستاوه به‌جی به‌جی کردنی به‌لگه‌ ته‌واوه‌کانی به‌سه‌ریاندا (که‌ناردنی مه‌نه‌ج و پیغه‌مه‌رانه - سه‌لامی خویان لیبت -) نیعمه‌تی خوشی رشتوو به‌سه‌ریاندا ، وه میهره‌بانیشی له‌سه‌ر خۆی پیوست کردوه ، وه ئه‌و نووسراوه‌شی له‌خۆی گرتوو که میهره‌بانیکه‌ی زال و سه‌رکه‌وتوو به‌سه‌ر تووره‌یه‌که‌یدا)^{٤٩} .

جا هه‌رکه‌سیک ئاوا خوا بناسیت ، وه تی‌بگات له‌م چاو رۆشنیه ، ئه‌وا له‌به‌هێزترین که‌س ده‌ییت له‌باوه‌ردا ، وه له‌باشترینیان ده‌ییت له‌به‌گه‌وره‌ راگرتنی خواو زانی‌ی چاودێری خوا به‌سه‌ریه‌وه ، وه له‌هه‌موویان زیاتر گوێرایه‌لی خوا ده‌کات و لیوه‌ی نزیک ده‌یته‌وه ، وه خه‌لکیش له‌مه‌دا جیاوازن تیا‌اندایه‌ که‌م و وه تیا‌شاندایه‌ زۆر .

^{٤٩} ((مدارج السالکین)) (١ : ١٢٤ ، ١٢٥) ، وانظر ايضا ((المدارج)) (٣ : ٢٥٢ ، ٢٥٣) ، و ((الوابل الصیب)) لابن القيم (ص : ١٢٥ ، ١٢٩) .

بیر کردنه وه له ژبانی پیغمبه‌ری به‌ریز ﷺ

بِیْگومان له هۆکاره کانی زیاد بوونی باوهر پوانینه له ژبانی پێغه مبه ره ﷺ وه خوێندنی و بێر کردنه وهی ئه وهی که تاییدا باسکراوه له صیفات ه جوانه کانی و ئاکاره به رزه و جوانه کانی ، پێغه مبه ره ﷺ راگر و پاک بووه له سه ره وه حی ((قورئان)) پهروه ردگار ، وه هه لێزارد ه ی بووه له دروستکراوه کانی دا ، وه با لۆئزی نیوان پهروه ردگار و بهنده کانی بووه ، نێردراو بووه به ئاینکی بهرز و بلند ، وه به ڕینگیه کی راست ، پهروه ردگار ناردویتی به ره حهت بۆ جیهان ، وه به پێشهوا بۆ پارێزکاران ، وه به به لگه بۆ له سه ره کۆی مرۆفه کان ، ناردویتی له کات و وه ختی کدا که ناردنی پێغه مبه رانی تر (سه لات و سه لامی خویان لیبت) زۆری به سه ردا رۆشتوو و کاتی ناردنی بووه ﷺ ، وه خوای گه وره به بۆنه ی ئه وه وه هیدایه تی داوه بۆ به هیژترین و رۆشنترین ڕینگه که (نیسلام) وه هه رزی کردوو له سه ره بهنده کانی گوێرا په لی کردنی و رێژ لگرتنی و به گه وره دانانی و خو ش و یستنی و هه ستان به مافه کانی وه هه موو رینگا کانی داخستوو جگه له به هه شت ئه ویش بۆ ه یچ که سه ێک نا کرێته وه جگه له رینگه ی ئه وه وه نه بیته ، وه دلی گو شاد و پروونا ک کردۆته وه به ناسینی پهروه ردگار ، وه ناویشی بهرز کردۆته وه و وه هه رچیش نا ره حه تییه له کۆلی کرده وه ، وه به چو وکی زه لیلی گێرا به سه ره ئه وه ی پێچه وان ه ی فه رمانی کرد ، به لکو رینگه بۆ ه یچ که سه ێک نییه که له دوای ئه وه وه بیته بیه ویت له خو شی و شادی دا بژی له دنیا و دوا رۆژ دا مه گه ر به شوین که وتن و گوێرا په لی و رۆشن نه بیته له سه ره ریازی ئه و .

بۆیە پێشهوا ابن القیم (رەحمەتی خوای لێت) دەفەر مویت : ((ئالێرەدا دەزانریت و دەردە کهوێت ناچارى بەندەکان لەسەر و هەموو پێوستیه که وه بۆ ناسینی پێغمهبر و ﷺ ئەوهشی پێ هاتوو ، وه بهراست دانانی ئەوهی که هه‌ه‌والی داوه ، وه گوێرايه‌لی کردنی له‌وهی که فه‌رمانی پێکردوو ، چونکه ریگه نییه بۆ خوش گوزه‌رانی له دنیا

و دواړوژدا جگه له ړنگه‌ی پیغمبرانه‌وه نه‌بیت (سه‌لآت و سه‌لامی خویان لی‌بیت) و ه ړنگه نیه بړ ناسینی پاک و پیس به‌شپوه‌یه‌کی فراوان له‌ړنگه‌ی نه‌وانه‌وه نه‌بیت، و ه هرگیس که‌س ناگات به‌ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار جگه له‌سهر ده‌ستی نه‌وان نه‌بیت، جا چاکه له‌کرده‌وه و ووته و په‌وشتدا نیه جگه له‌ړنگه‌ی نه‌وانه‌وه نه‌بیت و وه نه‌وه‌شی که‌ پی‌هاتون، و نه‌وان ته‌رازووی راست و دروستن که له‌سهر ووته و کرده‌وه و ټاکار و په‌وشتی نه‌وان ووته و کرده‌وه و ټاکار و په‌وشته‌کان ده‌پیوریت، و ه به‌شوپن که‌وتیان خه‌ل‌کی هیدایه‌ت دراو له‌خه‌ل‌کی گومرا جاده‌کرته‌وه، جا پیوستی به‌وان زیاتر و گه‌وره‌تره له‌پیوستی جه‌سته به‌رؤح، و ه چاو به‌رؤشنایی، و ه رؤحیش به‌ژیان، جا چی پیوستیه‌ک پیوست بیت نه‌وا پیوستی به‌نده بؤلای پیغمبران (سه‌لآت و سه‌لامی خویان لی‌بیت) زور له‌سهر ووتره، جا گومان‌ت چؤنه به‌که‌سینک کاتیک هیدایه‌ته‌که‌ی و نه‌وه‌ی که‌پی هاتووه لی‌ت وون بیت به‌نده‌ندازه‌ی چاو تروکاندنیک، دل‌ت تیک ده‌جیت و خراب ده‌بیت و ه وه‌ک ماسیه‌کی لی‌دیت که له‌ناو جیابته‌وه، و ه له‌ووشکانیه‌کدا دابنریت، بویه حالی به‌نده کاتی جیابونه‌وه‌ی له‌وه‌ی که پیغمبران (سه‌لآت و سه‌لامی خویان لی‌بیت) پی هاتون وه‌ک حالی نه‌و ماسیه وایه به‌ل‌کو خراب تریش، به‌لام هه‌ست به‌مه ناکات جگه له‌دلی زیندو، بویه شاعیر ده‌لیت: وَمَا لِجُرْحِ بَمِيتٍ اِیْلَامٌ - واته: مردو وچه‌نده برینداری که‌ی نازاری پناگات^{۵۰}.

جا کاتیک خوش حالی به‌نده له‌هه‌ردو دنیادا هه‌لواسراو بوو به‌رپیازی پیغمبرانه‌وه ﷺ پیوسته له‌سهر هه‌موو که‌سینک که‌ناموزگاری نه‌فسی خوی ده‌کات و ه خوش حالی و سهر‌فرازی بوی ده‌ویت، رپیاز و ژیان و هه‌لسوکه‌وتی پیغمبر ﷺ بناسیت و ه نه‌وه‌شی که‌ پی ده‌رده‌جیت له‌گروی نه‌فامان به پیغمبر ﷺ و ه نه‌وه‌شی که‌ پی

^{۵۰} نه‌و نیر دپره شعره هی مونه‌نیه‌یه سهره‌ناکه‌ی نعه‌به ((مَنْ يَهْنُ يَسْهَلُ الْهَوَانُ عَلَيْهِ)) واته: هه‌ر که‌سینک سو‌کایه‌تی بکات به‌خه‌ل‌ک نه‌وا سو‌کایه‌تیش له‌سهری ناسانه. نعه له‌شعریکه مونه‌نیه‌ی مه‌دحی نه‌بو الخوسه‌ین ده‌کات که‌ ناوی علی‌ کوری نه‌جمه‌دی المری به، بروه‌انه دیوانی مونه‌نیه‌ی لاهره: ۱۶۴ - دار بیروت.

ده چینه پیزی شوین که وتوانی و کۆمهله که ی ، جا خه لکی ئالم حاله دا له نیوان یان سه ربه خویه ، یاخود کۆششی زۆره ، یاخود بی به شه ، فهزل و به خشش به ده ست پهروه رد گاره ده بیه خشیته به هه ر که سیك که بیه ویت ، وه هه ر پهروه رد گار خاوه ن به خششی گه وره یه)) ^{۵۱} .

هه ر له بهر نه مه یه هه ر که سیك سونه ت بخوینیت و فیری بییت وه بیر بکاته وه له وصیفاتانه ی پیغمه بهر ﷺ که باسیان هاتوو له قورئان و سوونه ت و کتیبه کانی سه ره دا ، ئه وا خیر بۆ نه فسی خوی زیاد ده کات ، وه خوشه ویستی بۆ پیغمه بهر ﷺ زیاد ده بییت ، وه نه و خوشه ویستییه شوین که وتی پیغمه بهری ﷺ به میرات بۆ ده گریت له کرده وه و گوشتاردا ، بۆیه - بنچینه ی بنچینه کان زانسته وه سوود به خشترینی زانسته کان روانین و تیرامانه له ژبانی پیغمه بهرو ﷺ هاوه له کانی (ره زای خویان لیبت))) ^{۵۲} .

جا بۆ وینه هه ر که سیك بروانیت له و وته یه ی خوی گه وره سه باره ت به وه صفی پیغمه بهره که ی ﷺ وه چهند ئایه تیکی تریش : که ده فره مویت : ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۲۸)

التوبة: ۱۲۸

واته : سویند بیته بنگومان هاتوو بۆتان پیغمه بهرینک له خۆتان هه ر ناره حه تییه کتان تووش بیته به لایه وه سه خته و پتی ناره حه ت ده بیته ، زۆریش سووره له سه ر برپا هیتانتان بۆ برواداران زۆر دلسۆز و به به زه یه .

وه نه م وته یه ی پهروه رد گاریش که ده فره مویت : ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (۱) القلم: ۴

^{۵۱} " زاد المعاد " (ص - ۶۹ ، ۷۰) .

^{۵۲} " صید الخاطر " لابن الجوزی (ص : ۶۶) .

واته : بنگومان تۆ له سهر خوو ره وشتيكي زۆر گه وره و په سه ندى .

وه ههروه ها ئهم وتهيهى پهروه ردگاريش كه دهفه رمويّت : ﴿ فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ

لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ ۚ ﴾ آل عمران: ۱۵۹

واته : بههوى رهحهت و ميهره باني و بهزهيهى پهروه ردگار وهيه كه تۆ نهى پيغه مبهه ﷺ نه وهنده نهرم ونيان بوويت له گه لياندا خو ئه گهر تۆ قسه رهق و توره و دل رهق بويتايه ئهوا دهو رووبهريان چۆل ده كرديت .

وه بربكه ره وه له سونهت و تبي پروانه كه هاتووه له هاوه لانه وه (رهزاي خوايان لبييت) له وه صفى پيغه مبهه ﷺ وهك فهرموودهى دايكمان عايشه (رهزاي خواى لبييت) كه دهفه رمويّت : ((مَا خَيْرَ رَسُولٍ اللَّهُ ﷺ بَيْنَ أَمْرَيْنِ ، إِلَّا أَخَذَ أَيْسَرَهُمَا ، مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا فَإِذَا كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ ، وَمَا إِنْتَقَمَ لِنَفْسِهِ إِلَّا أَنْ تُنْهَكَ مَحَارِمُ اللَّهِ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ بِهَا)) ۵۳ .

واته : هه رگيز پيغه مبهه ﷺ له نيوان دوو كاردا سه ريشك نه كراوه هه ميهشه ئاسانه كه ياني وه رگرتووه ئه گهر تاوان نه بوويّت ، جا ئه گهر تاوان بوايه دوورترين كهس ده بوو لى وه هه رگيز له بهر خاترى خوئى تۆ لهى نه سه نندووه مه گهر سنوورى خوا به زيندراييت ئه و كاته تۆ لهى سه نندۆتووه له بهر خوا .

وه له فهرموودهى نه نه سى كورپى ماليكه وه (رهزاي خواى لبييت) دهفه رمويّت : ((خَدَمْتُهُ ﷺ عَشْرَ سِنِينَ ، فَوَاللَّهِ مَا قَالَ لِي أَفْ قَطُّ ، وَلَا قَالَ لِي شَيْءٍ فَعَلْتُهُ : لِمَ فَعَلْتَ كَذَا ؟ وَلَا لِي شَيْءٍ لَمْ أَفْعَلْهُ : أَلَا فَعَلْتَ كَذَا ؟)) ۵۴ .

واته : ده سال خزمه تى پيغه مبهه ﷺ كرد جا سويند به خوا هه رگيز ناخ و ئوقى لينه كردم وه هه رگيز شتيكي پينه وتم كه كردبووم ، بوچى وات كرد ؟ وه بو شتيكيش كه نه مكرديّت ، خو زگه ئه وهت بكردايه .

وه دهفه رمويّت : ((كَانَ ﷺ أَجْوَدَ النَّاسِ ، وَأَجْمَلَ النَّاسِ ، وَأَشْجَعَ النَّاسِ)) ۵۵ .

۵۳ أخرجه البخاري (٦٦:٦ - فتح) ، و مسلم (١٨١٣:٤) .

۵۴ أخرجه البخاري (٤٥٦:١٠ - فتح) ، و مسلم (١٨٠٥:٤) .

واته : پیغمبر ﷺ سه‌خی ترین کهس بوو ، وه جوانترین کهس بوو ، وه نازا ترین کهس بوو .

وه ده‌فهرمویت : ((كَانَ رَسُولُ ﷺ أَحْسَنَ النَّاسِ خُلُقًا))^{۵۶}.

واته : پیغمبر ﷺ جوانترینی خه‌لک بوو له‌ره‌وشتدا .

وه فهرمووده‌ی عه‌بدوللای کوری عه‌مر (ره‌زای خویان لیبت) : ده‌لی : ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَكُنْ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا ، وَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ : ((خِيَارُكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا))^{۵۷}.

واته : بیگومان پیغمبر ﷺ نه‌ قسه‌ی خراپ و ناشرینی ده‌کرد و نه‌ بلاویشی ده‌کرده‌وه وه پیغمبر ﷺ ده‌یفهرموو : ((باشترینتان نه‌وه‌تانه‌ که زور خو ره‌وشتی جوانه)).

وه له‌فهرمووده‌ی نه‌بو سه‌عیدی خودریدا (ره‌زای خوی لیبت) : ده‌لی : ((كَانَ رَسُولُ ﷺ أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خِدْرِهَا ، وَكَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا عَرَفَتْهُ فِي وَجْهِهِ))^{۵۸}.
واته : پیغمبر ﷺ خوا ﷺ صیفه‌تی وابوو له‌ کچه‌ عازهبی ناو ده‌وار شهرمی زیاتر بوو وه کاتیک شتیکی پیناخوش بووایه به‌ده‌مووچاویدا ده‌مانزانی .

وه‌جگه‌ له‌مه‌ش که‌باسکردنیان زوری ده‌ویت .

بیگومان هه‌ر که‌سیک بیر له‌مه‌ بکاته‌وه‌ نه‌وپه‌ری سوودی لیوره‌ده‌گریت ، پاشان بیگومان نه‌مه‌ گه‌وره‌ترین هوکاره‌ که‌ خو‌شه‌ویستی به‌هیز ده‌کات له‌دلی موسولماندا بو پیغمبره‌که‌ی ﷺ وه‌ خو‌شه‌ویستی زیاتر بو پیغمبر ﷺ زیاده‌یه‌ له‌باوه‌ردا ، وه‌ نه‌م خو‌شه‌ویستییه‌ شوین که‌وتنی و کرده‌وه‌ی چاکیش به‌میرات ده‌گریت ، وه‌ نه‌مه‌ له‌گه‌وره‌ترین ده‌رگاو ریگاکانی هیدایه‌ته .

^{۵۵} أخرجه البخاري (۹۵:۶ - فتح) ، و مسلم (۴: ۱۸۰۲) .

^{۵۶} أخرجه مسلم (۳: ۱۶۹۲) .

^{۵۷} أخرجه البخاري (۱۰: ۴۵۶ - فتح) ، و مسلم (۴: ۱۸۱۰) .

^{۵۸} أخرجه البخاري (۶: ۵۶۶ - فتح) ، و مسلم (۴: ۱۸۰۹) .

وه بئگومان پيشهوا ابن القيم (په حمتی خواى لبييت) فرموده تى بۆ هيدايت چەند
هۆكارىك و چەند رېنگايه كى جوړاوجوړ هديه ، نهمهش له بهزهى پهروهر دگاره بۆ
بنده كانى ، له بهر جياوازی بیر و هوش و چار و ژوشيان ، وه فرموده تى لهو
هۆكارانه بیر كړدنه وه له حال و وه صفه كانى پيغمبر ﷺ وه نهمهش هۆكارى هيدايتى
هه نديك له خه لكه .

جا (په حمتی خواى لبييت) فرموده تى : له خه لكدا هديه هيدايت وهرده گريت به
شاره زايى و ناسينى به حالى پيغمبر ﷺ وه نهو هشى كه له سهرى دروست كراوه له
تهواوى په وشته كان و كرده وه كان و صيفاته كانى ، وه عاده تى پهروهر دگارش وايه
كه سيك سهر شوړ ناكات كه نهم وه صفانه و نهم كرده وانه په ننگى تيا دا دايته وه ،
له بهر زانستى به پهروهر دگار و ناسينى ، وه كه سيكيش سهر شوړ ناكات كه بهم
شيوازه بيت ، ههروهك دايكى باوهر داران خه ديجه (په زاي خواى لبييت) به
پيغمبرى ﷺ وت : ((أَبَشِرْ فَوَاللَّهِ لَنْ يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا ، إِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ ، وَ تَصْدُقُ
الْحَدِيثَ ، وَ تَحْمِلُ الْكَلَّ ، وَ تَقْرِي الضَّيْفَ ، وَ تُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ)) ٥٩ ٦٠ .

واته : پى فرمود : ((مژده ت لبييت هه رگيز پهروهر دگار سهر شوړ ناكات ،
چونكه تو خزمایه تى به جیده هیئت و له ووتۀ دا راستگو دهبیت و بارى نارۀ حتی خه لك
ده خه يته سهرشانی خو ت و ریز له میوان ده گريت و یارمه تى و كومه كى راستییه كان
ده كه يت)) .

وه شيخ ابن السعدى (په حمتی خواى لبييت) فرموده تى : له رېنگا كانى
پيوستیه كانى باوهر و هۆكاره كانى ، ناسينى پيغمبر ﷺ وه ناسينى نهو هشى كه نهو
له سهرى بووه له په وشته بهرزه كان و صيفاته تهواوه كان جا هه كه سيك به تهواوى
بيناسيت نهوا گومانی له راستى خو ی و راستى نهو هشى كه پى هاتووه له قورئان و

^{٥٩} رواه البخاري (٣٣:١ - فتح) ، و مسلم (١٤١:١) ، نهم فرموده به به شيكه له فرموده به كى دريژ .

^{٦٠} ((مفتاح دار السعادة)) (ص: ٣٤٠) ، و انظر أيضا (ص: ٢٢٢) .

دهمی دهیانوت جادوو کهره ، تو بهرامهر ناز و نيعمهت و چاکه‌ی په‌روه‌ردگار
 شيت نيت هه‌روه‌ك نه‌و نه‌فامانه ده‌لین ، وه بېگومان تو پاداشتيكي به‌رده‌وام و
 نه‌پراوت بو هه‌يه ، وه بېگومان به‌راستی تو له‌سه‌روو خوو ره‌وشتيكي به‌رزه‌وه‌يت .
 پيغمبه‌ر ﷺ گه‌وره‌ترین بانگخوازه بو باوهر له‌ صيفات و ناکاره جوانه‌کانيدا ، وه له
 وته رسته‌کانی و کرده‌وه راست و ره‌واکانيدا ، گه‌وره‌ترین و ته‌واوترین پيشه‌وايه ،
 هه‌روه‌ك په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی ده‌فهرمويت : ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
 حَسَنَةٌ ﴾ (١١) الاحزاب: ٢١ .

واته : به‌راستی پيغمبه‌ر ﷺ چاکترین نموومه‌ی ريك و پيكي و سه‌رمه‌شقه بو‌تان .
 وه په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی پيمان ده‌فهرمويت : ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا حَنِيدٌ وَمَا نَهَيْتُكَ
 عَنْهُ فَأَنْتَهُوَ ﴾ (٧) الحشر: ٧ .

واته : پيغمبه‌ر ﷺ چي پيدان و له‌چيدا فه‌رماني پي‌کردن نه‌وا جي‌ه‌جتي بکه‌ن وه
 له‌چيشدا ريگري لي‌کردن نه‌وا ئيوه‌ش لي دوور بکه‌ونه‌وه و مه‌يکه‌ن .
 وه به‌راستی خوی گه‌وره ده‌رباره‌ی خاوه‌ن هوش و نه‌قله‌کانی که تايه‌تی بوونه‌وه‌رانن
 ده‌فهرمويت ده‌لین : ﴿ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا : وَاتِه : په‌روه‌ردگار بېگومان ئيمه
 گويمان له بانگخوازيك بوو ، که پيغمبه‌ره ﷺ : يُنَادِي لِلْإِيمَانِ - بانگه‌ش‌ی ده‌کرد
 بو باوهر هيتان ، به‌وته‌ی و ره‌وشتی و کرده‌وه‌ی و دینه‌کی و وه به‌هه‌موو حالي
 ده‌يفه‌رموو : أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ﴾ (١١٣) آل عمران: ١٩٣ . باوهر پي‌تن به‌ په‌روه‌ردگارتان
 ئيمه‌ش باوهرمان هيتا باوهر پيك که گومان نه‌چيته ناوی ، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌يه پياو‌تي
 دادپه‌روه‌ر که هيچ ويستيكي نه‌بوو جگه له شوين كه‌وتنی راستی ، هه‌ر به‌وه‌نده‌ی که
 پيغمبه‌ری ﷺ بي‌نيايه ياخود وته‌يه‌کی بي‌ستايه يه‌کسه‌ر په‌له‌ی ده‌کرد بو باوهر هيتان

بنی ، وه گومانیشی نه ده بوو له په یامه کېدا ، به لکو زوړ به یان ته نها به بینینی ده مو چاوی
جوانی ده یزانی نه مه ده موو چاوی کی دروژن نییه))^{۶۱} .

^{۶۱} ((التوضیح البیان)) (ص: ۲۹، ۳۰) .

بیر کړنده وه له جوانیبه کانی ناینی ئیسلام

بېگومان ناینی ئیسلام هه مووی جوانیبه بیرو باوهړی راسترینی بیر و باوهړ و سوود به خشریانه ، وه ره وشته کانی جوانترین ره وشته کانه ، وه کړده وه کانی و یاسا کانی جوانترینی یاساو داد په روه رتریانه .

جا بهم روانین و تیرامانه گه وره و جوانه له جوانیبه کانی نهم ناینه ، په روه ردگار باوهړ جوان ده کات له دلی بهنده دا ، وه خوښه ویستی ده کات له لای ، هه روه ک بهو باوهړه منه تی داوه به سهر هه لېژارده ی دروست کراوه کانی بهم فدرمایشته ی که ده فهرمویت :

﴿ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ ﴾ (الحجرات: ۷) .

واته : به لām په روه ردگار بروای لا خوښه ویست کړدوون وه له نیو دلاندا رازاندویه تیه وه .

بویه باوهړ له دلدا له گه وره ترین شته خوښه ویسته کانه ، وه جوانترینی شته کانه ، وه به بونه ی نه وه وه بهنده شیرینی باوهړ ده جیژیت و دهستی ده که ویت له دلیدا و ناخیشی جوان ده کات به بنه ما کانی باوهړ و راستیه کانی ، وه نه دنامه کانی جهسته ش جوان ده بیت به کړده وه کانی باوهړ ۶۲ .

وه پشه وا ابن القيم (په همتی خوی لیبت) فهرموویه تی : ((کاتیک بیرتکرده وه و روانیت له حکمه ته جوان و دره وشاوه کان لهم ناینه توکمه یه دا و نهم میلله ته پاک و نهم شه ریعه ته موحه مه دیه دا که هیچ دیر و ووشه یه ک ناتوانیت به ته واوی باسی بکات و وه هیچ وه صفیک ناگات به جوانیبه که ی وه پیشنیاری هیچ کهس له هوشمه ندانیش نه گهر نه قللی هه ره هه موویان کو بیت ته له سهر نه قللی ناقل ترینیان به گویره ی نه قلله ته واو و

به‌رزه‌کان هەر ناتوانیت بگات به جوانیه‌که‌ی و شایه‌تی دان به‌گه‌وره‌یه‌که‌ی ، وه هیچ شه‌ریعه‌تیک نه‌هاتۆته دنیاوه ته‌واوترو گه‌وره‌تر بیت له‌م شه‌ریعه‌ته ، خۆی بۆ خۆی شایه‌ت و شایه‌تی بۆ دراوه ، به‌لگه‌یه‌و به‌لگه‌ بۆ هینراوه‌یه ، داواکار و به‌لگه‌شه ، وه نه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌به‌لگه‌وه نه‌هاتایه ئه‌وا خۆی به‌س بوو به‌ به‌لگه‌ و شایه‌ت و نیشانه که له‌لای په‌روه‌ردگاره‌وه‌یه)) ٦٣ .

هەر له‌به‌ر ئهمه‌یه که بیر کردنه‌وه له‌جوانیه‌کانی ئهم دینه و وه روانین له‌وانه‌ی که تیدا هاتوو له‌ فه‌رمانه‌کان و قه‌ده‌غه کراوه‌کان و بابته دانراوه‌کانی شهرع و یاساکان و په‌وشته‌کان و نادابه‌کان ، له‌ گه‌وره‌ترینی بانگخواز و پالنه‌ره‌کانه بۆ چوونه ناوی بۆ که‌سیک که باوه‌ری نه‌هینابیت ، وه بۆ زیاد بوونی باوه‌ری که‌سیک که باوه‌ری هه‌بیت به‌لکو که‌سیک بیر کردنه‌وه‌ی به‌هینر بیت له‌جوانیه‌کانی ئهم ناینه‌و وه پێه‌کانی دامه‌زراو بیت له‌ ناسینی و ناسینی جوانیه‌کانی و ته‌واویه‌تیکه‌ی و وه ناشیرینی ئه‌و که‌سه‌ی سه‌رپێچی بکات ، ئه‌وا ده‌بیت به‌ به‌هینرترینی که‌س له‌ باوه‌ردا و وه جوانترینان له‌ دامه‌زراویدا له‌سه‌ری و وه به‌هینرترینان له‌ ده‌ست پێوه‌ گرتنی . هەر له‌به‌ر ئهمه‌یه که پێشه‌وا ابن‌القیم (په‌حه‌تی خوای لیبت) فه‌رمویه‌تی : ((مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که که‌سه‌تایه‌ته‌کانی ئهم ئوممه‌ته‌و به‌هۆش‌ترینان و ژیرترینان ، کاتیک نه‌قل و هۆشیان شایه‌تی جوانی و گه‌وره‌یی و ته‌واوی ئهم دینه‌ی دا ، وه شایه‌تی ناشیرینی و که‌می و که‌م نرخ‌ی ئه‌وانه‌ی دا که سه‌رپێچی ده‌که‌ن ئه‌وا باوه‌ر و خۆشه‌ویستی باوه‌ر تیکه‌لی خۆشی ناو دلایان بوو ، جا بۆیه نه‌گه‌ر سه‌رپشک بکری‌ت که بخری‌ته ناو ئاگره‌وه یاخود نایینکی تر هه‌لبژیری‌ت ئه‌وا هه‌لدانه ناو ئاگر و لی‌کردنه‌وی ئیسکه‌کانی هه‌لده‌بژیری‌ت له‌بری گۆرینی ئایینه‌که‌ی ، وه ئهم وینه‌یه‌ش هی ئه‌و که‌سانه‌یه که پێه‌کانیان جینگیر بووه له‌ باوه‌ردا ، وه دوورترینی که‌سن له‌

٦٣ ((مفتاح دار السعادة...)) (ص : ٣٢٤) ، وانظر أيضا (ص : ٣٢٨) وما بعدها .

هه‌لگه‌پانه‌وه له دین ، وه پاسترینیان به دامه‌زراوی له‌سه‌ری هه‌تا رۆژی گه‌شته‌وه به پهره‌ردگار)) ٦٤ .

وه شایه‌تی لی‌ره‌دا بۆ ئه‌و وته‌یه‌ی که پێشه‌وا ابن القیم (ره‌حه‌تی خ‌وای لی‌یت) فه‌رمو‌ی - ئه‌م فه‌رمو‌وده‌یه‌ی ئه‌نه‌سی کو‌ری مالی‌که (ره‌زای خ‌وای لی‌یت) : که ده‌فه‌رمو‌یت : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمو‌یه‌تی : ((ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ، وَ أَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا اللَّهُ ، وَ أَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ)) ٦٥ .

واته : سێ شت هه‌یه هه‌ر که‌سی‌ک تیا‌دا بی‌ت ئه‌وا شیرینی ئی‌مانی ده‌ست که‌وتو‌وه ، که خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ خۆشه‌ویستر بی‌ت له‌لای له‌هه‌موو شتێک ، وه خه‌لکی خۆش بو‌یت خۆشی نه‌و‌یت ته‌نها له‌به‌ر خوا نه‌بی‌ت ، وه بێ ناخۆش بی‌ت که بگه‌رپێته‌وه بۆ کو‌فر و بی‌اوه‌ری هه‌روه‌ک چۆن بێ ناخۆشه‌ که هه‌لبه‌درپێته‌ ناو ناگه‌ره‌وه .

ئانه‌وه‌یه که شیرینی باوه‌ری چه‌شتو‌وه ، وه خۆشیه‌که‌ی تیکه‌لی ره‌شیه‌کانی ناو دل‌ی بو‌وه ، وه بو‌وه به‌ رۆشنایی و نور بۆی ، وه ئارامی پێگرتو‌وه تووندترین ئارامی ، نزیک نییه‌ دوای ئه‌وه که بگه‌رپێته‌وه بۆ کو‌فر و گو‌م‌رای و شو‌ین که‌وتنی هه‌واو گو‌مانه‌ درۆکان ، به‌ل‌کو له‌ چه‌سپاو‌ترین خه‌ل‌که له‌ باوه‌ردا وه توندترینیانه له‌ دامه‌زراوی ده‌ست پێوه‌ گرتی‌دا ، وه به‌هێزترینیانه له‌ په‌یوه‌ندی به‌ خ‌وای خ‌ۆی و دروستکاریه‌وه چون‌که چۆته‌ ناو ئیسلامه‌وه به‌ زانست و متمان‌ه و ناسینه‌وه ، به‌هاو جوانی و پاکیتی ئیسلامی ناسیوه ، وه جیاوازیه‌کانیشی له‌ دینه‌کانی تر ، بۆیه‌ رازی بو‌وه بێ که ببی‌ت به‌ دین بۆی ، وه هۆگر ده‌بی‌ت بێ به‌ به‌هێزترینی هۆگری ، چۆن دوای ئه‌مه‌ ویستی گۆرینی ده‌بی‌ت ، یان ده‌به‌و‌یت ر‌ووی خ‌ۆی لی‌وه‌ر گێرپیت ، یاخود به‌و‌یت که لاجی‌ت له‌سه‌ری و بی‌گۆرپیت .

٦٤ ((مفتاح دار السعادة)) (ص : ٣٤٠، ٣٤١) .

٦٥ أخرجه البخاري (١ : ٦٠ - فتح) ، و مسلم (١ : ٦٦) .

هەر له‌بەر ئەمەیه‌ی بێگومان له‌ سووده‌ گه‌وره‌ ده‌ره‌یتراوه‌ کان له‌م فهرمووده‌یه‌ نه‌وه‌یه‌ که
 ده‌ژمێریت به‌ به‌لگه‌یه‌ک له‌ به‌لگه‌کانی نه‌هلی سوونه‌ و جه‌ماعه‌ له‌سه‌ر زیاد بوونی
 باوه‌ر و که‌مبوونه‌وه‌ی ، وه‌ جیاوازی نه‌هلی سوونه‌ و جه‌ماعه‌ تیایدا ، هه‌روه‌ک باوکم
 فهرموویه‌تی (خوا بیاریزیت) : ده‌باره‌ی تیگه‌یشتنی ئەم فهرمووده‌یه‌ و نه‌وه‌شی لێی
 ده‌رده‌یه‌یت - وه‌ چهند شتێکی باس کردووه‌ یه‌کیک له‌وانه‌ - له‌م فهرمووده‌یه‌دا
 به‌لگه‌ هه‌یه‌ له‌سه‌ر جیاوازی خه‌لکدا له‌ باوه‌ردا ، وه‌ باوه‌ر زیاد ده‌کات به‌ گوێرایه‌لی
 فه‌رمانه‌کانی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ وه‌ که‌میش ده‌کات به‌ تاوان ، وه‌ هه‌ر که‌سیک
 نه‌و سی ئاکاره‌ی فهرمووده‌که‌ی تیا‌دا بێت نه‌وا شیرینی باوه‌ری ده‌ست که‌وتوووه‌
 به‌پێچه‌وانه‌ی غه‌یری خۆی ^{٦٦} .

^{٦٦} ((عشرون حدیثاً من صحیح البخاری دراسة أسانیدها و شرح متونها)) للوالد الکریم الشیخ عبد المحسن العباد ، حفظه
 الله و رعاه (ص : ١٦٨) .

خویندنه‌وی ژبانی پیشینه‌ی نهم نومته

بِنگومان پیشینه‌ی نهم نومته : هاوہلانی پیغمبرو ﷺ شوین که‌وتوانی خه‌لکی سهره‌تای به‌که‌می نیسلام بوون ، نه‌وان چاکترینی سده و پاریزهری نیسلام و ریشاندهری مروفه‌کان و شیرى کۆسپه‌کان بوون و خه‌لکی ناماده بوو بوون له جیگه گه‌وره و نارہ‌حتیه‌کاندا وه هه‌لگری نهم دینه و گوازه‌ره‌وی بوون بۆ نه‌وانه‌ی له‌دوای نه‌وانه هاتن له جیهاندا ، به‌هیزترینی که‌س بوون له باوه‌ردا دامه‌زراو ترین بوون له زانستدا و چاکترین بوون له دلدا و پاکترین بوون له نه‌فسدا ، وه تایبته کراوه له ناویشیاندا هاوہلانی پیغمبر ﷺ (ره‌زای خویان لیبت) نه‌وانه‌ی که په‌روه‌ردگار شهره‌ف مهن‌دی کردن به‌بینی پیغمبر ﷺ وه ناز و نیعمته داری کردن به‌به‌روانین بۆ شه‌وقی ، وه ریزداری کردن به‌بیستی ده‌نگی و نارامی به‌وته‌کانی ، وه نایینان لیوه وه‌رگرت به‌پاراوی و نه‌رم و نیانی ، وه دلیان به‌هویه‌وه دامه‌زرا و نه‌فسیشیان پی نارام بوو وه دامه‌زران له‌سه‌ری وه‌ک دامه‌زراوی کیوه‌کان .

وه به‌سه له روونکردنه‌وی گه‌وره‌یی نه‌واندا که په‌روه‌ردگار به‌م فه‌رمایشته‌ی بیان ده‌فه‌رمویت : ﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ ﴾ (۱۱۰) آل عمران : ۱۱۰ .
واته : هاوہلآن (ره‌زای خویان لیبت) چاکترینی گه‌له‌کانن ، وه سوود به‌خشرینی خه‌لکن بۆ خه‌لک .

وه له " صه‌حیحی پیشه‌وا موسلیما " له نه‌بو هوره‌یره‌وه (ره‌زای خوی لیبت) ده‌فه‌رمویت : پیغمبرو ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((خَيْرُ أُمَّتِي الْقَرْنُ الَّذِي بُعِثْتُ فِيهِ ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ...)) ٦٧ .

٦٧ صحیح مسلم (۱۹۶۴:۴) و أخرجاه في ((الصحيحين)) من حديث عمران بن حصين بلفظ : ((خير أمتي قرني ، ثم الذين يلونهم)) : البخاري (۳:۷ - فتح) ، و مسلم (۱۹۶۴:۴) .

واته : ((چاکرینی نومته کم نهو سدهديه که تيايدا نيردراوم ، پاشان نهوانه ی که بهدواياندا دين)) .

جا هر که سينک بيربکاته وه له حالي نهو کۆمهله ههلبژارديه وه ژيانيان بخوينيته وه و چاکه کانيان بزانيت وه بيربکاته وه له وهی که له سهری بوون له خوړه وشتيکی گه وه وه جوان (واته له سهر رپيازی پيغه مبهري خوا ﷺ) وه پابند بوون به پيغه مبهري گه وه و پيرۆزه وه ﷺ وه له سهر پيمان بۆ باوه و ترسان له تاوان و سهرکشی و خوڤاراستن له رووپايی و دوو رووی ، وه رووکردنه گوپرايه لی و پيشپرکيکردن له کاری چاکه جا پروانه به ووردی له حاليان و بههيزی باوهريان و پتهوی بهندايه تيان بۆ پهروهردگار و بهتنگه وه چوونيان بۆ سهر گوپرايه لی پهروهردگار و پشتکردنيان له دونيای له ناو چوو وه رووکردنيان بهرو دوا روژی بی کوتايی ، چونکه له ماوهی نهو بيرکردنه وه و روانينه له سهر هندیك برگه له جوانينه زۆره کان له وه صفکانيان مرۆفه کان راده گريت و بانگیان ده کات بهراستی شوین کهوتنيان و خوشه ويستی خو رازاندنه وه به صيفاته کانيان و يادکردنه وه يان يادکردنه وه ی بهندايه تيه بۆ پهروهردگار ئينجا بيرکردنه وه ی حاليان باوه بههيز ده کات و دلّه کان روژن ده کاته وه ، ئای چهند جوانه که بيژراوه : كَرَّرَ عَلَيَّ حَدِيثُهُمْ يَا حَادِي فَحَدِيثُهُمْ يَجْلِي الْفُؤَادَ الصَّادِي .

دووباره ی بکهروه به سهرمدا باس و خواستيان نهی نهو کهسهی ههيران بۆ و شتر دهليت چونکه باس و خواستيان دلی تينو روژن و پاراو ده کات .

وه جينگهی بيرکردنه وه و بهدوادا گهړان له ژيان و ههواله کانی نهو کۆمهله ههلبژارديه وه سوود وهرگرتن لهوانه ی که به سهحيی له پهرتوو که کانی ميژوو و زوهد و وهرع چهند کتييکی تر دا هاتوو ، جا نهو بيرکردنه وه و تيرامانه جوانترين چواندن بۆ خاوه نه که ی به ميراث ده گريت لهو کۆمهله ، ههروهک شيخ الإسلام ابن تيمية : (پهحمتهی خوی لييت) دهفهرمويت : (وَمَنْ كَانَ بِهِمْ أَشْبَهُ كَانَ ذَلِكَ فِيهِ

أَكْمَلُ^{٦٨} : واته : هەر كهسێك زیاتر لهوان بچیت ئەوا هه مان خۆشه‌ویستی و به‌ندایه‌تیکردنی ئەوانی تیا دایه بۆ خوای پەرورده‌گار^{٦٩}.

وه پێغه‌مبەریش ﷺ ده‌فه‌رمویت : ((مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ)) .

واته : هەر كهسێك خۆی بشو به‌یتێك به‌گه‌لیك ئەوا له‌وانه .

جا ئەوانه‌ی كه له‌پێشه‌وه رابوو ده‌ره‌مه‌موویان باوه‌ر زیاد ده‌كه‌ن و به‌هێزی ده‌كه‌ن ، وه‌ ده‌ره‌مه‌موویان به‌ پله‌ پله‌ له‌ژێر زانستی شه‌رعیدان ئەوانه‌ی كه وه‌رگیراون له‌ قورئان و سوونەت و ئەوه‌ی كه پێشینە‌ی ئەم ئۆمه‌ته له‌سه‌ری بوون .

پاشان زانسته‌كانی تر جگه‌ له‌ زانستی شه‌رعی وه‌ك زانستی پزیشکی و ئەندازیاری و هه‌ساره‌ ناسی و ژمێریاری و خۆراك ناسی و جگه‌ له‌مانه‌ش له‌ زانسته‌كانی تر كه له‌سه‌رده‌می نوێدا فراوانه‌ له‌به‌رده‌ست خه‌لكدا كه زیاتر له‌ پێژه‌ی خۆی گوێی پێده‌دریت و هه‌ولێ بۆ ده‌دریت ، هه‌تا زۆریك له‌وانه‌ی كه گوێی زۆر پێده‌ده‌ن و هه‌ولێ بۆ ده‌ده‌ن خه‌ریك و بێ ناگا بوون له‌ فێربوونی پێوستیه‌كانی دین و ئەو كاره دیار و رۆوانه‌كانی كه پێوستن بزانریت ، وه‌ هه‌روه‌ها ئەو زانسته‌كانی تر كاریگه‌ریه‌کی زۆر و دیاری هه‌یه‌ له‌ زیاد بوونی باوه‌ر بۆ كهسێك كه خۆی خه‌ریك بكات پێوه‌ی و گوێی پێ بدات بۆ به‌ده‌ست هێنایی ئەگه‌ر نیاز و نیه‌تی پاك و ویستی راست و دووری له‌ هه‌وا و ئاره‌زوو بیت .

وه‌ چه‌ند له‌ پیاوان باوه‌ری هێناو زیادی كرد به‌ بۆنه‌ی خه‌ریكبوونی به‌ پزیشكیه‌وه و وه‌ستانی له‌سه‌ر كاره‌ سه‌ر سوور هێنه‌ره‌كانی پەرورده‌گار و ووردی كاره‌كانی له‌ درووستكردنی مرقه‌كاندا ، وه‌ ئەوه‌شی كه تیايدا دای رشتوه‌ له‌ سه‌رسوور هێنه‌ره‌كانی بوونه‌وه‌ر وه‌ ووردی كاره‌كانی ئەوه‌ی كه هۆشه‌كان تووشی سه‌رسوور هێنان ده‌كات و خاوه‌ن ئەقله‌كان تووشی سه‌ر لێشیوان ده‌كات .

^{٦٨} ((العبودية)) (ص : ٩٤) .

^{٦٩} له‌به‌رگرتگی و ته‌واوكاری بۆ قسه‌كه‌ی پێشه‌وامان شه‌یخی ئیسلام پێمخۆشه‌ قسه‌ جوانه‌كه‌ی وه‌كو خۆی بێم پێچراندن ((العبودية شيخ الإسلام ابن تيمية (ص: ٤٦) - وهذا كانت محبة هذه الأمة لله أكمل من محبة من قبلها وعبوديتهم لله أكمل من عبودية من قبلهم وأكمل هذه الأمة في ذلك أصحاب محمد صلى الله عليه وسلم ومن كان هم أشبه كان ذلك فيه أكمل فأين هذا من قوم يدعون المحبة.))

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ (٤) التین: ٤ .

واته : سویند بهو شتانهی که له پېشوه پروهردگار باسی کردووه بیگومان نیمه نادهم و نهوهمان درووست کردووه له جوانترین شیواز .

﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ (٣) التغابن: ٣ .

واته : به جوانترین شیوه وینهی کیشاون و سهره نجامیش ههر بولای نهوه .

﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (٢١) الذاریات: ٢١ .

واته : ههروهه له نهفسی خوشتاندا چهندين پهنه و حکمهت ودانایی ههیه که بهلگه لهسهر تاک و ته نیایی پروهردگار وه بهلگه شه لهسهر نهوهی که پروهردگار بوونهوهی به بهلاش و خوړایی دروست نه کردووه .

وه ههروهه ها خه ریکبوون به کوی زانسته کانی تر که باوهړی مرؤفه کان زیاد ده کات به گوړه ی بیر کردنه وهی و تیرامانی و گهړانی بو به دهست هیتانی راستی ، وه کاره کان لهسهره تاو کو تاییدا به دهستی پروهردگاری پاک و بیگهرده ، وه ههر که سیک نهو بیه ویت رینمووی ده کات بو ریگهی راست .

پاشان بیگومان هم زانستنه کاریگه ری لهسهر زیاد بوونی باوهړ نابیت بهوه نه بیت که خاوه نه کانیاں بیر بکه نهوه و تیرامین له نیشانه و بهلگه پروون و ناشکراکانی پروهردگار ، جا نه گهر کاتیک نهو زانستنه بیر کردنه وه و تیرامانی له دهستدا نهوا نهو سووده روژنه و بهروبوومه گه وړه به له دهست ده دات ، وه سوود به خاوه نه کهشی ناگه یه نیت نهو سووده ی که ده گهړته وه بو باوهړی به زیاد بوون و به هیزبوون و دامه زراوی .

وه نه مهش پیویتی بیر کردنه وه و تیرامان بو پروون ده کاته وه له نیشانه کانی پروهردگار و درووستکراوه کانیدا ، وه هوکاری دوومه له هوکاره کانی زیاد بوونی باوهړه که باسی هم به شه شه که دیت .

بیر کردنه وه له نیشانه گهردونیه کانی پهروهردگار

بینگومان بیر کردنه وه له گهردووندا و پروانین له درووستکراوه جؤراوجؤره سهر سوورپهینه کانی خوادا له ناسمان و زهوی و خؤر و مانگ و ههساره کان و نهستیره کان و شهو و رۆژ و کیوه کان و درهخته کان و دهریا و پرووباره کان و جگه له مانهش له درووستکراوه کانی پهروهردگار له ژماره نایهت ، له گهرهترینی بانگهشهی باوهر و وه له سوود بهخشرینی هۆکاره کانی بههیزبوونی .

بیربکه ره وه له درووستکردنی ناسمان وه چاو بگێره تیایدا جار له دوای جار ، چۆن دهیبینی له گهرهترینی نیشانه کانه له بهرزی و بلندى و فراوانی و جیگیدا بهشیوهیهك بهرز نابیته وه وهك ناگر وه داش نابەزیت وهك پارچهو كهل و پهلی قورس وه نه كۆله كهی له ژێردایه نه په یوه نندیشی به سهروشیوه ههیه ، بهلكو راگیراوه به توانا و دهسهلاتی خودا ، پاشان بیربکه ره وه له رێکیكهی نه شەق بوون و نه چال و چۆلی نه لارولویری تێدایه .

پاشان بیربکه ره وه له وه رنگهی كه له سههری دانراوه ، كه جوانترین پهنگ و بههیزترینیانه له گهڵ گونجاویدا له گهڵ چاودا .

وه بیربکه ره وه له درووستکردنی زهوی و چۆنیهتی درووستکردنی ، دهیبینی له گهرهترینی نیشانه کانی به دیهینه ره کهیهتی پهروهردگاری پاك و بینگهرد درووستی کردووه کردویتی به راخهر و لانکه و بیسه ، وه ملکهچی کردووه بۆ بهنده کانی ، وه رۆزی و خۆراک و ژبانیانی تیادا گیراوه ، وه چهند رێگای تیادا داناوه بۆ نهوهی بین و برۆن پێیدا بۆ پێوستیه کانیان و کار و کردهوه کانیان ، وه دايمه زراندهوه به کیوه کان وهك میخ دایکوتیهو بۆ نهوهی بیپارێزیت وه نه ملاولا و له رزه به بوونه وه ره کانی سهری نه کات ، وه جه مسهره کانی فراوان کردووه و بهشیوهی هیلکهی درێژی کردۆتهوه و

پاځستووه و فراوانی کردووه له لاکانییهوه وه کردویهتی به جینگای کۆبوونهوه بۆ زیندووهکانیان دهیان گریته خۆی لهسەر پشټی مادمم زیندووبن ، وه ههروهها کردویتی به جینگای کۆبوونهوه بۆ مردووهکانیان ، دهیان گریته خۆی له ناو خۆیدا کاتیك دهمرن ، بۆیه پشټی نیشتمانه بۆ زیندووهکان وه ناویشی نیشتمانه بۆ مردووهکانیان .

پاشان پروانه بۆ زهوی دهییڼی وشك و مردوو ملکهچه ، وه کاتیك پهروهردگار بارانی بهسهردا دهباریڼیت بهجوله دیت و نهژیتهوه و گهشه دهکات و سهوز دهیڼت و له ههموو جوړه گزوگیایهکی جوان دهرویت ئینجا سهرسوړهینه ترینی سهوزایی دهردهکات له پروانین و دهرهاتیدا خوشحالهکهره بۆ نهوانهیی لښی دهروانن وه سهخیشه بۆ نهوانهیی دهستی بۆ درېژبکهن (واته - بیانهویت لښی بکهنهوه) .

پاشان بیربکهروه پهروهردگار چۆن نهملاولاکانی زهوی راگرتووه به کپوه دامهزراوه بلنده پتهوهکان ؟ وه چۆن دایمهزراندوون بهجوانترینی دامهزراندن ؟ وه چۆن بهرزی کردوونهتهوه وه کردویهتی به پتهو ترینی بهشی سهر زهوی ، لهبهر نهوهی تیک نهشکیت به درېژایی زهمان و یهک بهدوا یهکی باران و با بهسهریدا ، بهلکو به وردترین شیوه دروستی کردووه و به باشترینیش دایناوه ، وه تیایدا دایناوه چهندین سوود و کانزا و کانی .

پاشان بیربکهروه لهو ههوا نهرم و نیانه راگیراوهی نیوان ناسمان وزهوی ههستی پی دهکریټ به بۆنهیی ههستی لیدانهوه لهکاتی ههلهکردنیدا ههست بهبوونی دهکریټ بهلام خۆی نابیریت ، دهشگهپریت لهنیوان ناسمان و زهوی ، وه بالندهکانیش به نهلقه نهلقه به بالهکانیان تیایدا دهگهړین ههروهك نازهله ناوییهکان له ئاودا مهله دهکهن ، وه لاکانی و شهپولهکانی دهجوولینهوه لهکاتی ههلهکردنیدا ههروهك شهپۆلی دهریاکان دهجوولینهوه .

پاشان بیربکهروه چۆن پهروهردگار بهو بایه ههوریکی ملکهچ بهدی دههینیت له نیوان ناسمان و زهویدا که دهیان بزویڼیت و بلاویان دهکاتهوه پاشان نیوانیان یهک دهخات و ههنیکیان جوت دهکات به ههندیکیانهوه ، پاشان با مۆتوربهیی دهکات ، نهو

موتور به یه‌ی که په‌روه‌ردگار ناوی لینه‌وه به (لَوَاقِح) ، پاشان په‌وانه‌ی ده‌کات بو سهر جینگای خو‌ی بو نه‌و زه‌ویه‌ی که پیوستی پیسه‌تی ، جا کاتیک هه‌وره‌که له‌سهر و نه‌وزه‌ویه‌وه وه‌ستا که پیوستی به‌ ناوه‌ بارانی لیوه‌ باری به‌سهریدا نه‌وا په‌روه‌ردگار بایه‌که له‌ به‌رگه‌ هه‌وادا بو نه‌و هه‌وره‌ ده‌نیریت و بلاوی ده‌کاته‌وه ، بو نه‌وه‌ی نه‌و بارانه‌ هه‌مووی به‌یه‌که جار له‌و هه‌وره‌ نه‌باریت و زیان به‌و جینگایه‌ بگه‌یه‌نیت و کاوی بکات ، هه‌تا نه‌و زه‌ویه‌ تیر ناو ده‌بیت پیوستی خو‌ی وه‌رده‌گریت له‌و بارانه ، ئینجا په‌روه‌ردگار لی ده‌گریته‌وه ، نه‌ویه‌ ناو داشته‌ و تیر ناوی زه‌وی هه‌لگیراوه له‌سهر پشتی باکان .

پاشان بیربکه‌روه‌ له‌و ده‌ریایانه‌ی که ده‌وری زه‌وی و ولاتانیان داوه‌ نه‌و ده‌ریایانه‌ی که به‌شیکن له‌ زه‌ریای گه‌وره‌ به‌کزی زه‌ویدا بلاو بوونه‌ته‌وه ، هه‌تا وشکانی زه‌وی و کتیه‌کان شاروشاروچکه‌کان له‌چاو ناودا هه‌روه‌که دورگه‌یه‌کی بچکوله‌ وایه له‌ناوه‌راستی ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌دا ، وه‌ پاشماوه‌ی زه‌ویش غه‌رقی ناوه ، نه‌گه‌ر وه‌ستان و راگرتنی په‌روه‌ردگاری بالاده‌ست نه‌بوايه به‌ توانا و ده‌سه‌لاتی بو ناو نه‌وا ناو سهر زه‌وی پرده‌کرد و سه‌رده‌که‌وته سهر هه‌مووی .

وه‌ بیربکه‌روه‌ له‌ شه‌و و رۆژ که له‌ سهر سوپه‌ینه‌ر ترین نیشه‌نه‌ی په‌روه‌ردگارن ، چۆن شه‌وی کردووه‌ به‌ پۆشاک و مایه‌ی هه‌وانه‌وه‌ و ئارامی جیهان داده‌پۆشیت و جو له‌کان تیایدا ده‌وه‌ستیت ، وه‌ نازه‌له‌کان ده‌گه‌رینه‌وه‌ لانه‌کانیان ، وه‌ بالنده‌کان ده‌گه‌رینه‌وه‌ هیلانه‌کانیان ، وه‌ رۆحه‌کان ئاسووده‌ ده‌بن و ده‌حه‌وینه‌وه‌ له‌ ناره‌حه‌تی کۆشش و هیلای ، هه‌تا نه‌وکاته‌ی رۆحه‌کان ئارامی و ئاسووده‌یی و سه‌هوتی خو‌یانی لیوه‌ وه‌رده‌گرن ، جا کاتیک به‌دییه‌نه‌ر و شق که‌ری شه‌و له‌ رۆژ که په‌روه‌ردگاره‌ هیز و زه‌رباز دینیت که‌ مژه‌ده‌ده‌ری رۆژه‌ نه‌وا نه‌و تاریکیه‌ تیک ده‌شکینیت و په‌رت په‌رتی ده‌کات وه‌ لای ده‌بات له‌سهر جیهان جا نه‌وانیش (واته : مروقه‌کان) ده‌بینن ، جا ئیز رۆح له‌به‌ران بلاو‌دوبنه‌وه‌ و ده‌رۆن بۆلای بژپوی و کاره‌کانیان و بالنده‌کانیش له‌ هیلانه‌کانیان ده‌رده‌چن .

ئای لەو زیندوکردنەوێهێ که بەلگە و نیشانیە لەسەر توانا و دەسەلاتی پەرورەدگار لەسەر بەلێنی گەورە (که قیامت و زیندوکردنەوێهێ) .

وێهێ بێرێکەرەوێ لە بار و دۆخی خۆر و مانگ وەلە هەلھاتن و ئاوا بونیاندا بۆ دامەزراندنی هەردوو ولاتی شەو و رۆژ ، ئەگەر هەلھاتنی ئەوان نەبایە ئەوا کاری جیھان بەتال و مایە پووج دەبوو ، وێ چۆن خەلکی هەولێ بژێویان دەدا وێ چۆن هەلسوکهوتیان دەکرد بۆ کارەکانیان ئەگەر ژیان هەمووی تاریکستان بویە لەسەریان؟ وێ چۆن خۆش بەخت دەبوون بەژیان لەگەڵ نەبوونی ڕووناکی ﴿ نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي

السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا مُنِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۡ أَرَادَ أَنۡ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝﴾ الفرقان: ۶۱ : ۶۲ .

واتە : بەرز و بلندە ئەو پەرورەدگارە کە چەندین ئەستێرە درەوشاوێ لە ئاسماندا داناو و جێشین کردوو وێ چرایەکی پرشنگدار (خۆر) وێ مانگیکی ڕۆشنیشی تێدا داناو بۆ ڕووناکی شەو و رۆژ - وێ هەر ئەو پەرورەدگارە کە شەو و رۆژی جێشین کردوو و بەنۆرە بەدوای یە کەدا دین ، جا ئەمانە بۆ کەسیکە کە بێرێکەرەوێ تیااندا یاخود سوپاس گوزار بێت .

وێ بێرێکەرەوێ لە درووستکردنی گیانلەبەر لەسەر جیاوازی صیفەتەکانی و چەشن و شیوەیان و چۆنیەتەکیان و سوودەکانیان و ڕەنگەکانیان و وێ ئەو شتە سەرسۆرھێنەرە کە تیااندایە ، تیااندایە لەسەر سک دەروات ، وێ تیااندایە لەسەر هەردوو قاجی دەروات ، وێ تیااندایە لەسەر چوار بێ دەروات ، وێ تیااندایە قاجی بۆ کراوە بە چەك و تفاق وێ خاوەن چنگەکان ، وێ تیااندایە دەنوکی بۆ کراوە بە چەك و تفاق وێ دال و هەلۆ و قەلە ڕەش ، وێ تیااندایە دانەکانی بۆ کراوە بە چەك و تفاق ، وێ تیااندایە شاخەکانی بۆ کراوە بە چەك و تفاق بەرگری پێدەکات لەخۆی .

وێ بێرێکەرەوێ و پەند وەرێگرە بەگشتی لە دانانی ئەم جیھانە و گونجاندنی بەشەکانی و رێکخستنی لەسەر جوانترین پزۆیم و یاسا هەموو ئەمانە بەلگەییە لەسەر تەواوی

دهسه لاتی به دیهینه ره که ی و تهواری زانستی و وه تهواری حیکمت و ووردبینیه که ی، کاتیک تۆ بیرتکرده وه له م جیهانه دهیینیت وهک مالتیکی ناماده کراو له هه موو نه و که ره ستانه ی که پتویستی ، ناسمان سه قفیکی بهرز کراوه یه به سه رییه وه ، وه زه ویش لانه و جتی نارامی و ناسووده ییه ی راخراو لانه کی جیشینه کانیتی ، خۆر و مانگیش دوو چران هه لدین تیایدا ، وه نه ستیره کانیش وهک گلۆپ و جوانکاری وان بۆی وه ریتیشاندهر و به لگه ن بۆ که سیك که بیه ویت به رینگاکانی ئهم ماله دا بروات ، وه گه ههر و کانزا هه لگه راره کان وهک زه خیره و بهروبوومه ناماده کراوه کان تیایدا ههر یه کیك له مانه بۆ دۆخی گونجاوی خۆی ده بیست ، وه ده رکه وتنی گژو گیاو سه وز بوونیان ناماده کراوه بۆ پتویستی خۆی ، وه جووری نازه له کان به کار ده هیتین بۆ بهرژه وه ندیه کان ، تیایدا یه بۆ سواربوونه ، وه تیایدا یه بۆ شیره ، وه تیایدا یه بۆ گوشته که ی ، وه تیایدا یه بۆ پۆشاک ، وه تیایدا یه بۆ درووستکردنی شتومه ک و پیدایستی ، وه تیایدا یه بۆ پاسه وانی ، وه پهروه ردگار مرۆفی سه رپشک کردوه وهک پادشایه کی ده ست والّا کراو ئاله و دنیا گونجاوه ی که تیایدا یه ، که هه لسوو که وت بکات به ئیش و کاره کانی ، جا ئاله مانه دا گه و ره ترین و به هیترین به لگه هه یه له سه ر درووستکاریکی زانای دانای ووردبین که پهروه ردگار ، نه و پهروه ردگاره ی که ریزی له بهنده کانی ناوه به جوانترین ریز ، وه درووستکردنیانی ریکخستوه به جوانترین ریکخستن .

به لکو بیربکه ره وه و په ند وه ربگره به شیوه یه کی تایه ت له درووستکردنی خۆت له لایه ن پهروه ردگاره وه نه ی ناده میزاد ، وه بیربکه ره وه له سه ره تای درووستکردنت و ناوه راستی و کو تایه که ی بروانه به چار و وونی بۆ سه ره تای درووستبوونت له تنوکیك له ئاوکیکی بترخی پس ، چۆن پهروه ردگاری هه موو خواکان^{۷۰} له نیوان بربره کانی پشتی پیاو و سنگی ژندا ، به ملکه چی بۆ دهسه لاتی پهروه ردگاری ، له سه ر ته سکی

^{۷۰} مه به ست به خواکان خوا به ئاله کانه چونکه ههر خوا به ک مرۆف په رستشی بۆ بکات جگه له الله نه وه بوچ و به ئاله - وه رگیز .

رېنگای و جیاوازی رپر وه کانی ههتا گه یانیه جینی جینشینی و شوی کۆبوونه وهی ، وه
چۆن پهروه ردگار ته بایی و کۆکی دروست کردوه له نیوان نیر و میدا ، وه
خۆشه ویستی خستوته وه نیوانانه وه ، وه چۆن رپکی خستون له رپگهی ئاره زوو وه
خۆشه ویستی بۆ کۆبوونه وه ، که ئانه وهیه هۆکاری دروسبوونی منداڵ و پیکهینانی ،
وه چۆن هاوسهنگی کۆبوونه وهی له نیوان نهو دوو ئاوه دا سهنگاندوه له گهڵ دووری
ههیه که یان له هاوه له کهی ، وه رپی پیکردوون و هیناونی له قولایی دهاره کان و
ئیسکه کانه وه ، وه کۆیکردوونه ته وه له یهك جیگه دا ، جا نهو جیگه یه بۆ نهو دوو ئاوه
کراوه به جیگایه کی پتهو و تۆکمه ، ههوا ی پیناگات ههتا خرابی بکات ، وه سه رماشی
ناگاتی تا بیهستی ، وه هیچ شتیکی تووش نایهت ، پاشان نهو تۆکه ئاوه سپیه رۆشنه
ده بیته به پارچه خوینیکی سووری مه یله و رهش ، پاشان ده بیته به پارچه گۆشتیک ،
به پتجه وانیهی پارچه خوینه که له رنگ و بونیته و شیوهیدا ، پاشان ده بیته به
ئیسقانیکی رووت که پۆشاک یه هیچ پتیه نییه (واته : نه گوشت و نه پیست) جیاواز
له پارچه گۆشته که ی پتیشو له شیوه و بونیته و نه اندازه و رهنگیدا ، وه ههروه ها
یهك به دوا ی یهك چینه کانی دروست بوونی ئاده میزاد تپهر ده بیته ههتا ده رده چیت بهو
شیوه یه کی که پهروه ردگار شیوه ی کیشاوه له سه ری ، جا گوی و چاو و دهم و لووت
و سه رجهم کونه کانی تری بۆ ده کاته وه ، وه ههردوو دهسته کانی و قاچه کانیشی بۆ
دریژده کات ، وه سه ری دهسته کانی و قاچه کانی بۆ به شده کات به په نجه ، پاشان سه ری
په نجه کانیش بهش ده کات به سه ری په نجه ، وه ئیسکه کانی ناوه وه شی رپکخستوه هه
له دل و گه ده و جگهر و سپل و سی و رهحم و میزه لدان و رپخۆله ، هه ره یه کیك
له مانه سه نگیکی تاییه تی هه یه وه تاییه ندمه نده به سوودی که وه ^{۷۱} . جا پاکی بۆ نهو
پهروه ردگاره ی که بوونه وه ری دروست کردوه به جوانی و رپک و پکی وه بۆ

^{۷۱} انظر (مفتاح دار السعادة) لابن القيم (ص : ۲۲۶-۲۰۵) ، فجميع ما تقدم بدءا من (ص : ۴۵) منقول منه بشئ من التصرف ، و انظر : (التبيان في اقسام القرآن) (ص : ۲۹۵) و ما بعدها ، و (شفاء العليل) (ص : ۶۶) و ما بعدها وكلاهما لابن القيم ، و انظر أيضا : (العظمة) لأبي شيخ الأصبهاني (۲۰۹ : ۱) و ما بعدها إلى أواخر المجلد الأول من قوله : باب الأمر بالتفكير في آيات الله عز وجل و قدرته و ملكه و سلطانه و عظمته و وحدانيته .

هموو شتيك شيوهی ژبانی خوئی و ئەندازه گیری پێه‌خشیوه و پێنمایشی کردووه ،
 ئەو پەروردگارەى كه ده‌فەرموێت : ﴿ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴾ (١٦) الذاریات: ٢١
 واتە : لەخودی خۆشتاندا بەلگه و نیشانهی بوونی پەروردگار و گه‌وره‌یی ده‌سه‌لاتی
 هه‌یه كه وابوو ناروان و بیرناکه‌نه‌وه كه ئیوه چۆن درووست کراوون هه‌ریه‌كه ره‌نگ
 و ڕووخساریکی جیاوازی هه‌یه و به‌جۆریك قسه‌ده‌کات و پله و پایه‌و چۆنیه‌تیه‌کی
 جیاوازی هه‌یه .

جا هه‌رچی بوونه‌وه‌ره له به‌چوو‌کترین شته‌وه هه‌تا عه‌رشى پەروردگار پێگان بۆ لای
 ناسینی پەروردگار ، وه به‌لگه‌ی پێ واتان له‌سه‌ر نه‌مری پەروردگار و هه‌میشه
 بووونی ، وه هموو گه‌ردوونیش زمانی گۆ‌دارن به تاك و ته‌نهایى پەروردگار ، وه
 هموو جیهانی‌ش نووسه‌رن پته‌کانی كه‌سه‌كان ده‌خوێنێته‌وه ئەوانه‌ی چاو ڕۆشه‌كان
 هه‌ر كه‌سه‌و به ئەندازه‌ی چاو ڕۆشنی خوئی ٧٢ .

جا بیر‌کردنه‌وه و تێ‌روانین و ووردبوونه‌وه‌ی چاو و ڕۆشن‌کردنه‌وه‌ی بیروه‌وش ئاله‌م
 نیشانه‌و وه غه‌یری ئەمانه‌ش له‌وانه‌ی كه پەروردگار درووستی کردوون له
 گه‌وره‌ترین ئەو سوودانه‌یه كه م‌رۆ‌فه‌كان ده‌گیرێته‌وه به‌هێز کردن و دامه‌زراندنی باوه‌ر
 چونكه له‌ماوه‌ی ئەو بیر‌کردنه‌وه‌یه‌دا تاك و ته‌نهایى درووست‌کاری و ته‌واوی بێ
 عه‌یبی پادشای خوئی ده‌ناسیت كه خ‌وا‌ی پاك و بێ‌گه‌رده ، ئینجا خۆشه‌ویستی و
 گه‌وره‌یی و ڕێزی پەروردگار زیاد ده‌بێت له‌لای ، وه گوێ‌پ‌رایه‌لی و ملکه‌چیشی بۆی
 زیاد ده‌بێت ، ئانه‌وه له گه‌وره‌ترینی به‌روبوومی ئەو ڕوانینه‌یه .

وه ابن‌ال‌قیم (ڕ‌حه‌تی خ‌وا‌ی لیبیت) ده‌فەرموێت : کاتێك بیر‌ت‌کرده‌وه له‌وه‌ی كه
 پەروردگار به‌نده‌کانی بانگ ده‌کات بۆ‌لای له بیر‌کردنه‌وه له کتیبه‌که‌یدا ئەوا ده‌ت‌خاته
 ناو زانسته‌وه به‌خ‌وا‌ی پەروردگار (واته : پەروردگارت پێ‌ده‌ناسییت : وه‌رگیر) به

٧٢ انظر : (ذیل طبقات الحنابلة) لابن رجب (٣٠٧ : ١) ، نعمة له وتەى عوسمانى كورێ مەرزوفی قوبی‌شیه (ڕ‌حه‌تی خ‌وا‌ی
 لیبیت) .

تاك و تەنبايە كەى وە صىفاتە بەرزەكانى و تەواوى و بى كەم كورى پەروردگار ، ھەر لە تەواوى دەسلەتتى و زانستى و تەواوى حىكمەتى و سۆزى و چاكەى و بەزى و دادپەرورى و رەزەمەندى و تورپەرونى و پاداشتى و تۆلەشى ، ئابەمانە پەروردگار خۆى ناساندوو بە بەندەكانى و ھانىشى داوون بۆ بىر كەردنەو بە نىشانەكانى ^{۷۳} .

و ە شىخ سەعدى (رەھەتى خواى لىبىت) دەفەر مۆيت : لە ھۆكارەكانى باوەر و داخوازىيەكانى بىر كەردنەو بە بەندەو بە گەردوون ، لە درووستكردنى ئاسمانەكان و زەوى و ئەو ەشى تىياندايە لە بوونەو ەرى جۆراوجۆر ، رۆانين لە ئادەمىزاد و ە ئەو صىفاتانەشى كە لە سەرىتى ، ئەو بەنگومان بانگخوازىكى گەورە بە بۆ باوەر ەيتان لەو ەى كە ەيە لەم بەدەيتراوانە لە گەورەى درووستكردنيان كە بەلگەن لە سەر بەتوانايى و گەورەى درووستكەرەكەيان كە پەروردگارە ، و ە لەو ەشى كە تىياندايە لە جوانى و رېك و پىكى ھاوسەنگى كە ەقل و ەوش سەرسام دەكات ، كە بەلگەن لە سەر فراوانى زانستى خواى پەروردگار و تەواوى حىكمەتى ، و ە لەو ەشى كە تىياندايە لە جۆرە ھا سوود و ناز و نىعمەتى زۆر كە ژمارە ناكړين ، كە بەلگەن لە سەر فراوانى سۆز و رەھەت و چاكە و بەخشندەى پەروردگار ، ئابەمانە ەر ەمووى بانگەشە دەكات بۆ بەگەرە دانانى داھينەرەكەى و درووستكەرەكەى و ە سوپاسكردنى و دەم بەيادى ئەو و نىيەت پاكى دىندارى بۆ ئەو ، ئابەمانە رۆح و نەيتى باوەر ^{۷۴} .

ئالەبەر ئەمانە پەروردگارى بەخشندە بەندەكانى ھاندەدات لە كتيبەكەيدا بۆ بىر كەردنەو لەم نىشانەو بەلگانە ، و ە بەنداكانى ھاندەدات بۆ رۆانين و تىپرامان لە چەندىن جىگەدا لە كتيبەكەيدا ، ئەو ەش لەبەر زۆرى سوودەكانى بۆ بەندەكان و گەورەى دوايەكەى بۆ سەريان .

خواى گەرە دەفەر مۆيت : ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْبَاهِ

^{۷۳} (مفتاح دار السعادة) لابن القيم (ص : ۲۰۴) .

^{۷۴} (التوضيح و البيان) (ص : ۳۱) ، و انظر (الرياض الناضرة) (له) (ص : ۲۸۰ ، ۲۵۸) .

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَحَّرِ بَيْنَ

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيِنَتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ البقرة: ١٦٤

واته : بیگومان له درووستکردنی ناسمانه کان و زهویدا وه بههموو نهو نهستی ره و
ههسارهنهشی که تیایدايه وه زهویش بههموو نهو سوودانهی که تیایدايه بۆ مروّقه کان وه
جیاوازی شهو و رۆژ جارێک نه میان درێژه وه نهو یان کورته وه به پیچه وانه شهو وه
لهو که شتیانهشی که به ناو ده ریاکاندا هاتوچۆ ده کهن بۆ بهرژه وهندی و سوود و قازانج
به خه لکی بگه یهن وه لهو ناوه شدا که پهروه ردگار له ناسمان ده یاری نیت زهوی پی
زیندوو ده کاته وه دوا ی مردن و ووشکبوونی وه ههموو جوّره زینده وه ریکی تیادا
بلاو کردۆته وه وه له جولاندنی باکان و هاتوچۆ پیکردنیان هه رجاره ی به شیوه یه ک
جارێک گهرمه و وه جارێک سارده وه هه ر جار ه ی به لایه کدا هه لده کهن وه لهو
هه ورانهشی که له نیوان ناسمان و زهویدا راگیراون و ملکه چ کراون به فهرمانی
پهروه ردگار ، له ههموو نه م شتانه ی که باسکرا به لگه و نیشانه هه یه بۆ خه لکی
خاوهن هۆش و نهوانه ی که بیرده که نه وه ئا له م شتانه که ههمووی به یاسا درووست
کراون .

وه خوا ی گه و ره ده فهرمویت : ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ

نَنْشُرُوكَ ﴿٢٠﴾ الروم: ٢٠

واته : له نیشانه ی گه و ره ی ده سه لاتی پهروه ردگار نه وه یه که باو که گه و ره ی ئیوه ی
له گل درووست کردوو ه پاشان ئیوه شی له نه وه ی نهو درووست کردوو ه پاشان ئیوه ده بن
به م مروّقه دوا ی چینه کانی درووستبوون و به سه ر زهویدا بلاو ده بنه وه .

وه خوا ی گه و ره ده فهرمویت : ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ

كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

الغاشية: ١٧ - ٢٠

واته : نایه بیباوه پرکان و خه لکی تریش ته ماشای و شر ناکه ن چۆن دروستکراوه وه
 پهروهردگار بهو قه باره گه وره یه وه وای لیکردوه که مرۆفه کان هه لای سه نگین بۆ
 کار و پۆستی خویان ①۷ وه نایه ناروانن بۆ ناسمان که چۆن پهروهردگار وهك
 سه قفیک به سهریانه وه رایگرتوه وه به ئهستی رهش رازاندویتیوه وه چه ندین سوودی
 تریشی تیدایه بۆ ئاده میزاد ①۸ وه بۆ کیوه کان ناروانن که چۆن داکوتران و له ناخی
 زهوی تووندکراون ①۹ وه ناروانن بۆ زهوی که چۆن داخراوه و بۆ بوونه وهر جیگیر
 کراوه ②۰ .

وه جگه له مانهش چه ندین نایه تی تریش که زۆرن له قورئانی پیرۆزدا که پهروهردگار
 تیایاندا بهنده کانی بانگده کات بۆ روانین له نیشانه و کاره کانی ، که گه وره ترین
 به لگه ن له سه ر تاك و ته نیایی پهروهردگار وه به لگه ن له سه ر ده سه لات و به پۆه بردن و
 زانست و چاکه و به زهیی و به خشندهیی پهروهردگار ، ئه وهش گه وره ترین بانگخوازه
 بۆ بهنده کان بۆلای خوشه ویستی پهروهردگار و سوپاس کردنی و به گه وره راگرتنی و
 گوێرایه لای کردنی و په یه سه تبون به یادیه وه .

ئابه مه روون ده بیته وه : که روانین له گه ردوون و بیرکردنه وه تیایدا له گه وره ترین
 هوکاره کانی باوه و به هیژترینی داواکانیتی .

جا ئەم كردهوانەى كە بە دَل و زمان و لاشە دەكرين هەر هەموويان لە باوەر ٲ بەژدارن
تيايدا ، جا هەستان ٲيان و زياد كړديان مايەى باوەر ٲ زيادهيه وه كەم كړديان و
گويي نه دانيان كەمى باوەر ٲ .

بەلام كردهوانەى كانی دَل : ئەوه لە راستيدا بنچينهى دين و لوتكهى كارەكان و گرنگرين
داخوازیه ، بەلكو كردهوه دياره بينراوه كان قبول ناكړين نه گەر كردهوه كانی دَل
لە گەلدا نه ٲيت ، چونكه ٲيگومان هەموو كردهوه كان بە مهر ج گيراوه لە قبول بوونيان
نيهت ٲاكى بو خواى بالا دهست ، نيهت ٲاكيش كردهويهى كى دَل ، هەر لەبەر
ئەمەيه كردهوه كانی دَل ٲيويسته لەسەر هەموو كەسيك ، وازهينانى چاك نيه لە هيج
دوځيك له دوځه كاندا ، وه خەلكيش له هەستان بە كردهوه كانی دَل لەسەر سى ٲلەن
هەروەك چوَن له كردهوه كانی جهسته دا لەسەر سى ٲلەن : تياياندايه كەم تەرخەمه لە
كاره باشه كاندا ئەوه ستهم له خوځى ده كات ئەو جوړى يە كەما وه تياياندايه مام ناوهنده
نه كەم تەرخەمن نه زياده رەویش ده كەن ئەمە دووهم جوړن وه تياياندايه كارى باش
زوړ ده كەن و لە ٲيش رەوانن ئەمە جوړى سيهه مينيانه و لە هەردوو جوړه كەى تر
باشتره ٧٥ .

هەر لەبەر ئەمەيه ٲيويسته لەسەر هەموو موسولمانيك دهست بكات بە خاوينكردنه وه
و چاكسازى و گويدان بە دَل ، ٲيش ئەوهى كە گوى بدات بە چاكسازى رووكەشى
خوځى ، چونكه ٲەند و ناموژگارى نيه لەوهى كە رووكەش چاك ٲيت و بەلام ناخ ٲيس
و خراپ ٲيت .

وه هەر كاتيك مرؤفى موسولمان دَل ٲاكړدهوه بە كردهوه ٲاكەكان و نيهت ٲاكى و
ٲاستگويى و خوځه ويستى ٲەروەردگار و ٲاشان ٲتغەمبەرە كەى ﷺ ئەوا هەموو
ئەندامه كانی جهسته ٲ راست دەوستن و رووكەشيشى چاك ده ٲيت هەروەك له
صەحيحى بوخارى و موسليماً هاتوو له فەرموودهى نوحمانى كور ٲ بەشيره وه)

٧٥ انظر : (الفتاوى) (٦ : ١٠) .

پرهزای خویان لیبت (دهلی : گویم له پیغمبه‌ری خوا بوو ﷺ ده‌فهرموو : (... ألا
وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ ،
أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ۷۶ .

واته : ناگاداربن بیگومان له جه‌سته‌دا پارچه گوشتیک هه‌یه کاتیک نه‌و پارچه گوشته
چاکبوو نه‌وا جه‌سته هه‌مووی چاک ده‌بیټ ، وه نه‌گهر کاتیک نه‌و پارچه گوشته خراب
بوو نه‌وا جه‌سته هه‌مووی خراب ده‌بیټ ، ناگاداربن نه‌وه دلّه .

ئالهم فهرموده‌یه‌دا گه‌وره‌ترین نامازه هه‌یه که چاکه پروو که‌شه‌کانی هه‌لسوو که‌وتی
به‌نده به‌گویره‌ی چاک‌ی دلّی و ناخیتی ، جا نه‌گهر دلّی ساغ و سه‌لامه‌ت بوو جگه له
خۆشه‌ویستی په‌روه‌ردگار و نه‌وه‌ی که نه‌و خۆشی ده‌ویټ و ترسی نه‌و و ترسان له
که‌وته شتیکه‌وه که نه‌و پتی ناخۆشه ، نه‌وا هه‌لسوو که‌وته‌کانی جه‌سته‌ی هه‌مووی
چاک ده‌بیټ ، به‌پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی کاتیک دلّی خراب و نه‌خۆش بیټ ، خۆشه‌ویستی
هه‌وا و ناره‌زوو شوین که‌وتنی نه‌فس بازی و پیش خستی نه‌و شتانه‌ی نه‌فس پتی خۆشه
ده‌ستی کیشابیت به‌سه‌ریدا ، جا هه‌ر که‌سیک که وابیټ نه‌وا کار و کرده‌وه
پروو که‌شه‌کانی جه‌سته‌شی هه‌مووی خراب ناله‌باره .

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه و تراوه : دلّ پادشای ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌یه ، وه سه‌رجه‌م جه‌سته
سه‌ربازی نه‌ون ، وه له‌گه‌ل نه‌وشدا گویره‌یه‌لی دلّ ده‌که‌ن هه‌لده‌سن به‌گویره‌یه‌لی
کردنی و جیه‌جیکردنی فه‌رمانه‌کانی ، له هیچ شتیکدا سه‌رینجی ناکه‌ن ، جا نه‌گهر
نه‌و پادشایه چاک بیټ که دلّه نه‌وا سه‌رجه‌م سه‌ربازه‌کانیش چاک ده‌بن که کۆی
جه‌سته‌یه ، وه نه‌گهر پادشا خراپه کار بیټ نه‌وا سه‌رجه‌م سه‌ربازه‌کانیش واده‌بن ، وه
لای په‌روه‌ردگاریش سوودی نییه جگه دلّی ساغ و سه‌لیم نه‌بیټ ، هه‌روه‌ک خوی
په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی ده‌فهرمویت : ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ

سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ الشعراء: ٨٨ - ٨٩

۷۶ البخاري (۱ : ۱۲۶ فتح) ، و مسلم (۳ : ۱۲۲۰) .

واته : ئەو ڕۆژه که ڕۆژی دوايه نه مان و سامان سوود به مڕۆڤه کان ده به خشیته نه مندان به که لک دین ﴿ ۸۸ ﴾ جگه له که سیك نه بیته که به دلکی پاک و ساغ و خاویته وه بیته بۆ خزمهتی پهروهردگار .

جا دلێ ساغ و سه لیم : ئەوهیه که سه لامهت بیته له هه موو ناهه مواری و شته قیزه ونه کان ، ئەویش ئەو دلێیه که بهس خۆشه و یستی و ترسی پهروهردگاری تیدا بیته که دووری بخاته وه له خراپه ^{۷۷} .

وه شیخ لإسلام ابن تیمیة (په حهتی خوای لیبته) ده فهرمویت : دل نه صل و بنجینهیه جا کاتیک خواناسی و یستی چاکه ی تیدا بوو ، ناگوخیته جهسته دوا بکه ویت له وهی که دل مه به ستیتی ، وه کاتیک دل ساغ و سه لیم بوو به وهی که تیایدایه له باوه ر و زانست و کرده وه دلێیه کان به پیوستی چاکه خوازی جیگیر ده بیته له جهسته دا به وته ی ناشکرا و کرده وه به باوه رپکی په ها ^{۷۸} .

هه ر له بهر ئەمهیه که بێگومان گه وه ترینی هۆکار که باوه ری مڕۆڤه کان زیاد بکات بێ چ له رووی ناوه وه وه چ له روو که شیدا ئەوهیه که کۆششیکی ته واوی نه فسی بکات له سه ر چاککردنی دلێ و بنیادنانی دلێ به خۆشه و یستی پهروهردگار و ئەوانه ی که پهروهردگار بێ خۆشه له ووته و کرده وه کان .

حافظ ابن رجب (په حهتی خوای لیبته) ده فهرمویت : دلێ کان چاکه خوازیان بۆ نییه هه تا ناسین و گه وه ری و خۆشه و یستی و ترس و هیوا و پشت به ستن به پهروهردگاری تیدا جیگیر نه بیته پر نه بیته ئاله مانه ، ئانه وه راستی یه کتاپه رستییه ، وه ئەوهیه واتای - لا إله إلا الله - .

وه دلێ کان چاکه خوازیان بۆ نییه هه تا ئەو خوایه ی که ئەو به خوای ده زانیته و ده یناسیته و خۆشی ده ویت و لێ ده ترسیته خوای تا کو ته نیایه که هیچ هاوه لکی نییه وه ئەگه ر له ئاسمانه کان و زه ویدا خوایه ک هه بوایه خوایه تی بکر دایه جگه له خوای

^{۷۷} انظر (جامع العلوم والحكم) لابن رجب (ص : ۷۱) .
^{۷۸} (الفتاوى) (۱۸۷ : ۷) .

گهوره نهوا ناسمانه کان و زهوی تیک دهچون ، ههروهک خوی گهوره دهفرمویت :

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ (الأنبياء: ٢٢) . واته : نهگهر له ناسمان و زهویدا چهند خویهک ههبوایه نهوا ناسمان و زهوی تیک دهچوو بهلام ریکی و جوانی ناسمانه کان و زهوی و نهوهشی که تیایاندایه ههمووی شایهته لهسهه بوونی یهک درووستکهه که خوی بالآ دهسته . جا لهمهوه زانرا که چاکه خوازی بو جیهانی سهرو خوارو نییه ههتا ههرجی کار و جوولهی ههیه بو پهروهردگار نهبیته ، وه جوولهی کانی جهستهش شوین کهوتهی جوولهی ویستی دله ، جا نهگهر جوولهی وه لهسوو کهوته کهی و ویسته کانی بو خوی تاک و تهنیا بیته نهوا دل خوشی و ههموو نهندامه کانی جهستهش چاک دهبن ، وه نهگهر جوولهی و ویستی دل بو غهیری خوا بو نهوا دل و جوولهی کانی جهستهش ههمووی خراپ دهبیته به گویرهی خرابی جوولهی دل ٧٩ .

وه جیگهبروه له پیغه مبهری خواهه ﷺ که فهرموویهتی : « مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ » ٨٠ .

واته : ههه که سیک له بههه خوا خه لکی خوش بویت وه له بههه خواش رقی له خه لک بیته وه له بههه خوا بهه خشیت وه ههه له بههه خواش نه بهه خشیت نهوا باوه ری تهواوه .

وه واتای نه مه نهوهیه که بیگومان ههموو جوولهی کانی دل و لاشه کاتیک بو خوا بو نهوا باوه ری بهندا تهواوه له رووی دهروههش و ناویشه وه ، وه ههه به چاکی جوولهی کانی دل چاکی جوولهی کانی جهسته جیگه ده بیته ، وه کاتیک دل خوی چاکبوو وه بهس ویستی پهروهردگار و نهوهشی که پهروهردگار دهیهو بیته تیایدا بیته جهسته به شتیک هه لئاسیت جگه لهوهی که خوا دهیهو بیته وه پهلهش دهکات بو لای نهوهی که خوا پی رازییه وه خوشی ده گریتیه وه لهوهی که خوا نایهو بیته وه لهوهشی که ترسی نهوهی لیده کریت که لهوانهیه خوا پی ناخوش بیته نهگهر یه قینیشی نه بیته ٨١ .

٧٩ (جامع العلوم و الحكم) (ص: ٧١) ، و انظر (الوابل الصیب) لابن القيم (ص: ١٢) .
 ٨٠ رواه أبو داود (٢٢٠: ٤) ، و الطبرانی في الكبير رقم (٧٧٣٧) ، و ابن بطّة في الإبانة (٦٥٨: ٢) و غیرهم ، و صححه الألبانی ، انظر (السلسلة الصحيحة) (٦٥٧: ١) .
 ٨١ (جامع العلوم و الحكم) (ص: ٧٢) .

وه هەر كاتيك دلّه كان چاكبوون به باوه و راستگویی و نيهت پاکی و خوشهويستی
 بۆ خواو وه هيچ ويستیکی تياڤانه ما جگه له ويست نهیّت بۆ پهروهردگار ، نهوا
 هه موو به شه کانی جهستهش چاك دهبن ، هيچ جولّه يهك ناکات بۆ خواي گهوره نهیّت
 وه نهو هشی که خوا لئی رازيه .

وه دل به تال نييه له دۆخیک له بیر کردنه وه ، يان بیر کردنه وهی له چاکسازی و
 پيويستيه کانی دواړوژی ، وه ياخود له دۆخی بیر کردنه وهی پيويستيه کانی دنیا و
 بهرژه و نهدييه کانی ، وه ياخود له دۆخی دودلی و گومان و هیوا و ئاواتی به تاللان
 له گه ن چاره نووسی گریمانه یی .

وه کۆی چاکسازی دل نهو به که خهريکی کهیت بهو وهی که چاکي و سهرفرازییه که
 زانراوی تياڤايّت ، له پرووانگهی زانسته کانه وه خهريکی بکهیت بهو وهی که ناسینی
 پيويسته له سهرت وهك يه کتا په رستی و مافه کانی ، وه به ناسینی مردن و نهو هشی که
 دواي مردنه که چوونه بهه شته ياخود دۆزه خ ، وه له پرووانگهی ويست و
 مه بهسته کانه وه خهريکی بکهیت بهو ويستانه وهی که سوودت پیده گه يه نيّت وه نهو
 ويستانه شی که زیانت پیده گه يه نيّت له خۆتی دوور بخه يته وه ^{۸۲} .

وه بيگومان گه و ره ترين کۆمهك بۆ بهنده بۆ زياد چا کردنی دلّی ههستکردن و درککردن
 به پيشيني سوود بهخش له دلّيدا بۆ بههيز کردنی پهيوهندی خۆی به پهروهردگار وه ،
 وه بيگومان کرده وه چاکه کان به گوێره ی ههستانی نهو پيشينيانه و زۆر بوونیان
 دهیّت له دلّيدا .

پيشهوا ابن القيم (په ههتی خواي ليبيّت) دهفرمويت : ئيمه به يارمهتی پهروهردگار
 ناماژه دهدهين بهو کارانه و نهو پيشينيانهی که له دلّدا دهیّت ههیّت بۆ نهو وهی راستی
 ئهم کاره بزانيّت : يه کهم دانه بۆ نهو کهسهی که به رهو لای پهروهردگار و دواړوژ
 دهروات : نهو به که له دلّيدا کهم نرخي دونياو بيوه فايی و زۆری دلّره قيکهی و

^{۸۲} انظر (الفوائد) لابن القيم (ص : ۳۱۰ ، ۳۱۱) .

فهرامۆشیه که ی و بێرخه هاوه لێتی و خێرای جیابوونهوه که ی درووست بکات ، جا کاتێک له دلی بهندهدا نهم پێهره درووست بوو نهوه دلی له دنیا کۆچ دهکات وه دهروات بهره و داواکردنی دواپۆژ ، وه لهو کاتهدا پێهرێک له دلیدا ههڵدهسێت بهوهی که بهره و بهردهوامی بهریت بهره و دواپۆژ ، چونکه بهراستی دواپۆژ جیی حهوانهوهیه ، خهڵکه که ی نه لهوێ بار دهکهن وه نه بۆ ماوهیه کی کورتیش دهپۆن ، بهلکو نهوێ نارامگهیه ، وه وێستگهیه بۆ بارکردن بۆلای ، وه کوتایی بار و رۆشته ، پاشان له دلیدا وێنهیهک و پێهرێک ههسێت له وێنه و پێهری ناگر و سووتهمهنبیه که ی و سووتانکه ی و دووری بنه که ی و تینی گهرمییه که ی و گهرهوهی نهشکهنبه ی نهو خهڵکه ی که تیایدا یه ، بیان بینیت که دهبرین بهره و لای ، به دهم و چاوی رهشو چاوی شینهوه و کۆت و زنجیر له ملان کراو ، وه کاتێک دهگهینرینه لای ده رگاکانی ده کرتهوه به دهم و چاویاندا ، ناهه دیمه نه ترسانکه ده بین ، دلیان پارچه پارچه ده بیت له داخ و خهم و پهژاره دا .

جا کاتێک له دلدا نهم ههسته درووستبوو نهوا خۆی دادهپنیت له تاوانه کان و شوین کهوتی نارهزووه کان ، وه پۆشاکێ ترس و به ناگایی دهپۆشیت ، به گوێره ی نهو ههسته ی که له دلیدا درووست بووه دوا ی گوناهاکاری تاوان و سه رپێچیه کان ، وه نهو ههسته ههرچی تاوان و که رهسته له ناو به ره کان له دلیدا ده پێنێته وه وه ده یگه یه نیت و پاشان ده ری ده کاته ده ره وه ، نهو کاته دل له زهت و خۆشی و سه لامه تی ده ست ده که ویت .

جا دوا ی نهوه ههستی به ههشت درووست ده بیت ، وه نهوه شی که په ره ر دگار ناماده ی کردوه تیا دا بۆ خه لکه که ی ، له وانیه ی که نه چاو دیویت و نه گو ی بیستویتی و نه هاتووه به دل و هۆشی هه یج که سی کدا ، که مفر له وه ش نایهت به خه یالیا ندا که په ره ر دگار وه صفی کردوه له سه ر زمانه پێغه مبه ره که ی ﷺ له ناز و نیعمه ته زۆره کان ، هاو وێنه به به رزترین جو ره کانی تام و چێژ ، هه ر له خواردن و خوار د نه وه و پۆشاک و دیمه ن و خۆشی و شادی .

وه له دليدا ههستی مائیک درووست دهبيت که پهروهر دگار کردویتی به شوینی پر ناز و نیعمه تی بئ کۆتایی بهوه شیه وه که تیایدا به ، گله که ی بۆنی میسکه وه بهرده کانی گه وههر و مرواریه وه خانووه کانی خشتی زیر و زیو و قامیشه له مرواری ، وه خواردنه وه کانی شیرینتره له ههنگوین و بوخوشره له میسک و ساردتره له کافور و بهتام تره له زهنجه فیل ، وه نه گهر به کیك له ئافره ته کانی ده موچای ده رکه ویت لهم دونیایه دا نهوا رۆشانییه که ی رۆشنایی خۆر داده پۆشیت ، وه پۆشاکه کانیان پتک هاتووه له (سندس : که پۆشاکیکی نهرم نۆله ، وه به سه ریشیدا استبرق له بهر ده کهن که له سندس پتهو تره) ، وه خزمه تکاره کانیان لاوانیکن ههروهک مرواری بلاو بووه وان ، وه میوه هات بۆیان بهرده وامه هه رگیز نه ده بریت و نه قه دهغه ده کریت ، وه راخه ره کانه بهز و نهرم و نیانه ، وه خۆاکیان گوشتی بالنده یه که که خۆیان حه زیان لیبت ، وه خواردنه وه یان نه سهریان پتده داته نازار و نه پتشی سه رخوش ده بن ، وه سه وزه کانی که ده بخۆن له وانه یه که خۆیان هه لیده بژیرن ، وه بهر چاویشیان حۆری چاو گه وریه ههروهک مرواری پارێزراوه ، وه له سه ر چهند تهخت و قه نه فهیه ک پالیان داوه ته وه ، وه له و باخچانه دا ریزلینگیراون ، وه له وئ نه وه ی نه فس حه زی لیبکات و چاو پتی خوش بیت و له زه تی لیوه ربگریت ههیه ، وه له وئ بیکۆتایی ده مینه وه .

جا کاتیک نهم ههسته له دليدا جیگیر بوو حهز و ههستی بۆ درووست دهبيت بۆ رۆژی بینینی پهروهر دگار روانین بۆ وه جهی خوی پهروهر دگار و بیستی له رمووده ی پهروهر دگار به راسته وخۆی و به بئ هیچ نیوه ندیک ، جا کاتیک نهم ههسته و ههسته کانی پتشیو درووست بوو نهوا دل دهروات به رهو لای پهروهر دگاری خیراتر له رۆشتنی باکان به رهو جیگه ی خۆیان ، وه ئاوړ ناداته وه له رینگادا نه به لای راست و نه به لای چه پیشدا ^{۸۳} .

^{۸۳} (مدارج السالکین) (۳: ۲۵۰ - ۲۵۲) .

جا کاتیک له دلی بندهدا وینهی ئەم ههستانه دروست بوو ، وه بیریشی خسته کار تیایدا ، ئەوا گه‌وره‌ترین یارمه‌تیده‌ر ده‌بیت بۆی بۆ پاک‌کردنه‌وه و خاوتن‌کردنه‌وه‌ی دلی له وه‌صفه خراب و ویسته بێترخه‌کان و به‌تال‌کردنه‌وه‌ی له په‌یوه‌ستبوون به غه‌یری په‌روه‌ردگار‌ه‌وه ، وه گه‌وره‌ترین هۆش ده‌بیت بۆی بۆ په‌رستن و خوشه‌ویستی و ترس و گه‌رانه‌وه و هه‌ژاری بۆ په‌روه‌ردگار .

مه‌به‌ست له‌مانه ئه‌وه‌یه : که بێگومان گه‌وره‌ترین هۆکار بۆ باوه‌ر و به‌سوودترین هۆیه‌کانی به‌هێزبوونی و گ‌رنگ‌ترین هۆکاره‌کانی زیاد‌بوونی ، چاک‌کردنی دله به باوه‌ر و خوشه‌ویستی خوای په‌روه‌ردگار و پاشان پیغه‌مبه‌ره‌که‌یی و ﷺ وه ئه‌وه‌شی که خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یی ﷺ خوشیان ده‌وێت ، وه پاک‌کردنه‌وه‌ی دلی له‌و شتانه‌ی پێچه‌وانه‌ی نه‌مانه‌یه . په‌روه‌ردگار پ‌نیشاند‌ه‌ره .

وه کرده‌وه‌کانی زمان : وه‌ک یادی خوای بالا ده‌ست و سوپاسی و وه‌صف کردنی و خوت‌اندنه‌وه‌ی قورئان و سه‌لاوات دان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌ی خوا و ﷺ ، فه‌رمان کردن به‌چاکه‌و پ‌یگری کردن له خراپه و ، ته‌سبیحات و داوای لی‌بوردن و پارانه‌وه و وه هه‌موو ئه‌و کرده‌وانه‌ی که به‌زمان ده‌کرێت ، بێگومان کردنی و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ری و زۆر کردنیان یه‌کیکه له گه‌وره‌ترین هۆکاره‌کانی زیاد‌بوونی باوه‌ر .

شیخ سه‌عدی (په‌حه‌متی خوای لی‌بیت) ده‌فه‌رموێت : له هۆکاره‌کانی نیشانه‌کانی باوه‌ر : زۆر یادی خوا کردنه له‌هه‌موو کاتیکدا ، وه پارانه‌وه‌یه که پارانه‌وه مۆخی به‌ندایه‌تییه ، چونکه بێگومان زی‌کری خوای په‌روه‌ردگار داری باوه‌ر ده‌نێ‌زێت له دلدا و ده‌بیت به‌خۆراک بۆی و نشه‌ونه‌مای پ‌یده‌کات ، وه هه‌تا به‌نده زیاتر یادی خوای گه‌وره بکات باوه‌ری به هێ‌زتر ده‌بیت ، هه‌روه‌ک چۆن باوه‌ر خۆی بۆ خۆی بانگه‌شه‌ی زی‌کر و یادی خوای گه‌وره ده‌کات ، جا هه‌ر که‌سیک خوای گه‌وره‌ی خوش بو‌یت ئەوا

زیاتر زیکر و یادی ده کات ، وه خوشه ویستی پهروهردگار خوی بو خوی باوره په به لکو رۆحه تی ^{۸۴} .

وه پشهوا ابن القيم (پهحه تی خوی لییت) له کتبی (الوابل الصیب) دا : دهفرمویت : زیکر و یادی پهروهردگار سهد سوودی هدی وه هفتا و سیدانه ی لی باسکردووه ^{۸۵} : لهوانه : شهتان راو ده نیت و ده بیته هوی په زامه نی پهروهردگار و غم و په ژاره لاده بات و خوشی و شادی ده هیئت و دل و جهسته به هیژ ده کات و دهم و چاو و دل رۆشن ده کاته وه و رزق رۆزیش پی زیاد ده بییت ، وه جگه له مانهش چهن دین سوودی گه وری ترکه پشهوا ابن القيم (پهحه تی خوی لییت) باسی کردووه به بۆنه ی زیکر و یادی خوی پهروهردگاره وه به ده ست دیت .

بینگومان گه وری ترین و به هیژ ترین سووده کانی خوی بالا ده ست نه وه به که باوهر پی زیاد ده کات و به هیژ و دامازا ویش ده بییت ، هر له بهر نه مه به چهن دین دهق له کتاب و سونه دا هاتووه ده باره ی فرمان کردن به زیکر و هاندان له سهری و رپوونکر دهنه وه ی گه وری و گرنگی زیکر کردن .

خوی گه وری دهفرمویت : ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠﴾ الجمعة: ١٠ واته : یاد و زیکری خوی پهروهردگار زور بکن به نومیډی نه وه ی که سهر فراز و به خته وهر بن .

وه خوی گه وری دهفرمویت : ﴿وَالذِّكْرُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَالذِّكْرُ لِلَّهِ لَمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ ﴿٣٥﴾ الأحزاب: ٣٥

واته : نهو پیاو و ژنانه ی که زور یاد و زیکری پهروهردگار ده کهن خوی گه وری لیخو شپوون و پاداشتی زور گه وری بو ناماده کردوون .

^{۸۴} (التوضیح و البیان) (ص : ٣٢) .

^{۸۵} انظر (الوابل الصیب) (ص : ٨٤) وما بعدها .

وه خوى گهوره دهفهرمويت : ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ

﴿ الأنفال : ٢ ﴾

واته : باوهردارانی راسته قینه نهوانه هه که ناوی خوا هیترا دلیان له بهر گهوره ی
پهروهردگار ده که ویته ترس و له رزه .

وه خوى گهوره دهفهرمويت : ﴿ أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ ﴾ ﴿ الرعد :

٢٨

واته : باش بزائن و ناگادار بن که بهیادی خوى گهوره دله کان نارام ده بن و ئوقره
ده گرن .

وه له سه حیحی موسلیمدا هاتووه له فهرمووده ی نه بو هورهیره دا (رهزای خوى
لیبیت) که فهرمویه تی : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
يَسِيرُ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ فَمَرَّ عَلَى جَبَلٍ يُقَالُ لَهُ جُمْدَانُ فَقَالَ ((سِيرُوا هَذَا جُمْدَانُ سَبَقَ
الْمُفْرَدُونَ)) . قِيلَ : وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : ((الدَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتُ)) ^{٨٦} .

واته : نه بو هورهیره (رهزای خوى لیبیت) فهرمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ ده رۆی
به ریگایه کی مه که ده دا ، جا رۆی به لای کیویکدا پیی ده و ترا (جُمْدَان) فهرمووی :
برۆن نه وه جومدانه موفه ریدوون پیشکه و تن ، و ترا موفه ریدوون کین نه ی پیغه مبهری
خوا ﷺ ؟ فهرمووی : نه و پیاو و ژنانه که زیکر و یادی خوى پهروهردگار زۆر
ده که ن .

وه له فهرمووده ی نه بو ده رداندا (رهزای خوى لیبیت) هاتووه که پیغه مبهری خوا
ﷺ فهرمویه تی : ((أَلَا أَبْئُكُم بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ وَ أَرْضَاهَا عِنْدَ مَلِكِكُمْ وَأَرْفَعَهَا فِي

^{٨٦} مسلم (٤ : ٢٠٦٢) .

دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ إِعْطَاءِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ وَ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا وَمَا ذَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((ذِكْرُ اللَّهِ)) ^{٨٧}.

واته : نایه هه وائتان به می به کام کرده وهیه تان که چاکه و زور جی ره زامه ندیه لای خاوه نه که تان (که پهروه ردگاره) وه بهر زترینانه له پله و پایه تان و وه چاکره له به خشین زپر و زیو وه باشره بو تان له وهی که بگن به دوزمن و نیوه له گهر دنیان بدهن و نه وائیش له گهر دنتان بدهن ؟ و تیان نه وه کامهیه نهی پیغه مبهری خوا ﷺ ؟
فهرموی : زیکر و یادی خوی پهروه ردگار .

وَذَكَرَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ شَرَائِعَ الْإِيمَانِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ ، فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبُّتُ بِهِ ، قَالَ : ((لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ)) ^{٨٨}.

واته : عه بدولای کوری بوسر (رهزای خوی لیبت) ده فهرموی : پیاوئک وتی نهی پیغه مبهری خوا ﷺ یاساکانی باوه که له که بووه له سهرم هه وائم بدهری به شتیک دهستی پیوه بگرم ، فهرموی : هه میشه زمانت با تهر بیت به زیکر و یادی خوی پهروه ردگار .

وَفِي ((الصَّحِيحَيْنِ)) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ ...)) ^{٨٩}.
الحديث .

^{٨٧} رواه أحمد (١٩٥ : ٥) ، و ابن ماجه (١٢٤٥ : ٢) ، و الترمذی (٥٠٩ : ٥) ، و الطبرانی فی (الدعاء) (٣ : ١٦٣٦) ، و الحاكم (٤٩٦ : ١) ، و أبو نعیم فی (الحلیة) (١٢ : ٢) ، و البیہقی فی (شرح السنة) (١٥ : ٥) و نکره المنذری فی (الترغیب و الترہیب) (٣٩٥ : ٢) من طرق عن زیاد بن أبي بحریة عن أبي الدرداء مرفوعا . و قال الحاكم (هذا الحديث صحيح الإسناد ، و لم یخرجاه) ، و وافقه الذہبی ، و قال ابن عبد البر : (و هذا یروی من طرق جیدة) ، (التمهید) (٥٧ : ٦) ، و حسن إسناده : البیہقی و المنذری .

^{٨٨} رواه ابن أبي شیبة (٣٠١ : ١٠) و (٤٥٧ : ١٣) ، و الترمذی (٤٥٨ : ٥) ، و ابن ماجه (١٢٤٦ : ٢) ، و الحاكم (١٩٥ : ١) . و قال الترمذی : ((حديث حسن من هذا الوجه)) ، و قال الحاكم ((هذا حديث صحيح الإسناد و لم یخرجاه)) و وافقه الذہبی ، و قال الألبانی فی تخریج الکلم الطیب (ص : ٢٥) : (صحيح الإسناد) .

^{٨٩} رواه البخاری (٣٨٤ : ١٣ - فتح) ، و مسلم (٢٠٦١ : ٤) .

واته : له سه حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوو ، له نه بو هورهیره وه (رهزای خوای لیبت) ده فهرمویت : پیغمبهری خوا ﷺ فهرمویه تی : خوای بهرز و بالا ده ست فهرمویه تی : من لای نهو گومانه دام که بهنده کهم پیم ده بات وه له گه لیشیدام کاتیک یادم ده کات جا نه گهر یادم بکات له نه فسی خویدا نهوا منیش له نه فسی خومدا یادی ده کهم وه نه گهر له ناو کومه لیکشدا باسم بکات نهوا من له کومه لیکدا باسی ده کهم لهوان باشر بیت .

وه جگه له مانش چهن دین ده قی تر هاتوو که به لگهن له سهر گه وره یی زیکر و گرنگیه کهی و گه وره یی خو خهریک کردن پتوه ی .

وه نه گهر هاتوو مروقه کان پشتیان لهم هه موو کاره هه لکرد و زمانیان خهریک نه کرد به زیکری خوای پهروه ردگار وه ، نهوا زمانی خهریک ده بیت به شتی تره وه وهك غه یبهت و دوو زمانی و گالته و سوعهت و درؤ و قسه ی خراپ و بی واتا ، چونکه بهنده پتویسته قسه ههر بکات ، نه گهر ووته ی سهر زمانی زیکر و یادی پهروه ردگار نه بیت ، نهوا یه کیکه لهوانه ی تر .

ابن القيم (رهحه ته خوای لیبت) ده فهرمویت : زمان ههر گیز بیده نگ نابیت ، جا یان زمانیکی هه میسه به زیکره ، یاخود زمانیکه قسه ی پرپو وچ ده کات ، ههر یه کیک لهم دووانه یه ، زمان وهك نه فس وایه ، نه گهر خهریکی نه کهیت به حق و راستیه وه نهوا خهریکت ده کات به بهتاله وه ، وه ههروه ها زمان وهك دل وایه ، نه گهر خوشه ویستی خوای گه وره ی تیادا جیگیر نه کهیت نهوا بی پیچ و پهنا خوشه ویستی دروست کرواوه کانی تیادا جیگیر ده بیت ، نهوه زمانه نه گهر خهریکی نه کهیت به زیکر و یادی پهروه ردگار وه ، خهریکت ده کات به قسه ی پرپو وچ و بی واتا ، نهوه به پتویستی به سهرته وه یه ، جا یه کیک لهم دوو ناراسته یه هه لبریره بو خوت ، وه جیگیری بکه له یه کیک لهم دوو جیگایه دا ^{۹۰} .

^{۹۰} (الوابل الصیب) (ص : ۱۶۶ ، ۱۶۷) ، و انظر أيضا (ص : ۸۷) .

وه کرده و ه کانی نه نداهه کانی جهسته : هه ره له نویژ و پوژو جهج و زه کات و جههاد و جگه له مانهش لهو کرده وانهی که گوپزایه لی خوی پهره ردگار ، نه وانهش هوکاری زیاد بوونی باوه رن .

جا کوشش کردن له ههستان بهو کارانهی که جیی ره زامه ندی پهره ردگار و خوی گه و ره پیوستی کردووه له سه ره بنده کانی و وه ههستان بهو کارانهی که پهره ردگار بنده کانی هانداوه بوی ، وه چوون به پیوشوینی وه به جوانترین و تهواترین شیوه له گه و ره ترین هوکاره کانی به هیژ بوون و زیاد بوونی باوه ره .

خوی پهره ردگار ده فره مویژ : ﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝ (۲) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ (۳) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝ (۴) وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ (۵) إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ (۶) فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝ (۷) وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝ (۸) وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ (۹) أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝ (۱۰) الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ (۱۱) ﴾ المؤمنون: ۱ - ۱۱ .

واته : به راستی برواداران سه ره که وتوو سه ره فراز بوون چونکه خاوه نی نه صیفاتانه که خوی پهره ردگار له باره یانه وه ده فره مویژ (۱) نه وانه که له نویژه کانیاندا ملکه چن و هه میسه به ترسه وه نویژ ده کهن و بهرام بهر به خوی گه و ره به شهرم و حهیان (۲) وه هه و ره ها نه وانه شن که که له بهرام بهر کار و قسه ی پر و پر و جدا روو وهر ده چهر خین و پشت هه لده کهن (۳) وه هه و ره ها به فقیر و هه ژاره کان زه کات ده ده ن (۴) نه وانه شن که داوینی خویان له هه موو کاره ناشه رعی و قه ده غه کراوه کان ده پاریزن و له جیه جی کردنی ئاره زوو کانیان به نا شه رعیه خوراکرگن (۵) مه گه ره له گه ل هاو سه ران و که نیزه که کانی خویاندا نه بیژ جا بیگومان نه وان لهو

رېنگايه وه لومه کړاو نابې و لېيان ناگيريت (۶) جا هر که سيک له غه يري نهم دور
 رېنگايه ههول بدات بو به جيته ياني ناره زووه کاني نهوا سنور به زينه و له ياساي شرع
 لای داوه جا به هه رچی شيوازيک ناره زووی خوی تير کردبيت (۷) وه نه وانه شن که
 بابه خ بهو سپارده و په يمانه نه ددهن که داويانه و دهپاريژن (۸) وه نه وانه شن که
 له سر نويزه کانيان به رده وامن و دهپاريژن و تهمه لي تيا دا ناکه ن و نايان فه و تين و
 له کاتي خویدا جي به جيان ده که ن وهك خوی (۹) هر نانه وانه ميراتگران و خاوه ني
 به هه شتن (۱۰) نه وانه ميراتگراني به هه شت به هه تا هه تاش تيايدا ده ميننه وه (۱۱) .

هر يه کيک له هه شت صيفاته به رو بوومي باوه ر ده گريت و نشه و غای پده کات ،
 هه روهك چو ن له صيفاتي باوه رن و وه باوه ريش داخلي و اتا که به تي .
 ناماده بووني دل له نويزدا وه بووني نويز خوین کوششي نه فسي خوی ده کات بو
 ناماده بووني خوی دهر باره ي نه وه ي ده يلي و ده يکات له ووت و کرده وه ي نويز هر
 له قوربان خویندن و زيکر و پارانه وه ، له وه ستان و ته حيات و رکوع و کړنووشدا ،
 له هوکاره کاني زياد بوون و نشه و غای باوه رن .

چونکه بينگومان خوی په روه ردگار نويزی ناو ناوه باوه ر هر وهك خوی ده فهرمويت :

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ﴾ (البقرة: ۱۴۳)

واته : بينگومان خوی په روه ردگار نويزه کانتان به فيرو نادات و پاداشتان نه داته وه .

وه ده فهرمويت : ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ (العنكبوت: ۴۵)

واته : به به رده وامي و ريك و پيكي ههسته نويزه کانت نه نجام بده چونکه به راستي
 نويزی ته و او تيرو ته سهل مرؤفه کان له کاری ناپه سهند گونا و تاوان دور ده خاته وه
 وه بينگومان يادی خوی گه وره له هه موو شتيک گه وره تره .

نویژ کردن گه وره ترين رېنگری کاره له همموو کار و ووته په کی ناپه سهند که لابه ری باوره په ، ههروهك چوڼ زیکر و یادی خوا ی پوره رد گاری له خو گرتووه نهو زیکر و یاده ی که باور به هیز ده کات و نشه و غمای پنده به خشیت ، له بهر نه م ووته یی که ده فرمویت : وَلَذِكُرُ اللّٰهُ اَكْبَرُ .

وه زه کاتیش به هه مان شیوه ، باور پتی زیاد ده کات و نشه و غمای پنده کات ، جا چ زه کاتی فهرز بیت یا خود خیری سوونه ت بیت ، ههروهك پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فرمویت : ((الصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ))^{۹۱} .
واته : خیر کردن به لگه یه .

واته : خیر کردن به لگه یه ((پوښنایه)) له سر باور پری خاوه نه کی ، وه به لگه ی باوره وه ههروه ها نشه و غماشی پنده کات .

وه پشتکردنه قسه و کرده وه ی چهوت و بی واتا : نهو قسانه ی که هیچ خیری کی تیا دا نیه ، وه همموو کرده وه یه کیش که خیری تیا دا نیه ، به لکو ووته ی باش ده لین و کرده وه ی چاک ده کن ، وه واز له قسه و کرده وه ی خراب ده هین ، گومانی تیا دا نیه که نه مانه همموو باور پتی زیاد ده کات بهروبومی پنده گریت .

هر له بهر نه مبه که هاوه لای پیغه مبه ری خوا ﷺ (رهزای خویان لیبت) کاتیک تووشی بی ناگایی ببوونایه یا خود باور پان که می بکر دایه ، هه ندیکان به هه ندیکی تریان دهوت : (اِجْلِسْ بِنَا نُؤْمِنُ سَاعَةً) .

واته : وهرن بابیه که وه دابنشین با ساتیکی پر له نیمان به سر بهرین .

جا یادی خوا ی پوره ردگار و یادی ناز و نيعمه ته دینی دونه ییسه کانی پوره ردگاریان ده کرده وه ، نا به وه باور پان نوی ده کرده وه .

وه ههروه ها خو پاک راگرتن له کاره ناپه سهنده کان ، به تاییه تی له داوین پیسی ، که بیگومان نه وه له گه وره ترين نیشانه کانی باور و نشه و غمایه تی ، مروقی باور دار

^{۹۱} جزء من حدیث أخرجه مسلم (۱ : ۲۰۳) من حدیث أبی مالک الأشعري (رضي الله عنه) .

له ترسی وه ستانی له بهردهم خوای بالا ده ستدا : ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ (٤٠) . چی ده کات ؟ جلهوی نهفسی له ههوا و ناره زوووه کان ده گریتته وه ، له بهر خاتری وه لامدانه وهی بانگه شهی باوهی وه بو به هیز کردنی نهو باوهی که ههیدی .

وه چاودیر کردن و پاراستنی ئه مانهت و پهیمانه کان له نیشانه کانی باوهی ، ههروه که له فهرمودهیه کدا هاتوو ، که پیغمبهری خوا ﷺ ده فهرمویت : ((لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةً لَهُ)) ٩٢ .

واته : نهو که سهی که ئه مانهت نه پاریزیت نهوا باوهی تهواو نییه .

جا کاتیک ویستت که باوهی و دینی بهندهیه که بناسیت ، نهوا پروانه بار و دۆخی بزانه نایه ره چاو و چاودیری ههموو ئه مانهتیک ده کات ، چ مالی بیت یاخود ووته ، یاخود ئه مانهته کانی که مافن جا چ بهسه ره خۆیه وه یان بهسه ره خه لکه وه ؟ وه نایه ره چاوی ماف و پهیمان و گری بهسته کان ده کات که له نیوان خۆی و خوای گه وره دا ههیه وه نهوانهشی که له نیوان خۆی و ههموو که سیکێ تر دا ههیه ؟ جا نه گهر ره چاو و چاودیری کرد نهوا نهو که سه خاوهنی ئاین و باوهی ، وه نه گهر وانه بو نهوا به نه ندازهی که مهترخه می کردنی له پاراستنی ئه مانهته کان نه ونده له ئاین و باوهی کهم و نو قسانه .

پاشان خوای گه وره کۆتایی به وه صفه کان هینا به پاراستنی نوێزه کان پاراستنی سنووره کانیان و مافه کانیان و کاته کانیان ، چونکه پاراستنی نوێژ وه که نهو ناوه وایه که به بیستانی باوهی دا دی و ده روا جا ئار داشتهی ده کات و نشه و غمashi پیده کات ، وه بهروبوومه کهشی له ههموو کاتیکدا دیت .

٩٢ أخرجه أحمد (٣ : ١٣٥) ، و ابن أبي شيبة في مصنفه (١١ : ١١) و في الإيمان (ص : ٥) ، و ابن حبان في صحيحه (١ : ١٠٨ - الإحسان) ، و البغوي في شرح السنة (١ : ٧٥) ، و قال البغوي : ((هذا حديث حسن)) ، و صححه الألباني في تحقيقه للإيمان لابن أبي شيبة .

وه داری باوهر ههموو کاتیک پیوستی به بهردهوامی ههیه لهسه ر ئاودان ، نهی ئاو دانه که ی چیه ؟ نهویش پاراستنی کرده و هکانی شه و رۆژه له گوپرایه لی فرمانه کانی بهروهردگار و بهندایه تی کردنی .

وه پیوستی به لادانی نهو شتانه ههیه که زیانی پێده گهیه نیت له تاشه بهرد و لهنگه ره زهره رمه نده کانی بهردهمی ، نهویش ، خوگردتنه وهو خو پاک راگرتنه له شته حهرا مه کان جا چ ووته بیت یاخود کرده وه .

جا هه ر کاتیک نه م کارانه هاته جی نهوا نهو بیستانه زیندوو ده بیته وه و ده گه شیته وه ، وه چه نندین جوړ بهروبوومی جوړاو جوړ ده رده کات ^{۹۳} .

ئابهم روونکردنه وهیه بو مان ده رده که ویت بههیزی کرده وهی چاک بو زیاد بوونی باوهر وه ههستان به کرده وهی چاک و زوړ کردنی هویه کی گه ورهیه له هوکاره کانی زیاد بوونی باوهر .

شیخ الإسلام ده فهرمویت : تهواوی باوهر نه مهیه : کردنی نه وهی که خوای بهروهردگار و پیغه مبه ره که ی ﷺ فرمانیان پیکردوو ، وه وازهیان له وهشی که خوای بهروهردگار و پیغه مبه ره که ی ﷺ قه ده غه یان کردوو ، جا کاتیک وازی هینا له هه ندیک کاری فرمان پیکراو وه قه ره بووی کرده وه به وازهیان له کردنی هه ندیکیش له قه ده غه کراوه کان ، نهوا که م و کورتی ههیه له باوهره کهیدا به نه دازهی نه وه ^{۹۴} .

جا چ نویت و هه ج و خیر و جهاد و وه ههموو نهوانه ی که بهروهردگار فرمانی کردوو به بهنده کانی ههمووی باوهره ، کاتیک بهنده پیمان ههستیت و نهجمیان بدات نهوا باوهری زیاد ده کات ، چونکه جی بهجیکردنی فرمانه کانی بهروهردگار هویه بو زیاد بوونی باوهر بهلام به دوو مه رج ۱- نیه ت پاکی ، الإخلاص - ۲ - بهو شیوهیه ی که خوای بهروهردگار فرمانی پیکردوو و وه پیغه مبه ره کهشی ﷺ نهجمی داوه ، المتابعة .

^{۹۳} (التوضیح و البیان) لابن السعدي (۳۴ - ۳۶) بتصرف يسير .

^{۹۴} (الفتاوى) لابن تيمية (۲۷ : ۱۷۲) .

وه محمد بن صالح بن عثيمين (رحمه الله) دهفهرمويت : بۆ زياد بووني باوهړ چهند هۆيك هديه ، يك له وانه ، گوړپرايه لى نهو فهرانانهى كه پيتكراره ، چونكه باوهړ زياد دهبيت به گوړهوى جوانى كرده وه كه و جوړه كېنى و زياتر ههستان پتى :

جا تا كرده وه كه جوانر بيت نهوا زياد بووني باوهړ پتى گه ورته تر دهبيت ، وه جوانى كرده وهش به گوړهوى ۱- نيهت پاكي (الإخلاص) - ۲ - وه بهو شيوهيهى كه خواى پهروهر دگار فهرمانى پيكردوه و وه پتغه مېره كېشى ﷺ نه نجامى داوه (المتابعة) .

وه جوړى كرده وه : بېگومان فهرز گه ورته تر له سوونه ت ، وه هه ندى له كار ه كان هديه مروفى موسولمان بيكات له هه ندىكى تر گه ورته تر و زياتر دووپات ليكراره ، چونكه هه تا كرده وهى به فهرمانى پهروهر دگار گه ورته تر بيت نهوا باوهړ يش زياتر پتى زياد ده كات .

به لام كرده وهى زوړ : بېگومان باوهړ پتى زياد ده كات ، چونكه كرده وه له باوهړه ، وه گومان نيهه كه باوهړ زياد بكات به زياد بووني كرده وه ^{۹۰} .

پاشان له گه ورته ترين كرده وه چا كه كانى كه باوهړ پتى زياد ده كات جگه له وانهى كه رابوورد : بانگه واز بۆلاى دينى خواى گه وره وه پاشان دانیشن له گه ل خه لكانى باشدا وه له بهر گرنگى نهم دوو بهنده و گه وره يى سووديان بۆ زياد بووني باوهړ پتويسته ليړه تا قسه يان له سهر بكریت :

بانگه واز بۆلاى خواى پهروهر دگار و دينه كې ، وه ناموژگارى به حق و به نارامگرى و بانگه شه بۆ نه صلى دين و وه بانگه شه بۆلاى په يوه ست بوون به ياساكانى فهران كردن به چا كه وړنگرى كردن له خراپه ، و ناموژگارى موسولمانان ، نانه مانه بېگومان له پتويستيه كانى باوهړ و هو كار ه كانيتى ، ههر به مه بهنده خوښى غه يري خوښى كامل ده كات ، ههروهك پهروهر دگار سویند ده خوات به عه سر ، كه ناده مى له زيان و خه ساره ت مهنديدايه ، مه گهر كه سينك بهم چوار وه صفه وه صف

^{۹۰} (فتح رب البرية) (ص : ۶۵) .

کراييت : ۱- باوهر ۲- کردهوی چاک ، که بهم دووانه نهفس کامل دهبيت ، ۳- ناموژگاری و وهسپهت به حق : نهویش که زانستیکی بهسوود و کردهوی چاک دینی راست و درووسته ، ۴- وه ناموژکاری به نارامگری لهسهر ههموو نهمانه ، که بهم دووانه ههموو گوشهکانی دین تهواو و کامل دهبيت .

چونکه خودی بانگهواز بۆلای دینی پهروهردگار و ناموژگاری بهندهکانی ، لهگهورهترین کهرهستهکانی بههیز بوونی باوهره ، چونکه خاوهن بانگهواز پیوسته که ههول بدات بۆ سهرخستنی ئەم بانگهوازه ، وه بهلگه و نیشانهش راپهړنیت بۆ هاته جتی ، وه ههموو کارهکان له جینگه و پینگهی خۆیهوه بیتیت ، وه بگات به کار و ویستهکان له رینگهی خۆیانهوه ، وه ئەم کارانهش له رینگاکانی باوهر و دهرگاکیهوه دهبيت .

شیخ الإسلام (رحمتی خوی لیبت) دهفهرمویت : هوی باوهر و رینگاکانی : جاری واههیه له بهنده خۆیهوهیه ، وه جاری واش ههیه لهغهیری خۆیهوهیه ، وهک ، کهسیکی بۆ بهئاگا بهیتريت که بانگی بکات بۆ باوهر هیتان ، وه کهسیک فهرمانی چاکهیی پیکات و رینگری لیبکات له خراپه ، وه نیشانه و بهلگهکانی دینی بۆ روون کاتهوه و وه نهوهشی که تیایدايه و ناموژگاری پیوهر دهگریت ، وه جگه لهمانهش له هۆکارهکانی تر ^{۹۶}

وه ههروهها پاداشتیش له وینهی کردهوهیه چهنده ههول بدات بۆ کامل کردنی خهڵک و ناموژگاریان بکات و به حق و راستی ، وه نارامگریش بیت لهسهری نهوا بینگومان که پهروهردگاریش پاداشتی دهاتهوه به هاوشیوهی کردهوهکی ، وه سهری دهخات و پشتگیریشی لیدهکات لهلایه خۆیهوه و به هیزی باوهر و پشت بهستن به پهروهردگاری ، چونکه بینگومان باوهر و هیزی پشت بهستن به خوی گهوره سهرکهوتن بهسهر دووژمنان له مروقه شهیتانهکان و شهیتانهکانی جنۆکهش دینیته جی

^{۹۶} (الفلوی) (۷ : ۶۵) .

ههروهك خواى گهوره دههروموت : ﴿ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا وَعَلَىٰ

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴾ (النحل: ٩٩)

واته : بىگومان شهيتان هيچ توانا و دهسهلاتىكى نيه بهسهر نهوانهى كه باوهريان به
خواى پهروهردگار هيتاوه و وه بهس پشتيش بهو دهبهستن .

وه ههروهها نهو كهسه بو سهرخستنى دينى خوا بهرى كهوتووه ، وه ههركهسيك بههرو
بهشيكي بهرى بكهويت ، نهوا دهركاگانى زانست و باوهري ليده كريشهوه بهئهندهزهى
راستگوى و نييهت پاكيكهى ^{٩٧} .

جا پيوسته بو نهو كهسهى كه فرمان دهكات به چاكه و ريگرى دهكات له خراپه ،
وه بانگخوازه بولاي ريگهى راستى پهروهردگار ، پابهند بيت به راستگوى و نييهت
پاكيهوه له فرمانهكانى و ريگرىهكانيشيدا ، ههتا بگات به بهروبوومهكهى و وه
باوهري راست و خاوين چهكه ربكات و پرويت له خودى خوږى و بانكراوهكانيشيدا ،
وه له بانگخوازهكهيدا پابهندى دانايى و نهرم و نيانى بيت و ئارامگر بيت لهسهر
بانگکردنيان وه بهزانستيش بيت بهوهى كه بانگيان دهكات بولاي ^{٩٨} .

جا نهگه ر نههم صيفاتانهى تبادا هاته جى نهوا بانگهشهكهى به بهروبووم و به سوود
دهبيت ، بهويستى خواى پهروهردگار ، وه هوكارىكيش دهبيت بو بههيز بوونى باوهري
خوشى و نهوانهيشى بانگى كردوون بوههق .

وه دانيشتن له گهل خهلكى چاكدا و پابهند بوون پيانهوه و هاوهلييان و بهتهنگهوه
بوونى لهسهر سوود لىبون لىپانهوه ، نهوه هوپهكى گهورهپه بو زياد بوونى باوهري ،
لهوهى كه هديه لهو دانيشتانهدا له يادى پهروهردگار و ترسان له خواى گهوره و
سزاكانى و هاندان بهلاى چاكه و ترساندن و دووركهوتنهوه له خراپه و ، جگه
لهمانهش چهندن كارى تر كه له گهورهترين هوكارهكانى زياد بوونى باوهري ،

^{٩٧} انظر (التوضيح و البيان) لابن سعدي (٣٦ ، ٣٧) .

^{٩٨} انظر (الفتاوى) (٢٨ : ١٣٧) .

ههروهك خواى گهوره دهفهرمويت : ﴿ وَذَكَرَ فَإِنَّ الدَّكْرَى نَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (٥٥)
 الذاريات: ٥٥

واته : بهردهوام نامۆزگاريان بکه چونکه بىگومان نامۆزگارى سوود و کهلك به
 برواداران ده گهيه نيت .

وه ههروهها دهفهرمويت : ﴿ فَذَكَرْ إِن نَّفَعَتِ الدَّكْرَى ﴾ (٩) سَيَذَكُرُ مَنْ يَخْشَى (١٠) وَنَجَّيْنَاهَا
 الْأَشْقَى (١١) ﴿ الأعلى: ٩ - ١١

واته : نامۆزگاريان بکه نه گهر نامۆزگارى سوودى بۆيان ههبيت (٩) نهو کهسهى که
 له خواى گهوره بترسيته نهوا سوود و نامۆزگارى وهرده گريته (١٠) وه کهسى بى
 برواو بهد بهختيش خوى له نامۆزگارى لاده داو ناچيته به گويدا (١١) .

وه نه مه بهلگه به له سه ر نه وهى که خاوه ن دلّه برواداره کان زۆر سوودمه ند ده بن له
 زيکر و دانيشتنى کۆرى زيکر ، وه به وهش گورج و گۆلى و ويست و خواستيان بۆ
 درووست ده بيت ، وه سوود و بهرز بوونه وهيان لای پهروه ردگار بۆ پيوست ده بيت ،
 به پيچه وانهى کۆرود دانيشتنى گالته و بى ناگايى و چونکه نهو کۆرود دانيشتنه له
 گهوره ترين هۆکاره کانى که مى باوه ر و تیکشکان و نه مانيتى .

ههر له بهر نه مه به پيشينهى چاکى ئيمه توندترين کهس بوون له سه ر گويدان به کۆرى
 زيکر و يادى خواى پهروه ردگار ، وه توندترين و دوورترين کهس بوون له کۆرى
 له هو گالته و بى ناگايى ، وه له پيشه وه تپه رى به سه رماندا و وتهى زۆر که بهلگه
 بيت له سه ر نه وه ، وهك وته کهى عومه رى کۆرى حه بيبى خه طمى و موعاذى کۆرى
 جه بهل ﷺ وه جگه له وانيش .

وه کۆتا هۆ ئهم به شهى پى ته واو ده که ين ، پيوسته گوئى پيڤه ين و لى بى ناگا نه ين
 نه ويش نه وه به : که مروڤى موسولمان به سه راچوونه وه به کى نه فس و ده روونى خوى
 بکات و وه دامه زراوى بکات له سه ر به ره نگار بوونه وهى هه موو نهو شتانهى که باوه ر

پئی کهم ده کات یاخود پئی لاواز ده بیټ یان له دهستی ده دات ، ههروهك چۆن پيوسته
 بۆ باوهړ هه موو نهو کارانه بکات که باوهړ پئی به هیژ ده بیټ و نشه و غای پیډه کات ،
 له گهڼ نه وه شدا بهرهنګار بوونه وه و ږووبه ږوو بوونه وهی هه موو ږیگره کان و کاره
 فريوده ره کان پيويسته ، نه ویش : خو دارپينه له تاوان و تهوبه و گهړانه وهیه له وهی که
 تپی کهوتووه ، و پاراستنی هه موو نه دنامه کانی جهسته یه له شته قه ده غه کراوه کان ، و
 بهرهنګار بوونه وهی هه موو فتنه گوماناویه له که دار که ره کانه که بنه مای باوهړ لاواز
 ده کات ، وه نهو ناره زووانه ی که لاواز کهرن بۆ ويسته کانی باوهړ ، چونکه ويسته کان
 له نه صل و بنچینه دا حهز و خوشه ويستی و هه ول و کوششيان هه یه بۆ چاکه ، وه
 نه وه ش نایه ته جی به واز هینان نه بیټ له و ويستانه ی که له بهرامبه ریډا هه یه له حهزی
 نه فس و دهروون بۆ خراپه ، وه بهرهنګار بوونه وهی نه فسی فرمان کهر به خراپه .
 هه ر کاتیک بنده پاریزرا له کهوتنه نار فیتنه گوماناویه کان و فیتنه شه هوه تی و
 ناره زوویه کان ، نهوا باوهړی ته و او ده بیټ و یه قین و دلنیايشی به هیژ ده بیټ .

بهشی دووهم :-

هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوهپ

ریتخۆشکەر :

قسه لهوهی رابوورد دهربارهی هۆکاره کانی زیاد بوونی باوهپ بو ، بهلام قسه لیسه و لهمهولا دهربارهی هۆکاره کانی کهم بوونهوهیهتی ، ههروهک چۆن باوهپ چهنهین هۆکار ههبوو بۆ زیاد بوون و گهشهی ، ههروهها چهنهین هۆکاری لاوازی و کهم بوونهوهشی ههیه ، وه ههروهک چۆن موسولمان داوا لیکراوه به ناسینی هۆکاره کانی زیاد بوونی باوهپ بۆ نهوهی جیهجیی بکات ، ههروهها داوا لیکراوه به ناسینی هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوهپ بۆ نهوهی خۆی لی پبارتیت لهو روانگهیهوه :

عَرَفْتُ الشَّرَّ لَا لِلشَّرِّ لَكِنْ لِتَوَقُّعِهِ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفِ الشَّرَّ مِنَ الْخَيْرِ يَقَعْ فِيهِ

شهرم ناسی نهك بۆ شهر بهلكو بۆ خۆپاراستن لئی

وه ههر كهسێك شهر و خیر لهیهك جیا نهكاتهوه نهوا تێ دهكهوێت

وَقَدْ ثَبَتَ فِي (الصَّحِيحَيْنِ) عَنْ حَدِيثِ بْنِ الْيَمَانِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ : ((كَانَ الصَّحَابَةُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ {صلى الله عليه وسلم} عَنِ الْخَيْرِ ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةَ أَنْ يُذْرِكَنِي))^{٩٩} .

واته : جینگیر بووه له صهیحی بوخاری موسلیمدا : له حوده یفهی کورپی یه مانه وه (رهزای خویان لیبت) دهفرمویت : هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ پرسیاریان ده کرد له پیغه مبهری خوا ﷺ دهربارهی خیر ، منیش پرسیارم لیده کرد دهربارهی شهر له ترسی نهوهی که یم بگات ((تێ بکهوم)) .

وه ابن القیم (رحمتهی خوی لیبت) دهفرمویت : ناسینی شهر بۆ ناگاداریه لهوهی که مروفه کان تێ بکهون^{١٠٠} .

^{٩٩} البخاري (٨ : ٩٣) ، و مسلم (٣ : ١٤٧٥) .

^{١٠٠} (تلبیس ابلیس) (ص : ٤٠) ، و انظر (الفتاوى) لابن تیمیة (١٠ : ٣٠١) و ما بعدها .

جا فیربوونی هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوه‌ر و ناسینی کاره کانی که لاوازی ده کهن و رینگا کانی خۆ پاراستن لییان فهرمانیکی داواکراوه پیویسته گوئی پیدریت ، به‌لکو فیربوونی کهمتر نییه له فیربوونی هۆکاره کانی زیاد بوونی باوه‌ر .

وه پیش دهست پئکردن و پروونکردنهوه به باسی هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوه‌ر ، پیم خۆشه ناماژه بکه‌م بهوهی که نه‌بوونی پابه‌ند بوون به هۆکاره کانی باوه‌ر و وه‌لا خستنی به‌هیز بوونی و وازه‌ینان له گوئی پینه‌دان بهوه ، به هۆیه‌ک ده‌ژمیریت له هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوه‌ر ، ئیهمال کردن و وه‌لاخستنی ئه‌و باسانه‌ی که له پیشه‌وه ناماژه‌ی پئدرا ، گوئی پینه‌دانی باوه‌ر کهم ده‌کاته‌وه و لاوازی ده‌کات ، هه‌روه‌ک چۆن گوئی پئدان و هه‌ستان پئی هۆیه بۆ زیاد بوونی ، هه‌روه‌ها وه‌لاخستنیشی هۆیه بۆ کهم بوونهوهی .

شیخ محمد صالح عثیمین (رحمه‌تی خ‌وای لیبت) ده‌فه‌رمویت : بۆ کهم بوونهوهی باوه‌ر چه‌ند هۆکارێک هه‌یه ، چه‌ندین شتی باس کردوه ، له‌وانه : وازه‌ینان له فهرمانی په‌روه‌ردگار ، بی‌گومان باوه‌ر پئی کهم ده‌کات ، کهم کردنه‌کشی به‌گویره‌ی دووپاتییه له‌سه‌ر گویره‌یه‌لی په‌روه‌ردگار ، چه‌نده گویره‌یه‌لیه‌که دوپاتر و دلنیا‌تر بیت ئه‌وا کهم بوونهوهی باوه‌ر به وازه‌ینان له گویره‌یه‌لی خ‌وای گه‌وره زیاتر ده‌بی‌ت ، وه زۆر جار باوه‌ر هه‌چی نامی‌ت ، وه‌ک وازه‌ینان له نوێژ^{١١١} .

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه‌ش ئه‌م وته‌یه‌ی خ‌وای گه‌وره‌یه که ده‌فه‌رمویت : ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ

زَكَّاهَا ۝٩ وَ قَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝١٠ ﴾ الشمس: ٩ - ١٠

واته : بی‌گومان رزگاری بووه ئه‌و که‌سه‌ی که نه‌فس و ده‌روونی خ‌وی له‌هه‌موو کارێکی به‌د و خراب و فه‌ساد پاک‌کردۆته‌وه ۝٩ وه بی‌گومان ئه‌و که‌سه‌شی نه‌فسی خ‌وی به‌تاوان و گونا‌ه نالوده کردوه ئه‌وا نا‌ئومید و به‌د به‌خت بووه ۝١٠ .

^{١١١} (فتح رب البرية) (٦٦) .

ئەم دەقە قورئانییە بەلگەییە لەسەر گەرنگی گۆپرایەلی پەرورەدگار و پاراستنی ، وە بیگومان لە گەورەترین ھۆکارەکانی پاك و خاویتی ناخ و دەروونە .
 وە ھەر وەھا لەبەر امبەردا بەلگەییە لەسەر ترسناکی و خەتەری وازھێنان لە گۆپرایەلی
 خوای گەورە و کەوتنە ناو تاوانەو ، وە ئەمەش لە گەورەترین ھۆیەکانی خەسارە
 مەندی و ناو میدیە .

ئیمام ابن جریر الطبري (رحمتی خوای لیبت) لە تەفسیرە کەیدا دەفەرمویت : ﴿ قَدْ
 أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴾ واتە : بیگومان براوە و سەرفراز بووە کە سێک نەفس و دەروونی
 خۆی خاوین راگرتیبت لە تاوان ، زۆر زۆر پاکی کردییتەو لە کوفر و تاوان وە چاکە
 خوازی تیا دا بەرقەرار کردیبت بە کردەو چاکە کان .

پاشان چەندین وتە لە سەلەفەو بەسکراوە کە پال پشتی ئەمە دەکات :
 گێرپراوەتەو لە قەتادەو (رحمتی خوای لیبت) کە فەرموویەتی : ھەر کە سێک
 کاریکە چاک بکات ئەوا نەفسی خۆی پاککردۆتەو بە گۆپرایەلی خوای گەورە .
 وە ھەر وەھا لیوێ گێرپراوەتەو (رحمتی خوای لیبت) کە فەرموویەتی : بیگومان
 دەربازی بوو ئەو کەسە کە نەفسی خۆی پاککردییتەو بە کردەوی چاک .
 وە بەسکراوە لە ئەمە ابن زەیدەو (رحمتی خوای لیبت) کە فەرموویەتی :
 سەرکەوتوو سەر فەز بوو ئەو کەسە کە خوای گەورە ناخ و دەروونی
 پاککردییتەو .

وە بەسکراوە لە موحامید و سەعیدە کوری جوبەیر و عیكریمەو (رحمتی خاویان
 لیبت) کە فەرموویانە : دەربارە ئێمە ئایەتە : ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴾ واتە :
 کە سێک چاکە خوازی تیا دا بەرقەرار بکات ^{١٠٢} .

وە ابن القیم (رحمتی خوای لیبت) لە شیخ حەسەنی بەصریەو (رحمتی خوای
 لیبت) دەفەرمویت : بیگومان سەرکەوتوو سەر فەز بوو کە سێک دەروونی

^{١٠٢} (تفسیر الطبري) (١٥ : ٢١١ ، ٢١٢) .

پاککردبیتهوه و چاکه خوازی تیادا بهرقه‌رار دابیت و هه‌لی نابیٔ له‌سه‌ر گوٲرپایه‌لی
خوای گه‌وره ، وه‌ سه‌ر گه‌ردان و نائومید بووه که‌سیٲک که‌ ده‌روونی خوٲی له‌ناو
دابیت و هه‌لی نابیٔ له‌سه‌ر تاوان به‌رامبه‌ر خوای په‌روه‌ردگار .

وه‌ گواستراوه‌ته‌وه‌ له‌ ابن قوته‌یه‌وه‌ (رحه‌تی خوای لیٲیت) که‌ فه‌رموویه‌تی :
مه‌به‌ست به‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌روونی خوٲی خاوٲن کاته‌وه‌ ، واته‌ : نشه‌وغمای پیٲکات و
به‌رز و بلندی بکات به‌ گوٲرپایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌ و خیر و چاکه‌ و
کرده‌وه‌ی چاک^{١٠٢} .

وه‌ نهم نایه‌ته‌ که‌ ده‌فه‌رموٲیت : ﴿ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴾ ئیمام ابن جریر الطبری
(رحه‌تی خوای لیٲیت) ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رموٲیت : خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموٲیت : به‌د به‌خت
و به‌ ئاوات نه‌گه‌شتووه‌ له‌ ریځگای خاوٲن کردنه‌وه‌ی نه‌فس و ناخیدا که‌سیٲک خوای
گه‌وره‌ نه‌فس و ده‌روونی چه‌په‌ل کردبیت و باری گونا‌هی لیٲابیٔ و له‌ ریځگای
هیدایه‌ت ترازاندبیتی هه‌تا په‌رستشی خوای فه‌راموٲش کردبیت و ریځگای تاوانی گرتبیته
به‌ر .

تییٲنی وه‌رگٲیر : نهم رافه‌یه‌ هی شیخی طبری خوٲیه‌تی به‌لام هه‌ندیک له‌ خاوه‌ن
ته‌فسیره‌کان ده‌فه‌رموون که‌سیٲک خوٲی ده‌روونی خوٲی چه‌په‌ل و بی‌نرخ کردبیت نهم
مه‌به‌سته‌ش شیاوتر دیاره‌ خوا له‌هه‌موو که‌س زاناته‌ره .

وه‌ ابن جریر (رحه‌تی خوای لیٲیت) له‌ موجاهیده‌وه‌ (رحه‌تی خوای لیٲیت)
ده‌فه‌رموٲیت ﴿ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴾ واته‌ : نه‌فسی گوٲرا کردووه‌ .

وه‌ له‌ سه‌عیدی کوٲری جو‌به‌یریشه‌وه‌ (رحه‌تی خوای لیٲیت) ده‌فه‌رموٲیت : واته‌ : له‌
رٲی هه‌ق و راست لای داوه‌ .

وه‌ له‌ قه‌تاده‌شه‌وه‌ (رحه‌تی خوای لیٲیت) ده‌فه‌رموٲیت : واته‌ : تاوان بار و خراپه‌
کاری کردووه‌ .

^{١٠٢} (إغاثة اللفظ) (١ : ٦٥) .

وه ابن القيم (رحمه تي خواي لييت) دهفهرمويت : ابن قوتهيه (رحمه تي خواي لييت) فهرموويه تي : ﴿ دَسَّهَا ﴾ واته : نهفسي بيئر خ ناديار دهبيت بهبونهي وازهيتان له كردهوي چاك و سوار بووني كهشتي تاوان ، وه كهسي خراپه كار ههميشه ، جتي نهيتيه و بي كهسايتيه و مروفيكي ناديار و سهر شور ، وه كهسي خراپه كار ، بيگومان فيل له نهفسي خوي دهكات و نهفس و ناخي خوي زهليل و سهر شور دهكات ^{١٠٤} .

جا هر كهسيك ناخ و دهرووني خوي خاوين بكاتهوه به كردني نهو كارانهي كهفهرماني پيكراره و دورر كهوتهوه لهوانهي كه لتي قهدهغه كراوه نهوه بيگومان سهر كهوت و سهر فراهه ، وه هر كهسيك نهفسي خوي ئالووده بكات به نه كردني نهو كارانهي كه فهرماني پيكراره وه ههستي بهوانهي كه لتي قهدهغه كراوه نهو بهد بهخت خهساره مهند بووه .

وه هوكاره كاني كه م بوونهوي باوه و كاره كاني كه لاوازي دهكه ن زور و جوراو جورن ، جگه لهوه نهبيت بكوي گشتي دهبن به دوو بهشهوه : ١- هوكاره ناوه كييه كان ، ٢- وه هوكاره دهره كييه كان ، وه لهژير هر به شيكياندا چهند كاريك ههيه بو لاواز كردني باوه .

^{١٠٤} (إغائة اللفان) (١ : ٦٥) ، و انظر : (التبيان في أقسام القرآن) لابن القيم (ص : ٢١) .
١٠٩

بەشى يەكەم : -

ھۆكارە ناوہ كىيە كان

ئەویش كارە خودیە كانە كە كارىگەرى ھەيە لەسەر كەمكردنى باوەر ، ئەوانیش چەند ھۆكارىكن :

ھۆكارى يەكەم : -

نەفامى كە دژى زانستە

نەفامى لە گەورەترىن ھۆكارەكانى كەم بوونەوہى باوەرە ، ھەرۈەك چۆن زانست لە گەورەترىن ھۆكارەكانى زىاد بوونەتى ، موسولمانى زانا خوشەويستى و كردهوہيەك كە زەرەر و ئازارى پىيگەيەنيت و ماندوى بكات نايدا بەسەر كردهوہيەكدا كە سوود و سەرفرازى و چاكە خوازى تىادا بيت ، بەلام كەسى نەفام لەبەر زۆرى نەفامى و كەمى زانستى ، ھەندى جار وينەى ئەم كارانە دەدات بەسەر كارىكدا كە چاكە و سەرفرازى بۆى تيا بيت ، ئەویش بەبۆنەى ھەلگەرەنەوہى پىوانە لەلای ئەو و لاوازى ھەست و ھۆشى تيايدا ، بۆيە زانست بنەمايە بۆ ھەموو خىريك ، وە نەفامىش بنەمايە بۆ ھەموو خراپەيەك .

وہ خوشەويستى ستەم و دەست دريژى و ئەنجامدانى تاوان و ھەستان بەكارە قەدەغە كراوہكان ھۆكارى يەكەمى : نەفامى و زانستى خراپە ، ياخود خراپى ويستە ، وە خراپى ويستىش لە خراپى زانستە .

جا نەفامى و زانستى خراپ ھۆى سەرەكىن بۆ خراپى كردهوہكان و كەمى باوەر . ابن القيم (رەھمەتى خواى لييت) دەفەرمويت : وتراوہ كە خراپى ويست لە خراپى زانستەوہيە ، ئەگەر كەسيك بەراستى بزانيٹ لە شتيكى زەرەرەراويدا زەرەر ھەيە ئەوا نايكات ، ھەر لەبەر ئەمەيە كەسيك بزانيٹ لە خواردنيكى خوشدا زەرەر ھەيە ئەوا

ناجوات و بهر و ږویشی ناروات ، جا که می زانستی بهو زهره‌ری که هیه له شته زهره‌راویکه‌دا و لاوازی سووربوونی له وازهینانی ده‌یخاته ناو کردنیه‌وه ، له‌بهر نه‌م‌یه باوه‌ری راسته‌قینه نه‌ویه که خاوه‌نه‌که‌ی هه‌لده‌نیت له‌سهر کردنی کاریک که سوودی پی‌گه‌نیت و وازهینان له کاریک که زهره‌ری پی‌گه‌یه‌نیت ، جا کاتیک وانه‌بیت و واز له کاری خراب نه‌هینیت ، نه‌وا باوه‌ری راسته‌قینه نییه ، به‌لکو باوه‌ری به‌پی هه‌لسوو‌که‌وتیتی ، چونکه بی‌گومان که‌سینک که‌وا باوه‌ری به‌ئاگری دۆزه‌خ هه‌بیت هه‌روه‌ک وایی بی‌نیت نه‌وا ږینگاکه‌ی ناگریته بهر ، هه‌ر هه‌ولیشی بۆ نادات ، وه باوه‌رداری راسته‌قینه به به‌هشت نه‌فسی بارگرانی ناکات له داواکردن و داخوازی به‌هشت ، نه‌مه کاریکه ناده‌می ده‌ستی ده‌که‌ویت له ناخیدا له‌وه‌ی که هه‌ولی بۆ ده‌دات له دونیادا له سوودوو قازانجه‌کان ، یاخود هه‌ول ده‌دات له دهر‌باز بوون له زهره‌رو زیان ^{۱۰۵} .

جا نه‌فس حه‌ز له‌وه ده‌کات که زهره‌ری بۆی هیه نه‌ک له‌وه‌ی که سوودی پنده‌گه‌یه‌نیت له‌بهر نه‌زانینی به زهره‌ره‌که‌ی ، له‌بهر نه‌م‌یه هه‌ر که‌سینک بیرکاته‌وه له قورئانی پیرۆز ، ده‌ستی ده‌که‌ویت تیایدا گه‌وره‌ترین ئاماژه که نه‌فامی هوکاری تاوان و گوناوه .

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿قَالُوا يٰمُوسٰى اٰجْعَلْ لَنَا اِلٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌۭۙ قَالَ اِنَّكُمْ

قَوْمٌۭ يَّجْهَلُوْنَ ﴿١٣٨﴾ الاعراف: ۱۳۸

واته : نه‌وه‌ی یسرائیل و تیان نه‌ی مووسا خوایه‌کمان بۆ په‌یدا بکه هه‌روه‌ک نه‌و قه‌ومه چهند خوایه‌کیان بۆ‌خویان داناوه ده‌په‌رستن مووساش فه‌رمووی بی‌گومان ئیوه گه‌لیکی نه‌فام و نه‌زانن .

^{۱۰۵} (إغاثة اللهفان) (۲ : ۱۳۳) .

وہ خورای گہورہ دہ فہرمویت ﴿ وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴾ ﴿٥٤﴾ اَيْتُكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

﴿٥٥﴾ النمل: ٥٤ - ٥٥

واتہ : باسی لوط بکہ کاتیک کہ بہ گہلہ کہی وت ، بۆ ئہوہی بیدار و ناگاداریان بکاتہوہ ، ئیوہ کاری زور قیزہون و ناشرین دہ کەن کہ نیربازیہ کہس پیش ئیوہ ئہم کارہی نہ نجام نہ داوہ ، وہ خوشتان دہ بین کہ ئہم کارہ چ کاریکی ناشرین و ناپہ سہند و نارہوایہ ﴿٥٤﴾ ئایہ رہوایہ ئیوہ نارہزووی خوٹان لہ لہ گہل پیاوان بہ کار دہ ہیسن و وازتان لہ نافرہتان ہیئاوہ ، بہ لکو ئیوہ کۆمہ لہ خہ لکیکی نہ فامن .

وہ دہ فہرمویت ﴿ قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴾ ﴿٦٤﴾ الزمر: ٦٤
واتہ : موشریک و بی باورہ کان کہ پیغہ مہری خوا ﷺ ناوبہ ناو بتہ کانی ئہوانیش بہرستی ، بۆیہ ئہم ئایہ تہ دابہزی ، ئہی پیغہ مہر ﷺ بلی : ئیوہ فہرمانم پی دہ کەن کہ لہ جیاتی خوا بہرستم ئہی نہ فام و نہ زانہ کان .

وہ دہ فہرمویت ﴿ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى ﴾ ﴿٣٣﴾ الأحزاب: ٣٣

واتہ : ئہی ژنانی پیغہ مہر ﷺ لہ مالہ کانتاندا ئوقرہ بگرن و بی کاری پتویست دہرمہ جن وہک سہردہمی نہ فامیش خوٹان دہرمہ خەن و جوانی خوٹان بۆ پیاوان ناشکرا مہ کەن .

تییینی وەرگێڕ : ئہم ئایہ تہ تہنہا تایبەت نییہ بہ خیرانہ کانی پیغہ مہرہوہ ﷺ بہ لکو ہەموو نافرہتہ کانی ئومەتی ئیسلام دہ گریتہوہ کہ ناییت جوانی خویان دہربخەن بہ لکو حەرامہ .

وه چهندين دهقي تر كه بهلگهن لهسهر نهوهی كه خهلك تبي كهوتوره له هاوبهش بو خوا دانان و كوفرو خراپه و تاوان گهورهترين هوكارهكاني ، نهفامي و بي زانستيه بهرامبر خواي گهوره و ناو و صيفاته بهرزهكاني و پاداشت و تولهي .

هر لهبر نهمهيه كه هر كهسيك دزايهتي خواي گهوره بكات ياخود تاوانييك نهنجام بدات نهوه نهفامه ، ههروهك له رافهي نهم نايهتهدا هاتوره له سهلهفي صالهحهوه كه دهفهرمويت : ﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾ النساء: ١٧

واته : بهراستی خواي گهوره تهوبه لهو كهسانه وهردهگریت كه به نهفامي و نهزانی کردهوهی خراپ دهكهن ، پاشان لهماوهيهكي كهمدا تهوبه دهكهن و پهشيمان دهبنهوه نائهوانه خواي گهوره تهوبهيان لی وهردهگریت وه خواي گهوره ههمیشه زانا و كار جوانه دهزانیت چۆن برپار دهداث .

وه دهفهرمويت : ﴿ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ الأنعام: ٥٤

واته : بهروردگار لهسهر خوی نویسه كه بهبهزهیی بیت لهگهلان ، وه هر كهسیكیشان به نهزانی و نهفامي تاوانييك نهنجام بدات ، پاشان تهوبه بكات و تاكاری چاك رهچار بكات ، نهوا بهراستی خواي گهورهش لهبرامبر نهو كهسانهدا زۆر لیبورده و داپوشهري تاوانهكانه و زۆریش میهرهbane .

وه دهفهرمويت : ﴿ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ النحل: ١١٩

واته : بیگومان خواي گهوره بهرامبر نهو كهسانهی كه کردهوهی خراپان نهنجامداوه به نهفامي ، وه پاشان دواي کردنی نهو کاره ناجۆر و ناپهسهندانه تهوبهيان کرد و چاك

و چاکه خواز بوون ، ئەوا دڵنیا به که پهروهرد گارت پاش ئەوه زۆر لیبووورده و میهره بانه .

واتای ووتە ی خوای گه‌وره : ﴿بِحَکْمَتِهِ﴾ له نایه‌ته‌کاندا : واته : نه‌زانی و نه‌فامی له تاوان که‌ره‌که‌و وه نه‌فامی به دوا‌روژ و پیوست بوونی تو‌وره‌یی خوای گه‌وره له‌سه‌ری وه خوای گه‌وره له روانگه‌ی نه‌فامی و نه‌زانیه‌وه لی ده‌روانی و چاودیری ده‌کات ، وه نه‌فامی و نه‌زانیه‌ لی‌وه‌ی له‌به‌ر که‌می با‌وه‌ری یاخود نه‌بوونی ، که‌واته هه‌موو که‌سیکی تاوان کار نه‌فامه به‌م لیک‌دانه‌وه‌یه بی‌ت ، به‌لام ئە‌گه‌ر زانی حه‌رامه ئە‌وا زانست به‌حهرامیه‌که‌ی مه‌رجه بو ئە‌وه‌ی که به‌تاوان ژمارده بکری‌ت و تو‌له‌ی لی‌ به‌سه‌ندری‌ته‌وه ^{١٠٦} .

به‌ وینه‌ی ئە‌م واتایه کۆمه‌لێک له سه‌له‌ف فه‌رموویانه ، وه نیامی طه‌به‌ریش (په‌حه‌تی خوای لی‌بی‌ت) کۆمه‌لێکی لی‌ گیراونه‌ته‌وه له ته‌فسیر که‌یدا .

له ئە‌بو عالی‌ه‌وه (په‌حه‌تی خوای لی‌بی‌ت) ده‌گیرێته‌وه که فه‌رموویه‌تی : ها‌وه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه په‌زای خوا له‌وانیش بی‌ت فه‌رموویانه : هه‌رچی تاوانێک که تووشی به‌نده ده‌بی‌ت ئە‌وه نه‌زانی و نه‌فامیه .

وه له قه‌تاده‌وه (په‌حه‌تی خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رموێت : ها‌وه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ په‌زای خوایان لی‌بی‌ت کۆکن له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی هه‌ر شتێک که لاساری خوای گه‌وره‌ی پی‌ بکری‌ت ئە‌وه نه‌فامیه‌ جا به مه‌به‌ست بی‌ت یاخود نا .

وه له مو‌جاهیده‌وه (په‌حه‌تی خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رموێت : هه‌ر که‌سیک لاساری خوای گه‌وره بکات ئە‌وه نه‌فام و نه‌زانه ، هه‌تا خو‌ی له تاوان داده‌پ‌رێت .

وه هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی : هه‌ر که‌سیک که کرده‌وه‌یه‌ک بکات لاساری خوای گه‌وره بی‌ت ئە‌وه له نه‌فامیه لی‌وه‌ی هه‌تا لی‌ ده‌گیرێته‌وه و وازی لی‌دی‌تی‌ت .

^{١٠٦} (تفسیر ابن سعدي) (٢ : ٣٩) .

وه سوديش (رَحهَتى خِواى لَيِّت) دهفهرمويت : ئادهمى مادهم لاسارى خِواى گهوره بکات نهوه نهفامه .

وه ابن زهيدش (رَحهَتى خِواى لَيِّت) دهفهرمويت : هموو مروؤفك كردهوهيهك بکات كه لاسارى خِواى گهوره بيت نهوه بههميشهئى نهفامه ههتا وازى ليدههئيت^{۱۰۷} .

وه شيخ الإسلام ابن تيميه (رَحهَتى خِواى لَيِّت) دهفهرمويت : (هوْكارى ئهمه : نهويه كه بهراستى زانستى راستى چهسپاو له دلدا ريځگرى دهكات كه شتيكى له گهلدا بيت پيچهوانهئى بيت له وته ياخود له كردهوه ، جا ههر كاتيك پيچهوانهكهئى دهركهوت نهوا يان دل لى بى ناگايه ياخود بى هيزه له بهرگرى كردنى نهوهئى كه تووشى هاتووه ، ئانهم دۆخانه ههلوه شينهروهئى راستى زانسته ، بۆيه كردنى نهو تاوهنه دهبيت بهنهفامى ...)^{۱۰۸} .

نهفامى بهرامبهر بهخوا دهردىكى خهتهره ، وه نهخوشيهكى لهناو بهره ، ناههموارى و پاشهروژى خراب و نالهبار بهسهر خاوهنهكهيدا دئيت ، جا ههر كهسيك ئهم دهرده زال بوو بهسهريدا و تيايدا جيځگر بوو نهوا پرسيار مهكه له لهناو چوونى ، وه نهوه كهوت و تيك شكاهه له تاريكى تاوان و لايداوه له ريځگهئى راست ، ملكهچى گومان و ئارهزووهكانه ، مهگهر رهحهَتى خِواى گهوره بيتى بگات به پاراو كردنى دلّهكان و رۆشكردنهوهئى چاوهكان و كليلهكانى چاكه : نهوئيش زانستى بهسووده بو كردهوهئى چاكه ، كهوابوو هيچ چارهيهك نيه بو ئهم دهرده جگه له زانست نهبيت ، وه ئهم دهرده له كهس نايتهوه مهگهر خِواى گهوره فيرى نهوهئى بکات كه سوودى پيځگهينهئى و ريئمووى بکات ، جا ههر كهسيك خِواى گهوره ويستى خيى بيتى فيرى نهوهئى دهكات كه سوود مهندي بکات و له دين شارهزاي دهكات و چاو رۆشنى دهكات لهوهئى كه سهرفرازى و نهجاتى تيادايه و له نهفامى بيتى دهردهچيت ،

^{۱۰۷} انظر هذه الآثار و غيرها في : (تفسير الطبري) (۳ : ۲۹۹ ، ۵ : ۲۰۹) ، و انظر (تفسير البغوي) (۱ : ۴۰۷) ، و الفتاوى لابن تيمية (۷ : ۲۲) ، و تفسير (ابن كثير) (۱ : ۴۶۳) .
^{۱۰۸} (اقتضاء الصراط المستقيم) (ص : ۷۸) .

وه نه گهر ویستی خیری پئی نه بیټ نه واه سهر نه فامی خوئی ده بهیلټه وه . داواکارین
له خوای گه وره دله کاشمان پاراو بکات به باوهر و زانست وه بمان پارټریت له نه فامه ی
و دوزمنایه تی .

بی ئاگایی و پشت هه لکردن و بیرچوونهوه

بیگومان نهم سێ خاله هۆیه کی گه وهره له هۆکاره کانی کهم بوونهوهی باوهڕ ، جا ههر که سێک غهفلت گرتیوه و بیرچوونهوه خهریکی کردوو پشتیشی هه لکرد ، نهوا باوهڕی کهم ده کات و لاواز ده بیست به گوێرهی زۆر بوونی نهم کارانه یان هه ندیکیان ، وه مردن و نهخۆشی دل و بۆ پێویست ده کات به زالبوونی گومان و ئارهزووه کان به سه ریدا .

غهفلت و بی ئاگایی : به راستی خوای گه وره به خراپه باسی کردوه له قورئاندا ، وه هه وایی داوه که نه وه ره وشتیکی ناشینه له ره وشت و بی باوهڕ و دوو ڤووه کانه ، وه ئاگاداری تووندیشی ده ربارهی داوه .

ههروهک ده فهرمویت : ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أُذُنٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾﴾ الأعراف: ١٧٩

واته : سویند به خوا بیگومان ئیمه زۆریکمان له جنۆکه و ئادهمی بۆ دۆزهخ به دی هیناوه چونکه له نهجمادا خۆیان به ئارهزووی خۆیان ڤینگهی به دبه ختی ده گرنه بهر بۆیه بهر له وهی خوای گه وره درووستیان بکات ده یزانی کێ چاکه و کیش خراپه ، نه وانه دلّیان ههیه که چی حق و راستی پێ نایستن و وهری ناگرن وه چاویشیان ههیه که چی حق و ده سه لاتی خوای گه وره ی پێ نابین وه ههستی بیستیان ههیه که چی راستیه کانی پێ نایستن ، ئانه مانه وهک ئازه ل وان به لکو و یلّرن ((که مرن)) وه نه وانه بی ئاگان له ئایهت و نیشانه کانی پهروهردگار .

وه دهفه رمویت : ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

﴿٨﴾ یونس: ۷ - ۸

واته : بیگومان نهوانه‌ی که باوهر و نومیدیان به گه‌یشتنه‌وه به نیمه نیه له رۆژی دوایدا وه به ژبانی دنیا رازی بوون له‌بری دوا رۆژ و بی تارام و دل خوش بوون وه نهوانه‌شی که له به‌لگه‌و نیشانه‌کانی نیمه بی ناگان ﴿٧﴾ جی و ریگه‌ی نهوانه ناگره به‌هۆی نهو کار و کرده‌وانه‌ی که نه‌نجامیان داوه ﴿٨﴾ .

وه دهفه رمویت : ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾﴾ یونس: ۹۲
واته : بیگومان زۆریک له خه‌لکی له نیشانه‌کانی نیمه بی ناگان ، بویه بهو شیویه ملی خویان ده‌شکین و خویان سه‌رگه‌ردان ده‌که‌ن .

وه دهفه رمویت : ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾﴾
الروم: ۷

واته : هه‌ندیک له پرواله‌ت له ژبانی دنیا ده‌زانن و به‌دی ده‌که‌ن به‌لام له دوا‌رۆژ بی ناگان .

وه دهفه رمویت : ﴿وَأَذْكُرَنَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾﴾ الأعراف: ۲۰۵

واته : یادی په‌روه‌ردگارت بکه به ترس و لاره ملی و له‌سه‌رخو به‌بی ده‌نگ به‌رز کردنه‌وه له به‌یانیان و ده‌مه‌و ئیواراندا وه له بی ناگیان مبه .
بی ناگایی بریتیه : له بی ناگیه‌ک په‌یدا ده‌بیت له که‌می پارێزگاری و به‌ناگایی ^{۱۰۹} .

^{۱۰۹} (بصائر نوي التمييز) للغيرز آبادي (٤ : ١٤٠) .

دهردینکی مهترسیداره ، کاتیک تووشی مروّقه کان بیت خهریکیان ناکات به زیکر و
 فهردمان روایی و بهندایه تی خوی گه وروه به لکو خهریکیان ده کات به کاری بی ناگایی
 و خهریکهر و دوور خهروه له یادی خوی گه وروه ، نه گهر کردهوی باشیش بکات
 نهوه له دۆخ و نییه تیکی خراپه ویه ، وه کرده ویه کی پرووت ده بیت له زه لیلی و
 ملکه چی و گه رانه وه و ترس و نارامی و راستگویی و نییه ت پاکی ، نائه مه هه ندیک
 شوینه واری بی ناگایی خراپه له سهر باوه .

وه پشت هه لکردنیش : به راستی خوی گه وروه هه وائی داوه له قورئانی پروژدا که
 شوینه وار و ده رنه نجامی خرابی زۆری هیه له وانه :

۱- خوی گه وروه وه صفی نهو جوّره که سانهی کردووه به وهی که هیچ که سیک نییه
 له وانه ستهم کارتر بیت ، وه وه صفی کردووه که له تاوان کاران و ستهم کارانه .

ههروه که ده فره مویت : ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ

الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿٢٢﴾ السجدة: ٢٢

واته : کی لهو که سه ستهم کار تره که به نایه ته کانی پهروه دگار ناموژگاری ده کریت
 که چی پشتی تیده کات و پرووی لی وه رده چه رخییت ، به راستی ئیمه له تاوان کاران و
 ستهم کاران توله ده سین .

۲- خوی گه وروه هه وائی داوه که هه ر که سیک پشت هه لکات نهوا دلی به ستیت و
 په رده ی تاریکی به سه ردا بدات تا هه رگیز نه تیگات و نه ریگهی راستیش بدوژیته وه .

وه که ده فره مویت : ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا

جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا

إِذَا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ الكهف: ٥٧

واته : نه بی کی لهو که سه ستهم کارتر بیت که به نایه ته کانی پهروه دگار ناموژگاری
 بکریت که چی پشتیان تی بکات وه سه ره نجام و ناکامی نهو کاره خراپانه شی که

کردوویه تی له بیرى کردبى ، بهراستی بهووى لاسارى و ستم کارى خوځانه وه نیمه ش
په رده مان به سهر دلپاندا دا ههتا له واتا و مه بهستى باوه ر تینه گهن وه گۆشیاغان هینده
قورس و گران کرد ههتا حق و راستى نه بیستن چونکه خوځان نایاته ویت بییستن ، خو
نه گهر بانگیان بکهیت بو ریگهی راست هه رگیز رینموونى وه رنا گرن و وه لام ناده نه وه
چونکه نه وان تینا گهن .

۳- پشت هه لکردن و روو وه رچه رخان هو به که بو ژبانى پر له ناره حه تی و هه مواری
له دونیاو دوا روژدا ههروهك خوای گه و ره ده فره مویت : ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي
فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴾ طه: ۱۲۴
واته : هه ر که سینک روو له زیکر و یادی من وه رگیزیت که قورنن و دینی نیسلامه
نهوا بیگومان ژبانیکى سهخت و ناهه مواری ده بیت و وه له روژی دوايشدا به کویری
حه شر و دادگایى ده که ين .

۴- خوای گه و ره هه والى داوه که هه ر که سینک پشت هه لکات و روو وه رچه رختیت
نهوا کو مه له هاوه لیکی بو ده سازیتیت له شهیتان که دین و باوه رى له ناو به رن وهك
ده فره مویت : ﴿ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِصْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴾ الزخرف: ۳۶
واته : هه ر که سینک له یادو زیکری خوای روو وه رگیزیت نهوا نیمه شهیتانیکى بو
ده سازینین که هه رگیز لى نه بیته وه و هاوړنى بیت .

۵- هه والى خوای گه و ره ده رباره ی پشت هه لکه ر که له روژی دوايدا کو لى تاوان
هه لده گریت و به ره وه نه شه که نهجى ناره حهت و قورس و گران ده روا ت وهك
ده فره مویت : ﴿ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۚ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وِزْرًا ۚ ﴾ طه: ۹۹ - ۱۰۰

واته : بېگومان له لايهن خوږمانه وه ياد خهروهيه کمان يې به خشيويت (واته : قورئان)
 ﴿١٩﴾ جا هر که سيک پشتي تي بکات و گوئي يې نه دات نهوا له پروژي دوايدا کوئي
 تاوان و گوناوه ه لده گريت .

وه خواي گه وړه ده فهرمويت : ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ ﴿١٧﴾
 الجن: ١٧١١

واته : هر که سيک له يادي په وړه ردگاري خوئي پرو وهر چه رخييت نهوا خواي
 گه وړه ده يخته ناو سزايه کي سهخته وه .

وه چهندين نايه تي تريش که خواي گه وړه هه والي داوه تياياند دهر باره ي زهره و
 ترسناکي پشت ه لکردن ، له ترسناکرينيان و خراپرينيان نه وهيه که رېنگر و بهر به سه
 له باوه ر هيتان بو که سيک که باوه ري نه بيت ، وه لاواز که ره بو باوه ري باوه رداريش ،
 وه به گوړه ي پشت ه لکردني مرؤفه کان به شيان له م دهر نه نجام و ترسناکيه ده بيت .
 وه بير چوونه وه و له بير کردن : وازهيتاني مرؤفه له کارامه ي و پاراستي نه وه ي که
 لاي سپارده کراوه : جا يان له بهر لاوازي دلپه تي ياخود له بهر بي ناگايه تي ، وه
 ياخود له بهر ويستېکه هه تا له دلدا باس و خواستي نامييت ^{١١١} ، جا له بير کردن
 کارېگه ريه کي نه تو ي هديه له باوه ردا ، وه هويه که له هوکاره کاني لاواز بووني ، وه
 بووني گوړپرايه لي فهرمانه کاني خواي گه وړه که م ده کاته وه و تاوانيش زياد ده کات .

جا نه و له بير کردنه ي که له قورئاندا هاتوه دوو جوړه :

١- جوړي يه که م نه وهيه که مرؤفه کان تيايدا بيانوو به هانه و پوزشيان نيه ، نه وهيه که
 مرؤفه کان به ويست و مبهه ستي خويان کردوويانه وهك نه م نايه ته ي قورئان که

ده فهرمويت : ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ﴾ ﴿١٩﴾ الحشر: ١٩

^{١١٠} واتاي (صعدا) نووسه خوا يي پاريتيت ده فهرمويت ، واته : توند و ناراحت .

^{١١١} (بصلانر نوي التميز) للغيروز ابادي (٥ : ٤٩) .

واته : ئۆوه وهك ئهه كهسانه مهبن كه خواى گهورهيان لهياد كرد گويان به
 فرمانهكاني نهدا ، ئينجا خواى گهورهش واى بهسهه هينان خوشيان لهبهر كرد نهيان
 زاني كاريكي وهها بكهه كه له دواړژدا سوود مهنديان بكات .

۲- جوړى دووهم مروقه كان تيايدا بههانه و پوزشيان ههيه ئهويش ئهويهيه كه
 هوكارهكهى خوى نيبه ههروهك لهه ئايهتهدا بومان دهردهكهويت كه پهروهردگار

دهفهرمويت : ﴿ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ﴾ البقرة: ۲۸۶

واته : پهروهردگار ئيمه نهگهه فرمانيكي تۆمان لهبهرچوو ياخود ههلهمان تيايدا كرد
 ئهوا لى مان مهگره .

وه له فهرموودهيهكدا هاتوو كه خواى گهوره له وهلامى ئهم داوايهدا فهرموويهتى
 (منيش كردم ۱۱۲) واته : پارانهوهكهتاهم قبول كرد .

جا مروقى موسولمان دوا ليكراوه كه بهرامبهه ئارهزوو و نهفسى كوششى ههبيت و
 دوورى خاتهوه له لهبهر كردن ههتا بهو هوويهوه زههر له دين و ئيماني نهكهويت .

۱۱۲ رواه مسلم (۱ : ۱۱۶) من حديث ابن عباس رضي الله عنهما .

لاساری کردن و نهجامدانی تاوان

هیچ شاروه و نادیار نییه که له لاساری کردن و نهجامدانی تاواندا چ زهره و شوینه واریکی خرابی ههیه له سهر باوه ، باوه ههروه زانایانی پیشینه فهرموویانه : به گوپراهه لی کردنی خوی گهوره زیاد ده کات و به تاوان کردنیش کهم ده کات ، جا ههروه چۆن نهوهی که خوی گهوره فهرمانی پیکردوه له واجب و سوونهت باوه پئی زیاد ده کات تاواش نهجامدانی نهوانهی که قهدهغهی کردوه له کاره حهرام و ناپهسهنده کان باوه پئی کهم ده کات ، جگه له وهش تاوانه کان جیاوازییه کی گهوره یان ههیه له پله و خراپه یان و نه ندازهی زهره یان .

ههروه پیشه و ابن القیم (رحهتی خوی لیبت) ده فهرمویت : بئی گومان کوفر و خراپه و تاوانه کان پله پله ن ، ههروه چۆن باوه و کره وهی چاک پله پله ن ، وه خوی گهوره ده فهرمویت : ﴿ هُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴾ ﴿ ۱۳۳ ﴾ آل عمران: ۱۶۳

واته : بۆ ههر یه کێک له خه لکانی چاک و له خه لکانی خراپ لای خوی پهروه ردگار پله و پایه ههیه وه خوی گهوره به ههموو کرده وه کان بینایه و هیچ شتیکی لی ون نابیت .

وه ده فهرمویت : ﴿ وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴾ ﴿ ۱۳۴ ﴾ الانعام: ۱۳۲

واته : بۆ ههر مرۆفێک چاک بیت یاخود خراپ پله و پایه و پاداشت و تۆله ههیه له بهرامبهر نهو کارانهی که کردوویانه ، وه خوی پهروه ردگار یشت بهرامبهر نهو کرده وانهی که دهیکه ن بئی ناگا نییه واته کرده وهی کهس و ون نابیت .

وه دهفهرمویت : ﴿ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ﴾ (٣٧) التوبة: ٣٧

واته : بیگو مان راگواستن و دواخستنی مانگیك بۆ مانگیكى تر و دواخستنی حورمه تی مانگیك بۆ یه کیكى تر نه وه زیاده یه له کوفر و بی باوه ری .

وه دهفهرمویت : ﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَّادَتْهُمْ إِيمَانُهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ (١٢٤) وَأَمَّا الَّذِينَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَّادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴾ (١٢٥)

التوبة: ١٢٤ - ١٢٥

واته : نهوانه ی باوه ریان هیاوه به دابه زینی سوره تیکی قورئان باوه ریان زیاد ده کات و

به هاته که ی دلشاد و کامه ران ده بن ﴿ ١٢٤ ﴾ وه نهوانه شی که له دلیاندا نه خوشی و

دوو رووی هه یه نهوا کوفر و ناپاکیان زیاد ده کات و خه ستر ده بیته وه وه هه ر به بی

باوه ریش مردن و دوور بوون له دینی ئیسلام ﴿ ١٢٥ ﴾ .

ویته ی نه مانه له قورئاندا زوره ^{١١٣} .

وه قورئان و فهرمووده کانی پیغه مبه ریش ﷺ به لگه ن له سه ر نه وه ی که تاوانه کان

گه و ره و به جوو کیان هه یه .

خوای گه و ره ده فهرمویت : ﴿ إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكَفِّرْ عَنْكُمْ

سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴾ (٣١) النساء: ٣١

واته : نه گه ر ئیوه له و تاوانه گه و رانه خورتان به دوور بگرن که و الیتان قه ده غه کراوه

نهوا ئیمه ش له هه له و تاوانه کانتان ده بوورین و ده تان خهینه جیگایه کی به ریز و

شکو مه نده وه که به هه شته .

وه ده فهرمویت : ﴿ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ ﴾ (٣٢) النجم: ٣٢

واته : نهوانه ی که خویان ده پاریزن له تاوانه گه و ره کان و کاره قیزه و نه کان ، جگه له

وورده تاوان نه بیت وه په روه ردگار إِنْ شَاءَ اللَّهُ لهوانه ده بو ریت .

^{١١٣} (إغاة اللفهان) (٢ : ١٤٢) .

وَفِي (صحيح مسلم) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مُكَفِّرَاتٌ لِمَا يَنْتَهَنُ إِذَا اجْتَنِبَ الْكَبَائِرُ » ١١٤ .

واته : له صحیحی موسلیمدا هاتوو له فہرموودہی ئہبو ہورہیرہوہ (رہزای خوائ لیبت) کہ فہرموویہتی : پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہتی : ہر پنج نویژہ کہو ئہم ہدینی تا ئہو ہدینی و ئہم رہمہزان تا رہمہزانہ کہی تر کہ فارہتی ئہو تاوانانہن کہ له نیوانیانداہی ئہ گہر خوی له تاوانہ گہورہ کان پاراستیبت .

وَفِي (الصحيحين) عن عبد الرحمن بن أبي بكرة عن أبيه قال : كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ : أَلَا أُبَيِّنُكُمْ بَأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ ؟ ثَلَاثًا : الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ ، وَشَهَادَةُ الزُّورِ)) ١١٥ .

واته : له صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوو له فہرموودہی عبد الرحمن بن ابی بکرہ ئہویش له باوکیوہ (رہزای خویان لیبت) کہ فہرموویہتی : ئیمہ له خزمہت پیغہمبہری خوادا بووین ﷺ سی جار فہرمووی : نایہ ہدوالتان بہمی بہ گہورہترینی تاوانہ گہورہ کان ؟ ہاوہل بو خوا دانان و خراب مامہلہ کردن له گہل دایک و باوک و شایہتی دانی درو .

وَ فِيهِمَا عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ سُئِلَ : أَيُّ الدُّلْبِ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ؟ قَالَ : « أَنْ تَدْعُوَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقَكَ » . قِيلَ : ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ : « أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ مَخَافَةَ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ » . قِيلَ : ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ : « أَنْ تَزْنِيَ بِحَلِيلَةِ جَارِكَ » ١١٦ .

واته : وہ ہر له صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوو ہدرلہوہوہ کہ پرسار کرا له پیغہمبہری خوا ﷺ کہ گہورہترین تاوان لای خوائ گہورہ کامیہ ؟ فہرمووی : ہاوہل بو خوائ گہورہ دانیبت کہ ئہویش درووستی کردوویت ، پاشان وترا چی تر ؟ فہرمووی : منداہ کہت بکوژیت له ترسی ئہوہی کہ له گہلتا بخوات (واتہ : له

١١٤ (صحيح مسلم) (١ : ٢٠٩) .

١١٥ البخاري (١٠ : ٤٠٥ - فتح) ، و مسلم (١ : ٩١) .

١١٦ البخاري (١٢ : ١٨٧ - فتح) ، و مسلم (١ : ٩١) من حديث ابن مسعود رضي الله عنه .

ترسی ههژاری - وه گێڕ (، پاشان و ترا چی تر ، فهرمووی : زینا و داوین پیسی له گهڵ ئافرهتی دراوسێکه تدا بکهیت .

وه چهندین دهقی تر که بهلگه له سههر جیاوازی تاوانه کان و بهشکردنیان بۆ لای گهوره و بچووک .

پاشان تاوانه کان له لایه کی ترهوه دهبن به چوار بهشهوه :

۱- مَلَكِيَّة ۲- شَيْطَانِيَّة ۳- سَبْعِيَّة ۴- بَهِيمِيَّة . له مانه ده رناچن .

۱- تاوانی خاوهن داریتی : ئه ویش ئه وهیه که دهست به ریت بۆ شتیک که بۆ ئه وه نه گونجیت له صیقاتی ربوبیهت : وه کو خۆ به گهوره دانان ، وه خۆی به وه بزانیت شیای تۆ له سهند بیت وه کو ئه وهی خوای گهوره تۆ له ده سیئت ، وه خۆ به بهرز راگرتن وهك ئه وهی خوای گهوره سیفتهی به رزییهتی ههیه ، وه خه لکی کردنه بهندهی خۆی ههروه کو هه موو دروستکراوه کان بهندی خوان ، وه وینهی ئه وه ، ئه وه جوړه گه وهرترین جوړه کانی تاوانه .

۲- شهیتانی واته : خۆی هاوشیوهی شهیتان بکات له هه سوودی و فیل و ته له که و دزی و فرمانکردن به لاساری و تاوان به رامهر خوای گهوره و جوانکردنی و رێگری کردن له گوێڕایه لی خوای گهوره و عه ییدار کردنی و دانانی بیدعه له دینه کهیدا و بانگه شه کردن بۆ بیدعه و خۆرافات و گومرایی .

ئهم جوړه به دوای جوړی یه کهمدا دیت له خراپیدا هه رچهنده خراپه کهشی له وه که مژه .

۳- تاوانه درنده ییه کان : بریتیه له تاوانی شه ران گێزی و تووره بوون و خوین رشتن و دهست گرتن به سههر لاوازان و بی توانایان ، وه ئهم تاوانانه چهندین جوړ عه زیت و نار هه تی مرو فایه تی لیوه درووست ده بیت له گه ل هه ول دان بۆ سته م کردن .

۴- تاوانه ئاژه لیه کان : وهك شه ر و به ته نگه وه چوونی بۆ به جیهیتانی ئاره زووی سک و دامینی ، له مانه شه وه زینا و داوین پیسی و دزی و خواردنی مالی بی باوک و به غیلی و ترسنوکی و نا نارامی و ناهه مواری چهندین ئاکاری خراپ درووست ده بیت .

زۆربەى تاوانەكانى مەزكۇرەكان لەم بەشەى ، لەبەر بى تەوانايان بۆ تاوانە دەرندەى و
خاوەن دارىكە ، وە ھەر لەم بەشەو دەچنە ناو بەشەكانى ترەو ، ئەم بەشە
بەرەشۆكەى دەیانگرت رايان دەكىشيت ، جا لەوێو دەچنە ناو تاوانە شەيتانى و
دەرندەىەكانەو ، پاشان لەوێو بۆ بەربەرەكانى خوايەتى خواى پەرورەدگار و ھاوێل بۆ
دانانى ١١٧ .

بەھەر حال ئەمانە و جگە لەمانەش رێنماى مان دەكەن كە تاوانەكان جياوازن لەرووى
كارىگەرمانەو لەسەر باوەر چ لەرووى كەم كردنەو وە چ لەرووى لاواز بوونەو .
ئەم جياوازيانەى تاوانەكان و كارىگەرمانەكانيان لەسەر باوەر دەگەرێتەو بۆ چەند
لێكدانەوێك :

لەوانە : جۆر و ئەندازە و زۆرى خراپى و شوێن و كاتى و حالى تاوان كارەكە
چەندىن لێكدانەوێك تر .

پێشەوا ابن القيم دەفەرمویت : بەكۆى گشتى پلەكانى خراپە كارى جياوازه بەگوێرەى
خراپەيان ، جا ئەو پیاوێ ئافرەتيك دەكات بە دۆست و ھاوڕێى خۆى وە ئەو
ئافرەتەشى كە دۆستىك لە پیاوان دەگرت ، خراپەو شەرى كەمترە لەو پیاو و
ئافرەتانەى كە داوێن پيسى لەگەڵ ھەموو كەسىكدا دەكەن ، وە ئەو كەسەى كە
بەنھێنى تاوان ئەنجام دەدات تاوانى كەمتر لەسەرە تا ئەو كەسەى كە بەناشكرا تاوان
دەكات ، وە ھەر وەھا ئەو كەسەشى كە تاوان دەكات و باسى ناكات لەو تاوانى
كەمترە كە بۆ خەلكى باس دەكات ، ئەو دوورە لە لێبووردن و لى خوشبوونى خواى
گەورە ، وە ھەر وەھا زینا كردن لەگەڵ ئافرەتيكدا كە مێردى نەبێت سزاكەى كەمترە
لەچاوى زینا كردن لەگەڵ ئافرەتيكدا كە مێردى ھەبێت ، چونكە زینا كردن لەگەڵ
ئافرەتيكدا كە مێردى ھەبێت ستم كردن و دەست درێژى كردنە لە پیاوێكەى و پيس
كردنى جینگايەتى ، تاوانى ئەو گەورەترە لە تاوانى زینای ئاسايى ياخود تاونيك

بچو وکتر له زینا ، وه زینا کردن له گهل ژنی دراوسیدا تاوانه که ی گه وره تره له چاو کردنی نهو کاره له گهل که سیکدا که دوور تر بیت ، له وهی که تیایدایه له ناره حهت کردنی دراوسی و نه پاراستنی ناموژگاری خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی ﷺ ، وه ههروه ها زینا کردن له گهل ژنی موجهیدیکدا که جهاد ده کات له پیناوی خوی گه وره دا تاوانه که ی گه وره تره له لای خوا له زینا کردن له گهل که سیکدا تر دا ، ههروه که چون پله کانی نه م تاوانه به گویره ی زینا له گهل کراوه که جیاوازه ، ههروه ها پله کانیشی جیاوازه به گویره ی کات و شوین و بار و دوخ و بکه ره که ی .

زینا کردن له ره مه زاندا چ شهو بیت یاخود روژ پله ی تاوانه که ی گه وره تره له چاو مانگه کانی تر دا ، وه ههروه ها له شوین و زه ویسه پیروزه به ریزه کاندا تاوانه که ی گه وره تره له چاو شوینی تر دا .

وه جیاوازی که ی به گویره ی نهو که سه ی که ده یکات زینا کردن له گهل نافرته یکی نازاددا پیسر و ناشرین تره هه تا له گهل که نیزه کی کدا ، هه ره له بهر نه مه یه که سزای داوین پیسی نافرته یکی که نیزه که نیوه ی سزای نازادیکه ، وه له گهل ژنیکی میرد داردا ناشرین تره هه تا له گهل بی پیاوینکدا ، وه له گهل پیریکدا ناشرین تره هه تا له گهل گه نجیکدا ، وه له گهل که سیکدا زانادا ناشرین تر و پیس تره هه تا له گهل که سیکه نه فام و نه زاندا ، له بهر زانسته که ی به پیسیه که ی و له وه شی که له سه ریتی و چوونی بو نهو کارهش به زانست و چاو رو شنیه وه ، وه له که سیکدا به توانای ده وله مهنده وه پیس تر و خراب تره هه تا هه ژاریکی بی توانا ، وه نهوی که پیویسته بزانیته جاری وا هه یه تاوانیکی بچو وکتر هاوکات ده بیت له گهل شتیکدا که نهو تاوانه گه وره ترده کات له تاوانیکی گه وره تر له خوشی بو نمونه :

هه ندی جار کاری داوین پیسی هاوړی ده بیت له گهل عیشق و نهویندا به جوړیک دلی تاوان کار نالووده ی دلداره که ی ده کات وه که خوا ته ماشای ده کات و ملکه چی ده بیت و فهرمانه کانی نهو له پیشت داده نیته تا فهرمانه کانی خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی ﷺ نا له م کاته دا تاوانه که ی شان به شان ده بیت له گهل خوشه ویستی

خۆشەويستە كەيدا تەنانەت خۆشەويستى ئەوانەشى كە خۆشەويستە كەى خۆشى دەۋىن
يان خۆشى ناۋىن ياخود رقى لىيەتى زىانى ئەمەش زۆر گەۋرەتر لە خودى تاۋانە كە^{۱۱۸}.
وە شىخ محمد صالح عثيمين (پەھەتى خۋاى لىيەت) دەفەر مۆيت : كەم بوۋنەۋەى باۋەر
چەندىن ھۆكارى ھەيە ... :

لەوانە تاۋان كەردن باۋەر كەم دەكاتەۋە بەگۈيرەى جۆر و ئەندازە و بەكەم زانىنە كەى
و ئەندازەى ھەز و ويست بۆى .

جا جۆر و ئەندازە كەى : بىگومان باۋەر بە تاۋانە گەۋرەكان زياتر كەم دەكات ھەتا
بچوۋكەكان ، وە بەكۈشتى كەسيك بە ناھەق زياتر كەم دەكات ھەتا خواردىنى
مالىكى قەدەغە كراۋ ، وە بە دوو تاۋان زياتر كەم دەكات ھەتا ئەنجامدانى تاۋانىك .
و ھەرۋەھا بۆ ھەموو تاۋانەكانى تىرىش .

و ە سستى و بەكەم زانىنە كەى : كاتىك تاۋان لە دلىكەۋە دەرچوۋ كە ئەۋ كەسەى
بەكەم زانى كە تاۋانى بەرامبەر دەكات و لىي نەدەترسا ئەۋا باۋەرپى زياتر كەم دەكات
ھەتا كەسيك كە خۋاى گەرەى لا گەۋرەيە و زۆرىش لىي دەرسيەت ، بەلام تاۋان خەم
ساردى كەردوۋە .

و ە ئەندازەى ھەز و ويست بۆى : بىگومان تاۋان كاتىك لە كەسيكەۋە بوۋ كە زۆر
ھەز و ويست و تواناى بۆى نەبوۋ ئەۋا باۋەرپى زياتر كەم دەيىتەۋە ھەتا كەسيك كە
ويست و توانا و ئارەزوۋى بۆى ھەيە ، خۆ بەزل زانىنى ھەژاىك و زىنا كەردنى
كەسيكى بەتەمەن تاۋانە كەى گەۋرەترە لە خۆ بەزل زانىنى دەۋلەمەندىك و زىنا كەردنى
گەنجىك ، ھەرۋەك پىغەمبەرى خوا ﷺ لە فەرمودەيە كدا دەفەر مۆيت : ((ثَلَاثَةٌ لَا

^{۱۱۸} (إغاثة اللفان) (۲ : ۱۴۳ ، ۱۴۴) باختصار ، و انظر : (الجامع لشعب الإيمان) للبيهقي (۲ : ۷۸ و ما بعدها) .

يَكَلِّمُهُمُ اللَّهُ ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ))^{١١٩} .
وَذَكَرَ مِنْهُمْ : ((الْأَشْمِطُ الزَّانِي ، وَالْعَائِلُ الْمُسْتَكْبِر))^{١٢٠} .

واته : ((سَيِّ كۆمەل هەيه خۆای گەوره له رۆژی دوایدا نه قسهیان له گەلدا ده کات
و نه سهیریشیان ده کات و نه له تاوانه کانیشیان خۆش ده بیست ، وه ئەشکهنجیه کی
به ئیشیان بۆ هەیه ، له وانه : که سیکی به ته مه نی زیناکه ری داوین پیس و هه ژاریکی
لوت بهرز)) .

هۆکاری توندی ئەشکهنجیه ئه مانه له بهر که می و نه مانی ئه و ئاره زوو و ویستهیه
تیاندا .

جا کورته ی ئه وه ی که رابورد بنگومان تاوان باوه ر که م ده کاته وه ، وه تاوان جیاوازه
له که م کردنه وه ی باوه ردا به گویره ی چهند لیکدانه وه یه ک له وانه :

١- جووری تاوانه که .

٢- زووری خراپه ی .

٣- ئەندازه که ی .

٤- کات و شوینه که ی .

٥- به که م زانیی .

٦- به گویره ی تاوان کاره که .

له سه ر ئه وه ی که رابورد خۆای گەوره ته و فیکمان بات .

وه ئه وه ی که مرۆفه کان ده پارێزیت له تاوان و کۆمه کی ده کات له سه ر دوور که و ته وه
له تاوان و که و ته ناوی : ناسینی سامناکی یه که ی و ئه وه شی لیوه ی درووست ده بیست
له خراپی دواپۆژ و زه ره ره کانی .

^{١١٩} أخرجه الطبراني في (الكبير) (٢ : ٣٥١) ، و البيهقي في (الشعب) (٤ : ٢٢٠) .
قال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٤ : ٧٨) (رجاله رجال الصحيح) ، و أورده الشيخ الإمام محمد بن عبد الوهاب في
كتاب (التوحيد) باب ما جاء في كثرة الحلف ، وقال (رواه الطبراني بسند صحيح) ، و صححه الألباني ، انظر (صحيح
الجامع) (٣ : ٧٤) .
^{١٢٠} (فتح رب البرية) (ص : ٦٥) .

بۆيە پېشەوا ابن القيم (رەحمەتە خوای لیبیت) دەربارەى ئەم باسە وتەيەکی کورتى
هەيە بەلام پېر مەبەستە کە دەفەرمویت : کەمى مۆفەقى و خراپى بۆچوون و نەمانى
راستى و خراپى دل و نەمانى باسکردن و لەدەستدانى کات و خۆپاراستنى خەلکى لى
و نەمانى پەيوەندى نيوانى و خوای گەورە و رېگىرى قبول بوونى دۆعا و رەق بوونى دل
و نەمانى خىر و بەرەكەت لە رزق و تەمەن و بى بەش بوونى زانست و پۆشىنى کالای
سەرشۆرى و بەکەم زانین لە چاوى دوژمنەو و تەسكى دەروون و تووشبوونى
هاوولانى خراپى وەها کە دلەکان خراپ دەکەن و کات بەدەستەو نایەلن و درىژى
غەم و ناھەموارى و ناخۆشى ژيان و دەروونى غەمبار لە تاوان کردن و بى ناگایى
لە زىکر و يادى خوای گەورەو درووست دەيیت ، ھەر وەك چۆن کشتوکار لە ئاوەو
دیتە بەرھەم ، وە سوتاندنیش لە ئاگرەو درووست دەيیت ، وە پىچەوانەى ئەم ئاکار و
سەرئەنجامە خراپانە بە گوێرايەلى فەرمانەکانى خوای گەورە دیتە بەرھەم ^{۱۲۱} .

^{۱۲۱} (الفوائد) (ص : ۶۷) ، وانظر : (الجواب الكافي) لابن القيم (ص : ۴۶) وما بعدها .

دهروونی فرمانگر به خراپه

دهروونی فەرمانکەر به خراپه له مړۆڤه کاندایهیه ، که فەرمانی پێ دهکات به ههمو
خراپهیهک و بانگیشی دهکات بۆ ههمو هۆکاریکی لهناوچوون و پینمویی دهکات بۆ
ههمو شتیکی پيس و بێزراو ، نهوه سروشتیهتی و روشت و رهفتاریتی ، جانه گهر
تهوئیک و دامهزراوی و کۆمهکی پهروهردگار نهبوايه نهوا هیچ کهسێک له خراپه
نفس و دهروونی دهرنه دهچو ، ههروهک خوای گهوره قسه کهی خێزانی عهزیزی
میسرمان بۆ ده گێڕتیهوه که ده فهرمویت : ﴿ وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ
بِالسُّوءِ ۖ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ یوسف : ۵۳

واته : هەر گیز پاکانه بۆخۆم ناکەم چونکە بێگومان هەمیشە نەفس و دەروون فەرمان بە خراپە دەکات مەگەر کەسێک کە خۆی پەروەردگارم ڕەحمی پێکردبێت و لە فەرت و فێلی نەفسی پاراستبێتی بەراستی پەروەردگارم زۆر لیۆردەو میهره‌بانه .

وہ پھر وہ ردگار دہر مویت : ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾
 ﴿النور: ۲۱﴾

و اتہ : تہ گہر فہزل و میہرہ بانی خوی پروہ ردگار نہ بواہ بہ سہرتانہ وہ ہیچ کہ سیکتان
لہ گوناہ و تاوان پاک نہ دہہ پورہ .

وہ خواہی گہورہ بہ خوشہ ویستین و بہرِ یزترین بہندہی دہ فہرمویت : ﴿ وَلَوْلَا اَنْ نَّبْنٰكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ اِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيْلًا ﴾ ﴿۷۶﴾ الإسراء: ۷۴

رواته : خو ئه گهر خو مان توند ر امان نه گرتي تايه و ده ستمان پي ته وه نه بوايه ، خهريك بوو له خسته ت بهرن و تو زيك به لاي نه واندا مهيل بكهت .

وه پښه مبهري خوا ﷺ هاوه لانی (په زای خوايان ليښت) فيري خطبة ى حاجه ى ده كړدن بهم شيوازه : ((الْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ ، وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ أَلْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ)) ١٢٢ .
 واته : سوپاس و ستايش يو خواى پروهردگار سوپاسى ده كه ين و داواى كومه ك و يارمه تى و ليښور دنى ليده كه ين و په نای پښه گرین له شهري ناخ و دهر و غمان و كرده وه خراپه كاغمان ، هدر كه سيك خواى گه وړه رپنوي بكات نهوا كهس ناتوانيت گومراى بكات وه هدر كه سيكيش به ووى كارى ناپه سهندى خوږه وه خواى گه وړه سهري لى تيكدات نهوا كهس ناتوانيت رپنوي بكات .

جا شهر شارواه و نادياره له ناخ و دهر و وندا ، وه بانگخوازه يو نه بامداني كرده وه ى ناپه سهند و ناشه رعى ، نه گهر خواى گه وړه بهنده باته دهست نه فسى خوى نهوا بهنده له ناو ده چيت له نيوان نه فسى و نه وانه ى كه داواى ده كات له كرده وه ى ناشرين و ناپه سهند ، خو نه گهر خواى گه وړه ته و فيق و كومه كى بهنده بكات نهوا له هه موو نه مانه دهر بازي ده كات ١٢٣ .

وه به پراستى خواى پروهردگار له بهرامبر ثم نه فسه دا نه فسى نارام به زيكر و يادى خواى به مرو فقه كان به خشيوه ، كاتيك نه فسه خراپه كه فهرمانى پيكر د به خراپه نهوا نه فسه نارامه كه رپنگرى ليده كات ، جا جاريك گوپرايه لى نه ميانه و جاريكيش گوپرايه لى نه وى تريانه ، وه زور به ى كات ژيانى ناوايه ((ههر كاميان به زورى له مرو فقه كه دا هه بوو كه سه كه به و شيوه به ده بيت به جور يك نه گهر نه فسى نه ماره زالبو نهوا په نا به خوا خراپ ده بيت به لام نه گهر نه فسى نارام و فهرمانكه ر به چا كه زالبو نهوا كه سه كه چاك ده بيت - وه رگير)) .

ابن القيم (په همتى خواى ليښت) ده فهرمويت : بيگومان خواى گه وړه له مرو فقه دا دوو جور نه فسى دار شتووه ، نه فسى فهرمان كه ر به خراپه و نه فسى نارام و له سه ر خو

١٢٢ اخرج هذه الخطبة : (أبو داود) (٢ : ٢٨٣) ، والنسائي (٣ : ١٠٥) ، وغيرهما ، وراجع رسالة الألباني (خطبة الحاجة) : فقد جمع فيها طرق و ألفاظ هذه الخطبة .
 ١٢٣ انظر (الروح) لابن القيم (ص : ٢٢٦) .

هەردوو کیشیان دوو نەفسی دژبەیه کەن ، هەر شتێک لەسەر یەکیکیان ئاسان بێت
لەسەر ئەوی تریان ناپەرەحەتە ، هەرچی شتێک یەکیکیان چێژی لێوەر بگرێت ئەوی
تریان ئازاری بێ دەچێژێت ، هیچ شتێک لەسەر نەفسی فەرمان کەر بەخراپە ناپەرەحەتر
نیه لەوەی کە کردەو بەکات بۆ خوای گەورە و پەرەزەمەندی خوای گەورە بات بەسەر
ئارەزوویدا ، وە هیچ شتێکیش لەوە بۆی بەسوود تر نیه ، وە هیچ شتێک بەئەندازەی
ئەو ناپەرەحەت نیه بەسەر نەفسی ئارامەو کە کردەو بەکات بۆ غەیری خوای
گەورە و شتێک جێ بەجێ بەکات کە لە ئارەزوویەو هاتبێت ، وە هیچ شتێک
بەئەندازەی ئەو بۆ زەرەر مەند نیه ... ئەم جەنگە بەردەوامە بە هەمیشەیی ، وە ئەم
جەنگە تەواو نابێت هەتا مەرۆفەکان ئەجەلیان تەواو نەبێت و لە دنیا دەرنەچن ^{١٢٤} .
هیچ شتێک نیه لە نەفسی فەرمان کەر بە خراپە زەرەر مەندتر بێت لەسەر دین و
باوەری مەرۆفەکان کە ئائەو بار و دۆخ و وەصفی بێت ، نەفس ھۆیەکی سەرەکییە ،
و ئەندامێکی کارکەرە بۆ لاواز کردن و جۆڵاندن و بێ ھێزکردنی باوەر .
و لێرەدا پێویستە لەسەر ئەو کەسە کە دەیهوێت باوەری پارێزێت لە کەم بوون و
لاواز بوون گۆی بدات بە سەر زەنشت کردن و پەخە گرتن لەم جۆرە نەفسە ، وە
زۆر لۆمەیی بەکات ، هەتا سەلامەت و پارێزراو بێت لە سەر ئەنجام و دوا روژی خراپ
و ناھەموار .

وە لێ پرسینەوێ نەفس دوو جۆرە :

١- جۆرێک پێش کردەو .

٢- وە جۆرێک دوای کردەو .

جا جۆری یە کەم : ئەوێ کە بوەستێت لە سەرەتای وێستیدا بۆ کارێک و پەلە نەکات
، هەتا بۆی ڕوون دەبێتەو کە بیکات یاخود نا .
و جۆری دووھم : ئەوێ لێ پرسینەوێ نەفسە دوای کردەو .

^{١٢٤} (الجواب الكافي) لابن القيم (ص : ١٨٤ ، ١٨٥) .

ئەمىش سى جۆرە :

يەكەم : لى پىرسىنەۋە لەسەر كەم تەرخەمى كىردنى لە بەندايەتى كىردنى لە ماقى خىۋاي گەۋرەدا ، كە پى ھەل نەسابىت بەۋ شىۋەيەي كە پىۋىستە .

دوۋەم : لى پىرسىنەۋە لەگەل نەفسى خۆيدا بىكات لەسەر ھەموو كىردەۋىيەك كە ۋازەيتانى چاكترە بۆي لە كىردنى .

سىيەم : لە نەفسى پىرسىتەۋە لەسەر ھەموو كىرىكى ھەلەل ياخود كىرىكى كە ئالوۋدەي بوبىت كە بۆچى كىردىتى ؟ ئايە مەبەستى پى رەزامەندى خىۋاي گەۋرە و ئاۋەدان كىردنەۋەي قىامەتە ؟ جا ۋابىت ئەۋا براۋە و بە قازانچە ، ياخود مەبەستى بەۋ كارە ژيانى دىنايە ، گەر ۋابىت ئەۋا ئەۋ خىر و قازانچ و سەر كەۋتە لەدەست دەدات . زەرەر مەندىترىن شت لەسەر بەندە : گۆي پى نەدان و ۋازەيتان و جەلەۋ شلىكردن و سارد و سىپەتلى لە كارەكانى نەفسىدا ، ئەم صىفاتانە دەيات بەرەۋ لەناۋ چوون ، ۋە ئەمە ھالى خەلكانى گومرا و لەناۋ چوۋە ، كە چاۋى نوقاندوۋە لە دۋا رۆژ دەروات و دەلى خىۋا لىم خۆش دەيت ، ۋازى لە لى پىرسىنەۋە و رۋانىن لە دۋارۋىزى خۆي ھىناۋە ، جا كاتىك ۋاي لى ھات تاۋان كىردن لەسەرى ئاسان دەيت و ھۆگرى دەيت و ۋازەيتانىش گران و نارەھەت دەيت .

ۋوتەي بەنرخ بۆ ھەموو ئەمانە ئەۋەيە :

يەكەم شت لە نەفسى پىرسىتەۋە لەسەر كارە پىۋىست و فەرزەكان جا كە زانى كەم و كورتى ھەيە ئەۋا جى بەجى بىكات ياخود خۆي چاك بىكات .

پاشان لى پىرسىتەۋە لەسەر كارە قەدەغە كراۋەكان ، ئەگەر زانى تاۋانىكى ئەنجام داۋە ئەۋا لى بگەرپتەۋە و داۋاي لى خۆشبوون بىكات و بەكارى چاكە بىسپرتەۋە .

پاشان لە نەفس و دەروۋنى پىرسىتەۋە لەسەر بى ناگايى ، ئەگەر زانى بى ناگايە لەۋەي كە ئەم لەبەرى دروست كراۋە ئەۋا با يادى خىۋاي گەۋرە بىكات و رۋو بىكاتەۋە خىۋاي گەۋرە .

پاشان لى بېرسيتهوه دهربارهى نهوهى كه دهلييت يان كه بوى دېروات ياخود دهستى بۆ دهبات و گوينكانى دهبيستيت : كه مهبهستى پتى چيه ؟ وه لهبهر چى نهوهى كردووه ؟ وه بۆ كردويتى ؟ وه پتويسته بوى كه بۆ ههموو جووله و ووتهيهك دادگايهك دابيت : دادگايهك بۆ نهوانهى كه كردويتى بۆ كى كردووه ؟ وه چون كردويتى ؟ يه كه م پرسياره دهربارهى نييت پاكي ، وه دووهم پرسياره دهربارهى شوين كهوتن واته نهوهى كه كردويتى وهك نهويه كه پيغهمبر ﷺ داواى ليكردووه .

جا كاتيك كه بنده لى پرسينهوهى له گه لدا دهكرا لهسهر ههموو شتيك ، لهسهر گوى و چاوو دلى ، نهوه شايهنى باسه كه لى پرسينهوه له گه ل خويدا بكات پيش نهوهى كه لى پرسينهوهى له گه لدا بكرت ، وه بهلگهش لهسهر بوونى لى پرسينهوه نهم نايهتويه كه دهفهرمويت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ

لِعَذِّبِ ۝ الْحَشْرِ: ١٨

واته : نهى نهو كهسانهى كه باوهرتان هيناوه له خوا بترسن به ههستان به جيه جى كردنى فەرمانه كانى و دوور كهوتنهوه له قهدهغه كراوه كان ، وهبا ههموو كهسيك سه رنج بدات و بزاني چ شتيكى پيش خوى خستوه بۆ بهياني كه قيامهته ؟

مه بهست ليروه دا : نهويه كه چاك سازى دل به لى پرسينهوه دهبيت و خراب بوونيشى به گوى پى نه داني و جلهو شلكردن بوى ، خوا يارمهتى دهره وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ١٢٥ .

وه پيشهوا ابن القيم (پهحمهتى خواى لييت) دهفهرمويت : ناخ و دهروون بانگخوازه بۆلاى له ناوچوون ، يارمهتى دهره بۆ دوژمن ، روو دهكاته ههموو ييزراو و ناپه سندنديك ، شوين ههموو خراپهيهك دهكهويت ، وه به سروشت و نهريتى خوى دېروات بهرهو گوڤه پانى سهريپچى .

١٢٥ انظر : (إغاة اللهمان) لابن القيم (١ : ٩٧ ، ١٠٠)

جا نه و ناز و نيعمه تهی که ترسناکی تيا دا نيه : ده رچوونه له چير باری نه فس و خو
 ده رباز کردنه له نهرمی و ناسکيه کهی ، نه وه گه وره ترين په رده و بهر به سته له نيوان
 بهنده و خوی په روه ردگار دا ، وه زانا ترين کهس به نه فس و ده روون توند ترين يانه له
 بهرام بهری کردنی و رق لی بوونی ^{۱۲۶} .
 داواله خوی گه وره ده کهين که په نامان بدات له خراپه ی ده روغمان وه خراپه ی کارو
 کرده وه کاغمان چونکه به راستی خوی گه وره به خشنده و بهر پره .

^{۱۲۶} (إغاثة اللفظان) (۱ : ۱۰۳) .

بهشی دووهم :-

هۆکاره دهره کیه کان

هۆکاره دهره کیه کان : بریتیه له کاریگهریه دهره کیه کان که کار له باوهر ده کهن به کهم کردنهوه ، نهویش هۆکاره کهی ده گهرهتهوه بۆ کاریگهری غهیری خۆی له سهری به کورتی ئهم باسهش له سی هۆکاردا کۆده بیهتهوه :
هۆکاری یه کهم :

شهیتان

شهیتان به یه کێک له هۆکاره بههیزه کان داده نریت له هۆکاره دهره کیه کان که کار له باوهر ده کات به کهمکردنهوه ، شهیتان دوژمنیکی سهرسهخته بۆ باوهرداران وه چاوهروانی به لاو نههاتی برواداران ، هیچ غهم و بهزاره و نامانجیکی نییه جگه له لاواز کردن و و خراپ کردنی دلی برواداران نه بیته ، جا ههر که سیك تهسلیمی قهلهقی و ناهه مواری و وه سه سه کانی شهیتان بیته و مل بۆ پلانه کانی که چ بکات و پهنا به خوای گهوره نه گریته لی ، نهوا باوهری کهم و لاواز ده بیته ، به لکو هه ندی جار باوهری ههر نامینیته ، به گویره ی وه لامدانه وه ی مروقی موسولمان بۆ گومان و پلانه کانی شهیتان .

ههر له بهر ئهمه یه خوای گهوره به توندی ناگادارمان ده کاته وه لی و ترسناکیه که ی و شوین که وتن و دوا پۆزه خراپه که یمان بۆ روون ده کاته وه ، چونکه دوژمنی برواداران ، وه فهرمانغان پیده کات که به دوژمنی خۆمانی بزاین له بهر نه وه ی له خوشی و گومان وه سه سه کانیشی پارێزراو بین .

بۆیه خوای گهوره ده فهرمویته : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ

يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۚ﴾ النور: ٢١

واته : ئه‌ی ئه‌و که سانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه به شوین نه‌خشه‌و هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتاندا مه‌رۆن ، هه‌ر که سێک به‌شوین نه‌خشه‌و پلانه‌کانی شه‌یتاندا به‌روات ئه‌وه دووچاره‌ی کاری ناپه‌سه‌ند و ناشیاو ده‌بێت چونکه‌ بێگومان هه‌میشه‌ شه‌یتان فه‌رمان به‌کاری ناپه‌سه‌ند و قه‌زه‌ون ده‌کات .

وه ده‌فه‌رمویت : ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَحْزَابِ السَّعِيرِ﴾ فاطر: ٦

واته : بێگومان شه‌یتان دووژمنه‌تانه‌ ده‌سا ئیوه‌ش ئه‌و به‌ دووژمن به‌زانن و ره‌فتاره‌کانی مه‌که‌ن و پشت گوێی خه‌ن ، چونکه‌ بێگومان شه‌یتان گروپ و شوین که‌وتوانی خوێ بانگ ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی پێکه‌وه‌ بینه‌ یار و هاوه‌لی ناگری دۆزه‌خی گه‌رمی بێسه‌دار .

وه ده‌فه‌رمویت : ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ یوسف: ٥
واته : بێگومان شه‌یتان بۆ مروه‌که‌کان دووژمنه‌کی روون و ناشکرایه .

وه ده‌فه‌رمویت : ﴿أَسْتَحِذُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَهُمْ ذَكَرَ اللَّهُ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ المجادلة: ١٩

واته : شه‌یتان زāl بووه‌ به‌سه‌ریاندا به‌ وه‌سه‌سه‌و پلانه‌کانی بۆیه‌ یاد و ناوی خوای گه‌وره‌ی له‌بیر بردوونه‌ته‌وه‌ ئانه‌وانه‌ ده‌سته‌و گروپی شه‌یتانن ، جا ئاگادار و هۆشیار بن چونکه‌ بێگومان ده‌سته‌و گروپی شه‌یتان له‌ دنیا و دوا‌رۆژدا خه‌ساره‌ مهن‌د و سه‌ر گه‌ردانن .

ئێبن و جه‌وزی به‌غدادی (په‌حه‌تی خوای لیبیت) ده‌فه‌رمویت : پێسته‌ له‌سه‌ر که‌سی ژیر که‌ وریا بێت له‌و دووژمه‌ی که‌ دووژمنایه‌تی خوێ ده‌رخست له‌ سه‌رده‌می ئاده‌مه‌وه ﷺ ، وه‌ هه‌موو ته‌مه‌ن و نه‌فسی خوێ به‌خشی بۆ خراب کردنی بار و دۆخی نه‌وه‌ی ئاده‌م ، وه‌ خوای گه‌وره‌ش فه‌رمان ده‌کات به‌ ئاگابوون و وریا بوون لێ ،

ئېن و جەوزى بەغدادى (پەرحەتى خىۋاى لىيىت) چەند شىتېك باس دەكات ، پاشان دەفەرموئىت : وئەنى ئاگادار كەرنەۋە لە قورئاندا زۆرە ۱۲۷ .

وہ نہ بو موحمەدى مەقدىسى (پەرحەتى خىۋاى لىيىت) لە پىشەكى كىتەبە كەيدا كەناۋى (ذم الوسواس) دەفەرموئىت : خىۋاى گەورە شەيتانى كەردوۋە بە دوژمن لە نەۋەى ئادەم ، دادەنىشىت بۆى لەسەر رېگەى راست و لە ھەموو جىگە و رېگەبە كەۋە بۆى دىت ھەروەك خىۋاى گەورە ھەۋالمان بى دەدات دەربارەى قەسە كەى شەيتان كە وتوئەتى : ﴿لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۝١٦ ثُمَّ لَا يَبْقَىٰ لَهُمْ مَن يَدِينُهم وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهم وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا يَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۝١٧﴾ الأعراف: ۱۶ - ۱۷

واتە : شەيتان بە عىنادىۋە بە خىۋاى گەورەى وت شەرت بى لەسەر رېگەى تۆ بۆيان دابىشىم ﴿١٦﴾ ئەۋساش لەبەردەم و لە دوايانەۋە و لەلاى راست و چەپانەۋە بۆيان بېچمۇ توۋشى چەۋاشە كاريان بىكەم ، ئەۋسا دەبىنىت كە زۆرىنەيان سوپاس گوزار و يەكتا پەرسىت نابىن .

وہ خىۋاى گەورە ئاگادارمان دەكاتەۋە لە شوئىن كەۋتى و فەرمانغان پىدەكات بە سەرىچى كەردن و دوژمنىيەتى كەردنى ۋەك دەفەرموئىت : ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ۝١٦﴾ فاطر: ۶

واتە : بىگومان شەيتان دوژمنتانە دەسا ئۆۋەش ئەۋ بە دوژمن بزانن و پەفتارەكانى مەكەن و پشت گۆنى خەن .

وہ دەفەرموئىت : ﴿يَنْبَغِي ۤأَدَمَ لَا يَفْنَىٰنَكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ ۝٢٧﴾ الأعراف: ۲۷

واتە : ئەى نەۋەكانى ئادەم و رىيا بن شەيتان فرىوتان نەداۋ لە ئايىنەكەتان ۋەرتان نەگىرېت ، ھەروەك باۋك و دايكتانى بە فروفېل لەبەھەشت بەدەر كەردندا .

خوای گهوره ههوالمان پێدهدات که چی کرد بهرامبەر باوک و دایکمان ، بۆ ناگادار کردنهوه مان له گوێراپه‌لی کردنی و نه‌مانی به‌هانه بۆمان له شوێن کهوتنی ، وه خوای گه‌وره فهرمانان پێده‌کات به‌شوێن کهوتنی رێگای خۆی ^{١٢٨} .

جا شه‌یتان دوزمنی مرو‌فه ، غه‌م و په‌ژاره‌ی خراب کردن و وێران کردنی بیروباوه‌ره ، جا هه‌ر که‌سیک نه‌فسی خۆی لی نه‌پاریژیت به‌ زی‌کەر و یادی خوای گه‌وره و په‌نا پێگرتن لی و نه‌وا ده‌بی‌ت به‌ له‌وه‌ر گه‌ی شه‌یتان ، تاوانی بۆ جوان ده‌کات و پالی پێوه ده‌نیت بۆ نه‌جامدانی قه‌ده‌غه کراوه‌کان و هانی‌شی ده‌دات بۆ کردنی کاری خراب و قیزه‌ون ، ئای شه‌یتان چ دین له‌ناو به‌ر و و باوه‌ر خراب که‌ریکه گه‌ر مرو‌فه‌کان خۆیان به‌ن به‌ده‌سته‌وه بۆی .

ابن القيم (ره‌حه‌تی خوای لی‌یت) ده‌فه‌رمو‌یت : ئامان ناگادار به‌ که شه‌یتان نی‌شته‌جی بکه‌یت له‌مالی بیرو وسته‌کاندا ، چونکه به‌ شی‌وه‌یه‌ک خرابی ده‌کات که هه‌رگیز به‌ هۆشدا نه‌ی‌ت ، جو‌ره‌ها گومان و وه‌سه‌سه‌و بیروپرای زه‌ره‌رمه‌ندت ده‌داتی ، وه ده‌بی‌ت به‌ به‌ربه‌ست له‌ نی‌وان تۆ و بیروپرایه‌کدا که سوودت پی به‌خشیت ، تۆ خۆت یارمه‌تیت دا بۆ نی‌شته‌جی‌وونی له‌ دل و هه‌ست بیروپرا‌ندا ئه‌ویش لی‌ی داگیر کردیت بوو به‌خواه‌نی ^{١٢٩} .

وه وێنه‌یه‌کی جوا‌غان بۆ ئه‌م باسه‌ بۆ ده‌هی‌تته‌وه (ره‌حه‌تی خوای لی‌یت) ، که که پرا‌وپر وه‌ک خۆیه‌تی ، که ده‌فه‌رمو‌یت له‌ شو‌ی‌کی تر‌دا له‌ کتێبه‌کانیدا : کاتیک وێنه‌یه‌کی هاو شی‌وه‌ت و‌ست بۆ ئه‌م باسه‌ ، وێنه‌ی شه‌یتان وه‌ک سه‌گیکی زۆر برسی وایه ، که له‌ نی‌وان تۆ ئه‌ودا پارچه‌ گوشتیک یان پارچه‌ نانیک هه‌یه ، وه ده‌بینیت که تۆ ناتوانیت به‌رامبه‌ری بوه‌ستیت ، چونکه له‌تۆ نزیک‌تره‌ لی‌ی ، وه تۆش رێگری لێده‌که‌یت و هاوار ده‌که‌یت به‌سه‌ری‌دا ، ئه‌ویش ئینکاری ده‌کات ئه‌ویش بی‌ماندوو بوون له‌جه‌نگ دایه به‌رامبه‌ر به‌تۆ و ده‌یه‌و‌یت بگاته ئه‌وه‌ی که‌به‌ تۆیه ^{١٣٠} .

^{١٢٨} (ذم الوسواس) (ص : ٤٦) ، وانظر - أيضا - مقدمة ابن القيم لكتابه : (إغاثة اللهفان) (١ : ١٠) .

^{١٢٩} (الفوائد) (ص : ٣٠٩) .

^{١٣٠} (التبيان في أقسام القرآن) (ص : ٤١٩) .

مه بهستی ابن القیم (رهحه تی خوای لیبت) بهم وینهیه نهوویه که نه ندازه ی سامناکی و ترسناکی شهیتان له سهر مروقه کان پروون بکاتهوه گهر پهنا به خوای گه وره نه گرن و پهنا ی بو نه بهن به زیکر و دوعاو پارانه وه به سوود و پروزه کان له شهرو خراپه ی .

جا ههر که سیک پشت هه لکات له خوای گه وره نه وه شهیتان له گه لیدا ده بیت و هاوه لی ده کات بهو شیوازه ، هه لی ده نی و فریوی ده دات هه تا له باز نه ی باوه ر

دهری ده کات ، وه خوای گه وره ش ده فره مویت : ﴿ وَمَنْ يَعْلَمْ عَنِ الذِّكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِصَ

لَهُ، شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۖ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۖ ﴿٣٧﴾

حَقَّ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ۚ ﴿٣٨﴾ الزخرف:

۳۶ - ۳۸

واته : ههر که سیک له زیکر و یادی خوای گه وره پشت هه لکات و پروو وه رگیریت ،

نهوا ئیمه ش شهیتانکی بو ده سازنین هه ردهم هاوړنی بیت و لی جیا نه بیته وه ﴿٣٦﴾ وه

نهو شهیتانانه رپگه ی راستیان لیده گرن و وایان لیده کهن کهوا بزنان که بو رپگه ی

راست رینموونی کراون ﴿٣٧﴾ هه تا نهو کاته ی که خه لاتاوه که له گه ل هاوړیکه ی له

روژی دوایدا بو لی پرسینه وه دپته لاما ن ده لیت خوژگه نیوان من و تو به نه ندازه ی

نیوان خوړه لآت و خوړئاوا دوور بووايه به راستی هاوړپیه کی زور خراب بویت ﴿٣٨﴾.

خوای گه وره یارمه تی دهره .

هۆکاری دووهم له هۆکاره ده‌ره‌کیه‌کان :

دنيا و ئالوده بوون به فیتنه‌کانی

ئهمه دووهم کاریگه‌ریه‌یه‌یه له کاریگه‌ریه‌یه ده‌ره‌کیه‌کانه که کاریگه‌ره‌یه بۆ کهم کردنه‌وه‌ی باوه‌ری مرۆفه‌کان به‌راستی له هۆکاره‌کانی کهم بوونه‌وه و لاواز بوونی باوه‌ری خۆ خه‌ریک کردن و خۆ ماندوو کردنه به‌ ژبانی دنیای تیاچوووه‌یه بۆ به‌ده‌ست هێنایی و رۆشتن به‌دوای خۆشی و فیتنه و کاره‌ دلگیره‌کانی ، جا هه‌ر کاتێک ویست و حه‌زی به‌نده‌ گه‌وره‌ بوو بۆ ئهم شتانه و دلی پێوه‌ هه‌لبه‌ست ئه‌وا گوێراپه‌لی کردنی بۆ شه‌ریعه‌ت لاواز ده‌بی‌ت و باوه‌رپیشی کهم ده‌کات به‌ ئه‌ندازه‌ی حه‌ز و ویسته‌که‌ی .

ابن القيم (په‌حه‌متی خوای لی‌ی‌ت) ده‌فه‌رموی‌ت : به‌ ئه‌ندازه‌ی ویست و په‌زاهمه‌ندی به‌نده‌ بۆژیانی دنیا ئه‌وا گوێراپه‌لی کردنی بۆ خوای گه‌وره‌ و هه‌ول‌دانی بۆ دوا‌رۆژ قورس و کهم ده‌بی‌ته‌وه ^{١٣١} .

له‌به‌ر ئهمه‌یه‌ خوای خاوه‌ن دانایی و ووردبین به‌ خرابی باسی دنیای کردووه‌ له‌ قورئاندا و ئه‌ندازه‌ی بێ‌خه‌ی و که‌مه‌یه‌که‌ی باس‌کردووه‌ له‌ چه‌ندین ئایه‌تدا :

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی‌ت : ﴿ اَعْلَمُوا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ بِنَائِهِ ثُمَّ يَسِيحُ فَرَنَّهُ مُمْصِرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَعٌ

الْعُرُوْر ﴿٢٠﴾ الحديد: ٢٠

واته : به‌راستی بزانه‌ که ژبانی ئهم دنیایه‌ ته‌نها گالته و گه‌پ و جوانی و زۆر کردنی مال و مندال و خۆه‌ل‌کی‌شانه له‌ نێوانتانا ، وێه‌شی وه‌ک وێه‌ی بارانیکی به‌په‌سته که سه‌وزی و شینه‌که‌ی جووتیاران سه‌رسام بکات هه‌روه‌ک چۆن جوانیه‌که‌ی جووتیاران

^{١٣١} (الفوائد) (ص : ١٨٠) .

سهرسام دهکات ناواش بی باوه پانیش به دنیا سهرسامن ، پاشان زهرده لگه پیت و ووردوخاش بیت و بکه ویت ، وه له دواړوژدا سزایه کی سخت و ناره حهت ههیه بو بی باوه پان ، وه لیووردن و په زامه ندیش ههیه بو باوه پداران ، ژبانی دنیا جگه له خواناسی و دینداری ، تنهها کالایه کی ده سخره و کاره ، که واپو و هوشیار و به ناگا بن .

وه ده فهرمویت : ﴿ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ۝١٥﴾ أَلْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۝١٦﴾ الكهف: ٤٥ - ٤٦

واته : نهی پهغه مبهری خوا ﷺ وینهی ژبانی دونیا یان بو بینره وه که وهك نهو ناوه وایه که نیمه له ناسمانه وه ده بیارتین جا ټکه له به ورووه و سهوزاوی و تووی ناو زهوی ده بیت هه موو جوړه تهرزه و گزو گیایه کی هه مه جوړی پی سهوز ده بیت و زهوی ده پازینه وه ، که چی له پاش ماوه یه که هه مووی ده بیت به پوش و په لاش و با بلاوی ده کاته وه ، وه هه میسه خوی گه وړه به سهر هه موو شتیکدا به تواناو به ده سه لاته ۝١٥ مال و مندان و جوانی ژبانی دونیا به هق نیسه کهس پی بخه لته تی ، به لام کرده وه چاکه کان ده میتته وه و چاکره لای خوی په ورو دگار و باشترین هیوا به بو مروه کان که پاداشتی له سهر وهر بگرن ۝١٦ .

وه خوی گه وړه ده فهرمویت : ﴿ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ۝٢٦﴾ الرعد: ٢٦

واته : کافر و بی باوه په کان دل خوش و شادمان و له خوبایی بوون به ژبانی دنیا خو نم ژبانی دنیا بهش له چاو دواړوژدا له زهت خوشیبه کی زور کورت و که مه .

وه بهروردگار دهفرمویت : ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأْنَوْا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾﴾ یونس: ۷ - ۸

واته : بیگومان نهوانه‌ی که له‌پرۆزی دوایدا نومی‌د و هیوایان به دیداری نی‌مه نی‌یه و
له‌باتی دواپۆژ به ژبانی دنیا رازی بوون و نارام و دل‌نیا تیا‌یداو پالیان تیا‌دا داوه‌ته‌وه
وه نه‌وانه‌شی که له نایه‌ت و نیشانه‌کانی نی‌مه بی‌ ناگان ﴿٧﴾ جی و رپی نه‌وانه ههر
هموویان له دواپۆژدا ناگره به‌بو‌نه‌ی نه‌و کار و کرده‌وه نابه‌سه‌ندانه‌ی که نه‌نجامیان
داوه ﴿٨﴾ .

له‌م نایه‌تانه‌دا گه‌وره‌ترین هه‌ره‌شه هه‌یه بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که به ژبانی دنیا رازین و
نارامن پی و له نایه‌ت و نیشانه‌کانی خ‌وای گه‌وره بی‌ ناگان و نومی‌د و هیوایان به
دواپۆژیان نه‌ماوه .

وه خ‌وای گه‌وره به به‌دگویی و خ‌راپه باسی نه‌و بر‌وادارانه ده‌کات که به‌ژبانی دنیا
را‌زین بۆیه ده‌فرمویت : ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَالَكُمُ إِذَا قِيلَ لَكُمُ ائْتِفُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِفْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ اأَرْضِيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾﴾ التوبة: ۳۸

واته : نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه نه‌وه چیتانه کاتیک که پیتان ده‌وتریت
بچن بۆ جیهاد و کۆشش له پیتاوی خ‌وای گه‌وره‌دا له‌شگران و ته‌مه‌لن و خ‌وتان
ده‌نوسین به‌زه‌وی‌دا ، نایه به‌ژبانی دنیا رازین له‌بری دواپۆژ ؟ نه‌وا خ‌وشی و شادی و
گه‌زه‌رانی دنیا له‌چاو دواپۆژدا زۆر که‌م و بی‌ هاوتایه .

وه یتغه مبهری خوا ﷺ ده فەرمویت : ((فَوَاللّٰهِ مَا الْفَقْرُ اَخْسٰى عَلَیْكُمْ ، وَلَكِنِّيْ اَخْسٰى اَنْ تُبْسَطَ عَلَیْكُمْ الدُّنْيَا كَمَا بُسِطَتْ عَلٰی مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ ، فَتَنَافَسُوْهَا كَمَا تَنَافَسُوْهَا ، وَتُلْهِیْكُمْ كَمَا اَهْلَكْتَهُمْ))^{۱۳۲} ، وَفِي لَفْظٍ لَّهُمَا : (تُلْهِیْكُمْ كَمَا اَهْلَكْتَهُمْ)^{۱۳۳} .

واته : ((سۆیند به خوا من له هه ژاری ناترسم که بێت به سەردانتا ، بە لکو دە ترسم که خوشی و فتنه ی دنیا بکریته وه و برژینریت به سەرتاندا ههروهک چۆن کرایه وه و رژیترای به سەر خه لکانی پیش ئیوه ، وه ئیوهش پیش برکیی بو بکه ن ههروهک چۆن ئه وان کردیان ، جا به هیلاکتان به ریت و له ناوتان به ریت ههروهک وای به سەر ئه وان هینا)) . وه له ده برینیکی تر دا هاتوو له لای ههردوو پیشه وای بوخاری و موسلیم که یتغه مبهری خوا ﷺ فەرموو یه تی : سەرقال و بی ناگاتان بکات ههروهک وای به گهلانی پیش ئیوه کرد .

وه چەندین دهقی تر که زۆر و بی شومارن .

جا پێویسته بو ئه و که سه ی که ده یه ویت باوه ری به هیز بێت نشه ونا بکات و پێی خو شه باوه ری پارێزرا و بێت له که م بوونه وه و لاوازی : ئه واکو کۆششی نه فس و دهروونی خۆی بکات به دوور که و تنه وه له دنیا و کاره دلگیر و سه رقالیه کانی وه زیاتر له وهش^{۱۳۴} .

جا کۆشش کردن به رامبه ر دنیا و از هینان له سه رقالیه کانی نایه ته جی دوا ی روانین نه بێت له دوو هو :

^{۱۳۲} البخاري (۶ : ۲۵۸ ، ۷ : ۳۲۰ - فتح) ، م مسلم (۴ : ۲۲۷۴) من حديث عمرو بن عوف رضي الله عنه .

^{۱۳۳} البخاري (۱۱ : ۲۴۳ - فتح) ، و مسلم (۴ : ۲۲۷۴) .

^{۱۳۴} پێوانه ئه وه ی که ابن الجوزی نووسیویه تی له کتیی (صید الخاطر) دا (ص : ۲۵) و به دوا وه له باسی ئه و شانه ی له دنیا دا زهم کرا و ن ه و شانه شی که زهم نه کرا و ن ، جا هه رچی خۆشی دنیا هه یه به نه ندازه ی خۆی خراپ و زهم کرا و نیه به ره هایی ، چونکه خوا ی گه و ره منه ی کردو وه له قور ئاندا به ناز و نیعمه ته کانی له چەند جیه کدا ، بهس نه وانه ی که زهم کرا و خراپ نه وه ، کاری نه فامی و نه زانی و تاوان کردن خۆ خه ریکردن به دنیا و از هینان له دوا رۆژ و به کار هینانی ناز و نیعمه ته کانی دنیا له غهیری په زامه نده ی خرا ی گه و ره .

یه کهم : روانین له دنیاو خیرایی نهمان و فهوتان و تیکشکان و کهمی و بی نرخیکهی و ئیش و ژانی کیشمان کیشمان له سهری و بهتهنگهوه چوونی و نهوانه‌ی که لهم بابەتانه‌یه له ناره‌حه‌تی و لیلی و نالۆزی و ناخۆشی .

وه کۆتایی ئەمه‌ش نهمان و دابرا‌نه له گه‌ل دوا‌ینه‌یه‌کی پر له ناخۆشی و خه‌فه‌تایی ، خوازیری دنیا هه‌میشه بی په‌ژاره نییه پێش به‌ده‌ست گه‌شتی دنیا و له‌کاتی به‌ده‌ست گه‌شتیشیدا و له‌دوای له‌ده‌ست دانیشی .

دووه‌م : روانین له دوا‌پۆژ و هاته‌که‌ی و به‌رداوامی و مانه‌وه‌که‌ی و ئه‌و شکۆ و پله‌وپایه‌یه‌ی که تیا‌دایه له خیر و خۆشی و جو‌ره‌ها شتی دل خۆش که‌ر و جیا‌وازی هه‌موو جینگه‌و رینگاکانی به‌و شیوه‌یه‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت : ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ

وَأَبْقَى﴾ (١٧) ﴿الْأَعْلَى: ١٧

واته : ژبانی دوا‌پۆژ زۆر چاک‌تر و به‌رده‌وام تره بۆتان له‌دنیا .

جادوا رۆژ خیر‌گه‌لیکی ته‌وا‌ی به‌رده‌وامی نه‌برا‌وه‌یه ، وه‌ئهم دونیا‌یه که‌مه‌له‌ خه‌یا‌لیکی نات‌ه‌وا و بچ‌را‌و و تیکشاکا‌و و پوکا‌وه‌ن .

جا کاتێک نه‌وه‌ی ئاده‌م بیریک‌رده‌وه لهم دوو هۆیه و به‌جوانی لێی روانین ، ئه‌وا رێنمویی ده‌کات بۆ فه‌زڵدانی دوا‌پۆژ نه‌برا‌وه به‌سه‌ر دنیا‌ی برا‌وه ، وه گه‌وره‌ترین کۆمه‌کیش بۆ هاته‌ جێی ئەمه روانینه له ژبانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ها‌وه‌لانی (په‌زای خوا‌یان لی‌بت) له فریانی دنیا بۆ پشتیان و پرو و هه‌رچه‌رخانی دلیان لێی و دوور که‌وته‌وه‌یان و ئالوده نه‌بوونیان پت‌وه‌ی و وازه‌یتان و مه‌یل نه‌دانیان بۆی ، وه‌ژبانی دونیا‌یان به به‌ندینه‌خانه دانا‌وه نه‌ک به‌به‌هه‌شت ، بۆیه به‌راستی وازیان لێ هێنا خۆ ئه‌گه‌ر بیان ویستایه تیا‌دا ده‌ستیان به هه‌موو خۆشیه‌ک ده‌گه‌شت و ده‌گه‌شتن به هه‌موو خوا‌سترا‌وتێک ، بیگومان هه‌رچی کللی گه‌نجینه‌کانی دنیا هه‌یه درا به پیغه‌مبه‌ر ﷺ گێرا‌یه‌وه و نه‌یویست ، وه دنیا رژا به‌سه‌ر ها‌وه‌لانی‌دا (په‌زای خوا‌یان لی‌بت) نه‌وانیش به‌خشیان و دوا‌پۆژی خوا‌یان له‌به‌رامبه‌ری‌دا نه‌فرۆشت ، چونکه زانیان دنیا رێچکه و

رپرهوری پهرینه‌وه‌یه جینگه‌ی مانه‌وه و حه‌وانه‌وه نییه ، به‌لکو مالی پهرینه‌وه‌یه نه‌ک مالی کامهرانی ، وه زانیان که دنیا هه‌وری هاوینه و زوو دهره‌وینه‌وه و خه‌ویکی خه‌یالاویده‌و دهره‌وینه‌وه هه‌تا کاتی مردن و به‌جی هیشتنی دنیا ^{۱۳۵} .

هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت : ﴿ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴾ الشعراء: ۲۰۵ - ۲۰۷

واته : باشه‌نه‌گه‌ر ساله‌های سال بیان ژنین و موله‌تیا بیهی‌ی نایه باوه‌ر ده‌هین ^{٢٠٥} له پاشان نه‌و هه‌ره‌شه‌و به‌لینه‌ی که پیا‌ن دراوه هه‌ر بیته لایان ^{٢٠٦} نه‌و خوشگوزهرانی و ته‌مدن درپژیه هیچ سوودیکیان بی‌نابه‌خشیت جائیز بو موله‌ت بدرین ^{٢٠٧} .

وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : ﴿ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّزِلَبَشُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ^{٤٥} ﴾ یونس: ۴۵

واته : یادی نه‌و روزه بکه که خوای گه‌وره هه‌موو بی‌باوه‌ر و کافره‌کان کۆده‌کاته‌وه بو‌وه‌رگرتنی تۆله‌ی کاره‌کانیان نه‌و روزه واده‌زانن ته‌نیا ساتیک له دنیا‌دا ماونه‌ته‌وه له‌به‌ر سه‌ختی و دزواریکه‌ی ، وه یه‌کتریش ده‌ناسنه‌وه و به‌ر ده‌بنه‌گله‌یی و گازنده له یه‌کتری نه‌م به‌و ده‌لی من به‌بۆنه‌ی تۆوه وام لی‌هات و نه‌م به‌و ده‌لی تاوانی تو‌وای له‌من کرد .

وه ده‌فه‌رمویت : ﴿ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ ^{٥٥} ﴾ الروم: ۵۵

واته : رۆژێک که قیامه‌ت به‌رپا ده‌بی‌ت کافران و بی‌باوه‌ران سوین ده‌خۆن که به‌ده‌ر له سه‌عاتیک نه‌بی‌ت له دنیا‌دا نه‌ماونه‌ته‌وه . وه چه‌ندین ده‌قی نایه‌تی تر .

^{۱۳۵} انظر (الفوائد) لابن القيم (ص : ۱۷۶ ، ۱۷۸) .

داوا له پروهردگار ده کهین که دلّه کاغمان ئاوداشت بکات به باوهر و بمان پاریزیت له
فیتنه دیار و په ناهه نه کانی دنیا .

هاوهلانی خراب

ئهوان زهره مهندترین كهسن له سه ر بى و باوه و ههلسوو كهوت و رهوشى مرۆفه كان ، تىكه ل بوون و هاوهلى كردىيان هۆيه كى گه ورهيه بۆ كه م بوونه وه و لاواز بوونى باوه ر .

له م بارهيه وه هاوو له پىغه مبه ره وه ﷺ كه فهرموويه تى : ((الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ)) ١٣٦ .

واته : پياو له سه ر دى و ئابى هاوړى و هاوهله كهيه تى ، جا هه ر به كى ك له ئىوه بىروانىت كه هاوړىيه تى و هاوهلى كى ده كات .

وه ابن عبد البر (رهحه تى خواى لىبىت) ده فهرموىت : واتى ئه م فهرموودهيه كه خواى گه ورهش زاناره : ئه وهيه كه به راستى مرۆفه كان ئالوده ده بن له و كرده وانهى كه له هاوهله كانى ده بىبىت ، چونكه دى نهرىت و ئالوده بوونه ، هه ر له به ر ئه مهيه كه فهرمان به نه وهى ئاده م كراوه ته نها هاوهلى كه سانىك بكات كه كارى شياو جوانىان تىادا بىبىت ، چونكه بىگومان چا كترىن ئالوده بوون ئالوده بوونى دىنه .

هه ر له ماناى ئه م فهرموودهيه دايه ئه م شىعه رى عه دى كورى زه يد :

عَنِ الْمَرْءِ لَا تَسْأَلُ وَ سَلْ عَنْ قَرِينِهِ فَكُلُّ قَرِينٍ بِالْمُقَارِنِ مُقْتَدِي

واته : پرسىار مه كه ده ربارهى مرۆفه كان به لكو بىرسه ده ربارهى هاوهلى

چونكه هه موو كه سىك چاو له هاوهله كهى ده كات .

وه ئه م شىعه رى ئه بى عه تاهيه :

مَنْ ذَا الَّذِي يَخْفَى عَلَيْكَ إِذَا نَظَرْتَ إِلَى خَدِينِهِ

واته : كى له تۆ شاره وه كاتىك روىته هاوهله كهى .

١٣٦ أخرجه أبو داود (١٣ : ١٧٩ - عون) ، والترمذي (٤ : ٥٨٩) ، و أحمد (٢ : ٢٠٣) ، و عبد بن حميد في (المنتخب من المسند) (ص : ٤١٨) ، و الحاكم (٤ : ١٧١) ، وهو حديث حسن ، كما في (السلسلة الصحيحة) للألباني (٢ : ٦٤٣) .

وینەى ئەم نمونانە زۆرە .

واتاى ئەمە ئەوھىە : كە ئىنسان تىكەلى كەسىك نەكات ھەلى نىت بو كارىك و رىنگايەك كە چاك و سوپاس كراو نەبىت ، بەلام كەسىك ترسى ئەمانەى نەبىت خراپە نىيە لە ھاوړپىتەى كردنى ^{۱۳۷} .

وہ ئەبو سولەيمانى خەطابى (رحمتى خواى لىبىت) دەفەرموئىت : پىغەمبەر ﷺ كە فەرمووئەى : ((پياو لەسەر دىنى ھاوړپىكەىتەى)) واتە : ھاوړلى كەسىك مەكە كە لە ئاين و سپاردهى رازى نەبىت ، چونكە كە ھاوړپى كەسى وات كرد ئەوا دەتات بەرەو دىن و رىنگاكەى گومرايى و ساويلكەيى نەت گرځىت بە دىنەكەتەوہ و سەر كەشى بكەيت بە نەفسى خۆت ھاوړپى كەسىك بكەيت كە دىن و رىيازى جىي رەزامەندى نەبىت .

سوفيانى كورپى عوھىنەش (رحمتى خواى لىبىت) دەفەرموئىت : گىرپراوہ تەوہ دەر بارەى ئەم فەرموودەى كە وتراوہ : بړوانن لە فیرعەون ھامانى لە گەلدا بوو ، وە بړوانن لە حەجاج یەزیدى كورپى ئەبى موسلىم لە گەلدا بوو كە لەخۆى خراپتر بوو وە بړوانن بو سولەيمانى كورپى عەبدول مەلىك رەجائى كورپى حەبوہ ھاوړپى كرد بەھىزى كرد و رپى راستى پشاندا .

وہ وتراوہ : ھاوړپىتەى وەرگىراوہ لە خۆشەوىستى دل و جىنشىنكردنى تيايدا ، ئەویش بەرزترین پلەى براىەتییە ، خۆ خەلكیش لە بنچینە و بناغەدا بىگانە بوون بەیەك ، كاتىك یەكترىان ناسى خولقەتى یەكیان گرتوو ئالوودەى یەكتر بوون و بوون بە خۆشەوىستى یەكترى ، وە كاتىك كە تىكەلى یەكترى بوون ئەوا خۆشەوىستى یەكترى كاتىك خۆشەوىستىكە چەسپاو و زیاد بوو دەبىت بە ھاوړپى ^{۱۳۸} .

وہ وتراوہ : خەلكى وەك پۆلى كور كور وان . كە جوړە بالندەىەكە - لەوہى كە دروست كراون لەسەرى لە ھاوشیوہى ھەندىكیان لە ھەندىكى تریان و دووبارە

^{۱۳۷} (بهجة المجالس) (۲ : ۷۵۱) .

^{۱۳۸} (العزلة) (ص : ۵۶) .

کردنه‌وهی کرده‌وهی هه‌ندیکیان له‌لایه‌ن هه‌ندیکی تریان‌ه‌وه ، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که‌سیک که چاکه‌یه‌ک ده‌کات یاخود خراپه‌یه‌ک ئه‌وا پاداشتی به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌و که‌سه هه‌یه که کاره‌که‌ی دووباره ده‌کاته‌وه جا چ چاکه بی‌ت یان خراپه ^{١٣٩} .

وه هه‌ندیک له دانا‌کان وتیانه : کۆله‌که‌ی خۆشه‌ویستی تیکه‌ل بوونه ، وه هه‌موو خۆشه‌ویستیه‌ک به‌بی تیکه‌ل بوون زوو له‌ناو ده‌چی‌ت و نامی‌ت ^{١٤٠} .

بۆچی ریگری کردن هاتوو ده‌رباره‌ی تیکه‌ل بوون و دانیشتنی هاو‌ری و هاوه‌لی خراپ چونکه سروشتی مرۆفه‌کان دروستکراوه له‌سه‌ر شوین که‌وتن و چاو لی‌کردنی ئه‌وه‌ی که هاوه‌لی ده‌کات ، جا دانیشتن له‌گه‌ل که‌سانیک که خه‌ریکی خویندن بن ناخ و ده‌روون ده‌جولیتیت و هانی ده‌دات بۆ خویندن ، وه دانیشتن له‌گه‌ل خواناسان و دنیا نه‌ویستان وا له مرۆفه‌کان ده‌کات که خواناس و دنیا نه‌ویست بن ، وه دانیشتن له‌گه‌ل ئاره‌زوو بازان و بیدعه چییان مرۆفه‌کان ده‌خاته ناو بیدعه و خورافات‌ه‌وه ، وه دانیشتن له‌گه‌ل دنیا ویستان ده‌روون ده‌جولیتیت بۆ به‌ته‌نگه‌وه هاتن و ویستی دنیا وه هه‌روه‌ها سه‌رجه‌م شته‌کانی تریش .

له‌به‌ر ئه‌مه‌یه پتویسته له‌سه‌ر هه‌موو که‌سیک که هاوه‌ل و هاو‌ریه‌ک هه‌لب‌ژیریت له هاوه‌لیاندا تووشی سوود و خیر بی‌ت ، وه زۆر به‌ئاگا بی‌ت له هاوه‌لی و تیکه‌لی خه‌لکی خراپ .

وه هه‌ر که‌سیک بیربکاته‌وه له ژیان و بارودۆخی پێشینه چاکه‌کان ئه‌مه ده‌زانیت ، وه تروندی به‌ئاگایان ده‌بینیت له هاوه‌لی خراپ هه‌ر له به‌د ره‌وشته‌کان و بیدعه چیه‌کان و جو‌ره‌کانی تریش له خه‌لکی خراپ ^{١٤١} .

ئه‌بو ده‌رداء (ره‌زای خوای لی‌بیت) ده‌فه‌رمویت : له ووردی و تیگه‌شتویی پیاو ئه‌وه‌یه که جیی هاتوو چۆو رۆشتن و هاتن و دۆستایه‌تی خۆی بزانی‌ت .

^{١٣٩} انظر : (الإستقامة) لابن تيمية (٢ : ٢٥٥) .

^{١٤٠} (العزلة) للخطابي (ص : ٦٢) .

^{١٤١} انظر في ذلك على سبيل المثال (العزلة) للخطابي (ص : ٥٦) وما بعدها ، و (الإبانة) لابن بطّة (٢ : ٤٣١) وما بعدها ، و غيرهما .

وه نهبو قیلابه دواى نهوهی که نهم وتهیه له نهبو دهر دانهوه ده گیر پتهوه ده فهرمویت :

نایه ناروانی بۆ وتهی نهم شاعیره که ده فهرمویت :

عَنِ الْمَرْءِ لَا تَسْأَلُ وَأَنْصِرْ قَرِينَهُ فَإِنَّ الْقَرِينَ بِالْمُقَارِنِ يَقْتَدِي^{۱۴۲}

واته : پرسیار دهربارهی خه لک مه که به لکو له هاوړیکه ی پروانه

چونکه هاوړی شوین هاوړیکه ی ده که ویت

وه نه صمه عی (ره حه تی خواى لیبت) دهرباره ی نهم شیعره ده فهرمویت : هیچ

شیعریکم نه دیوه به نه ندازه ی نهم شیعره له سوونه ت بچیت^{۱۴۳} .

وه له عه بدوللای کور ی مه سعوده وه هاتروه (ره زای خواى لیبت) که فهرموویه تی :

خه لکی هه لسه نگیتن به هاوړیکانیان چونکه ئینسان هاوړی که سیک ده کات که پتی

سه رسام بیت .

وه نه عمه ش (ره حه تی خواى لیبت) ده فهرمویت : هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ ره زای

خوایان لیبت : پرسیاریان دهرباره ی که س نه ده کرد دواى سی شت : ریگه ی رۆشتن و

هاتن و هاوه لی و دۆستایه تی کردنی نه بیت له گه ل خه لکدا .

وه سوفیان (ره حه تی خواى لیبت) ده فهرمویت : هیچ شتیک نیه له پیشتر بیت له

هاوه ل و هاوړی بۆ چاکى و خرابی نه وه ی ناده م .

وه فه تاده (ره حه تی خواى لیبت) ده فهرمویت : سویند به خوا ئیمه هیچ که سیکمان

نه ده بنی هاوه لی هیچ که سیک بکات جگه له هاو وینه ی خو ی نه بیت ، جا هاوه لی

پیاو چاکان بکه ن له بهنده کانی خواى گه ووره ، به لکو له گه لینان یان هاو وینه یان بن .

وه فوضه یل (ره حه تی خواى لیبت) ده فهرمویت : بۆ باوه ردار نیه به ئاره زووی خو ی

هاوه لی چ که سیکى بویت بیکات^{۱۴۴} .

^{۱۴۲} رواه ابن الأعرابي في (معجمه) برقم (۱۲۷۷)، ومن طريقه الخطابي في (العزلة) (ص : ۵۹)، و رواه ابن بطة في (الإبانة) (۲ : ۴۳۷ ، ۴۳۹) بلفظ مقارب .

^{۱۴۳} (الإبانة) لابن بطة (۲ : ۴۴۰) .

^{۱۴۴} روى هذه الآثار ابن بطة في (الإبانة) (۲ : ۴۳۹ ، ۴۵۲ ، ۴۷۶ ، ۴۸۰ ، ۴۸۱) .

وته دهرباره‌ی ئەم باسه له سه‌له‌فهوه (په‌حه‌تی خویان لییت) زۆره باسکردنیان زۆری ده‌وت ، بۆیه نه‌وه‌ی که بۆم پالفته کردن لیان کافیه .

جا هه‌ر که‌سێک بیر بکاته‌وه له‌و وتانه و غه‌یری نه‌وانه‌ش که باس‌مان کرد به‌راوردی خه‌لکی خراپ ده‌زانیت که چی ترسانکیه‌کی هه‌یه له‌سه‌ر ئاین و په‌وشت ، تو پیاویک ده‌بینیت راست و چاک و داوین پاک ، کاتێک هاوه‌لی و تیکه‌لی خه‌لی خراپ و خراپه کاری کرد نه‌ویش وه‌ک نه‌وانی لی دیت ، نه‌وه رینگای خوای گه‌وره‌یه له‌ درووست کراوه‌کانیدا ، وه هه‌روه‌ک وتراوه : هاوړی و هاوه‌ل راکیشه‌روه . (واته : گه‌ر چاک بیت نه‌وا به‌لای چاکه راکیشه‌ره گه‌ر خراپیش بیت به‌پچه‌وانه‌وه : وه‌رگیر) .

له‌سه‌ر نه‌مانه‌ی که باس‌مان کرد تیکه‌لی خه‌لکی خراپ و تاوان کار له‌ گه‌وره‌ترین هۆکاره‌کانی که‌م بوونه‌وه‌ی باوه‌ر و لاواز بویتتی ، به‌لکو هه‌نی جار هۆکاری تیکشکان و له‌ده‌ست دانیتتی ، نه‌ویش به‌گوێره‌ی خراپی نه‌و کۆمه‌له‌یه که هاوه‌لیان ده‌کات و به‌گوێره‌ی تیکه‌ل بوونیانه .

وه له‌وه‌ی که زۆر بووه له‌ سه‌رده‌می ئیمه‌دا و هاتۆته ژێر یاسای هاوه‌لیه‌وه به‌لکو زیاتر له‌ هاوه‌لیش ، دانیشته به‌دیار که‌ناڵه ئاسمانیه‌کان و سه‌رچاوه تیکده‌ر و لارولویژه‌کانه له‌ ئینته‌رنیت ، به‌شیوه‌یه‌ک دوژمنانی دین له‌ویوه داخل‌ی ناو خه‌لکه داماو و ماله‌کان بوون ، زه‌هر و فیتنه‌ی خویان هه‌لده‌گرن له‌گه‌ل بێتخری و که‌می و خراپه‌ی خۆیاندا بلاوی ده‌که‌نه‌وه ، نه‌وانه له‌پیشدا بێ توانا بوون له‌ گه‌شتن به‌ بیروبو‌چوون و هۆشی گه‌نج و لاوه تازه پینگه‌شتوه‌کان .

به‌پراستی نه‌وه‌ی جێی داخه : که‌ کوڕ و که‌چانی موسوڵمانان دانیشن به‌ دیار نه‌و شاشه له‌ناوه‌ر و تیکشکینه‌رانه چه‌ندین سه‌عات ، به‌جوانی گوێیان بۆ بگریت و سه‌یریان بکات و نه‌وه‌یشی بۆ باس ده‌که‌ن به‌دل وه‌ری بگریت ، له‌گه‌ل پوشتنی زه‌مان و سه‌رده‌مدا بیر و بو‌چوونه پیسه‌کان دزه ده‌کاته ناومان و شه‌ر و خراپه‌ش زیاد ده‌کات . جا نه‌وه‌ی که پێویسته له‌سه‌ر موسوڵمان : نه‌ویه که ناخ و ده‌روون و ماله‌که‌ی بپاریزیت له‌و ویسته تیکده‌ر و رینگا شه‌رو خراپانه ، ئەم کاره له‌ کۆتای سامناکی و

ترسناکیدایه ، پارێزهریش تهنها خوای گهورهیه ، وه ههر کهسیکیش دهست بگریت به بهرنامهی خوای گهوره وه نه وه پێنوویی کراوه بۆ پێگای راست .

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لَنَا دِينَنَا هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِنَا ، وَأَصْلِحْ لَنَا دُنْيَانَا الَّتِي فِيهَا مَعَاشُنَا ، وَأَصْلِحْ لَنَا آخِرَتَنَا الَّتِي فِيهَا مَعَادُنَا ، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لَنَا فِي كُلِّ خَيْرٍ ، وَالْمَوْتَ رَاحَةً لَنَا مِنْ كُلِّ شَرٍّ .

له کۆتايدا :-

ئه مه چهند دێرێکی پێرۆزه له هۆکاره کانی زیاد بوونی باوهڕ و کهم بوونه وهی ، کۆمکردۆته وه بۆت برای خۆشه وستم ، له چهند جینگاو سه رچاوه ی جیاواز ، بۆ چاو رۆشنی و وریایی .

داوای موفهقی و دامه زراوی له خوای گهوره ده کهم بۆ هه موو لایهک .
وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَ صَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ وَبَارَكَ وَأَنْعَمَ عَلَى عَبْدِهِ
وَرَسُولِهِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ .

﴿ پیرست ﴾

ژ	بابەت	لاپەرە
۱.	پیشەکی وەرگیر	۵
۲.	پیشەکی دانەر بۆ چاپی یەكەم	۷
۳.	هۆکارەکانی زیاد بوونی باوەر	۱۲
۴.	هۆکاری یەكەم : فیربوونی زانستی بەسوود	۱۳
۵.	خوێندنەوێ قورئانی پیرۆز و بیرلێکردنەوێ	۲۸
۶.	ناسینی ناوێ جوانەکانی خوای گەرەو و صیفاتە بەرزەکانی	۴۵
۷.	بیرکردنەوێ لە ژبانی پیغمبەری بەرپەر ﷺ	۵۵
۸.	بیرکردنەوێ لە جوانییەکانی ئایینی ئیسلام	۶۴
۹.	خوێندنەوێ ژبانی پیشینەیی ئەم ئۆمەتە	۶۸
۱۰.	هۆکاری دووهم : بیرکردنەوێ لە نیشانە گەردوونەکانی پەرۆردگار	۷۲
۱۱.	هۆکاری سییەم : کۆششکردن لە کردەوێ چاکەکاندا	۸۲
۱۲.	هۆکارەکانی کەم بوونەوێ باوەر	۱۰۵
۱۳.	هۆکارە ناوێکیەکان	۱۱۰
۱۴.	هۆکاری یەكەم : نەفامی کە دژی زانستە	۱۱۰
۱۵.	هۆکاری دووهم : بێ ئاگایی و پشت هەلکردن و بیرچوونەوێ	۱۱۷
۱۶.	هۆکاری سییەم : لاساری کردن و ئەنجامدانی تاوان	۱۲۳
۱۷.	هۆکاری چوارەم : دەروونی فەرمانکەر بە خراپە	۱۳۲
۱۸.	هۆکارە دەرەکیەکان	۱۳۸
۱۹.	یەكەم : شەیتان	۱۳۸
۲۰.	دووهم : دنیا و ئالودە بوون بە فیتنەکانی	۱۴۳

۱۵۰	سیبم : هاوہلانی خراپ	.۲۱
۱۵۶	پیڑست	.۲۲

سوپاس بۆ پروہردگاری جیہانیان
تہواو بوو

هۆکارهکانی زیاد بوون و کهم بوونی باوهپ، چه‌ندین
سوودو قازانجی زۆر و چڕو پڕی هه‌یه، به‌لکو پێویستی زۆره
بۆ ناسینیان و بایه‌خ پێدانیان و شاره‌زابوونیان و ناساندنیان،
چونکه باوهپ به‌پاستی ته‌واویه‌تی به‌نده‌یه و پێگه‌ی نه‌جات و
سه‌رفرازییه‌تی، هه‌ر به باوهپ پله‌وپایه‌ی له دنیاو دواپۆژدا
به‌رز ده‌بیته‌وه و هۆکارو پێگه‌ی هه‌موو چاکه‌یه‌که له ئیستاو
داها‌تووشدا، بۆیه باوهپ نه‌ده‌ست ده‌که‌وێت و نه به‌هێزو پته‌وو
ته‌واو ده‌بی‌ت، ته‌نها به ناسینی پێگا‌و هۆکاره‌کانی نه‌بی‌ت.

www.iqra.ahlamontada.com

لکټب (کوردی ، عربي ، فارسي)